

1994 – 2004

Desať rokov Gymnázia sv. Moniky

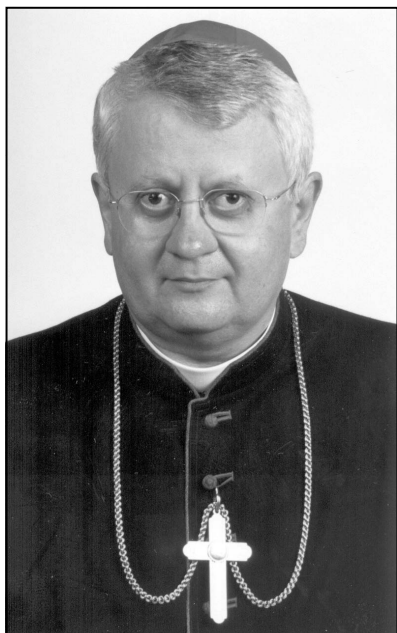
PREŠOV 2004

Požehnané účinkovanie

VZÁJOMNE OBOHACUJÚCA KOMUNIKÁCIA

Ak sa mi pri okrúhľom výročí školy vynárajú mnohé prežité myšlienky, stále mám dojem, že sa nanovo oživujú zážitky rozmanitého, ale i jednoliateho celku, ba nebojím sa povedať spoločenstva školského i rodinného.

Pri slávení výročí sa spomína a bilancuje. Tak sa to deje i pri príležitosti 10. výročia požehnaného účinkovania Gymnázia sv. Moniky v Prešove. Niekedy sa spomienka mení na osobnú reflexiu, a to najmä vtedy, ak časový úsek života školy je nejakým spôsobom spätý so životom toho, kto spomína.

Tak je to i v mojom prípade. Naše vzájomné spoluputovanie začalo ešte v roku 1995, keď škola bola ešte v začiatkoch a skromných podmienkach na území farnosti Kráľovnej pokoja, kde som v uvedenom roku bol menovaný za farára a duchovného vodcu školy. Boli to pekné i zaujímavé

chvilky začiatkov vzájomnej komunikácie, ktoré sa po presťahovaní Gymnázia za Torsu („za Jordán“), do centra mesta, na chvíľu prerušili, aby sa naplno znova obnovili v duchovnej komunikácii po mojom príchode do farnosti sv. Mikuláša.

Vzájomná komunikácia spočívala predovšetkým v stretnutiach s učiteľmi pri mesačných duchovných obnovách, ktoré končievali obojstranne obohacujúcim dialógom. Boli to často zostúpenia do hlbín učiteľovej duše, cez ktorú bolo možné vnímať problémy školy, študentov i osobné peripetie a radosti pedagógov. Stále to boli a sú krásne chvíle vzájomnej komunikácie.

Ak sa mi pri okrúhľom výročí školy vynárajú mnohé prežité myšlienky, stále mám dojem, že sa nanovo oživujú zážitky rozmanitého, ale i jednoliateho celku, ba nebojím sa povedať - celku spoločenstva školského i rodinného. Spoločenstva, ktoré už prešlo časť nie veľkej, avšak dôležitej spoločnej cesty. Spoločenstva, ktoré sa vzájomne obrusovalo, a ak si uchová v sebe silu osobnej reflexie a túžbu byť stále lepším kolektívom, má nádej nielen dotiahnuť rozbehnuté veci, ale neustále napredovať.

Osobné úsilie pedagógov prináša ovocie v študentoch, na ktorých je škola hrdá a rada pamätá. Preto prajem i študentom všetkých generácií na tejto škole, aby boli vnímaví na ponúkané možnosti školy, ba ešte viac, aby sa sami pričínili o realizáciu hesla:

uvažuj nielen o tom, čo ti dáva škola, ale ešte viac, čo ty robíš pre školu! Takto nádej a úsilie učiteľov a študentov sa vzájomne umocňujú na prospech všetkých, ktorí prekračujú školský prah.

Kiež sa tak deje po celý čas, aby dobré meno školy nielen pretrvávalo vo vedomí ľudí bližšieho či širšieho okolia, ale i neustále rástlo, aby absolventi školy napomáhali humanizácii a evanjelizácii spoločnosti už nielen slovenskej, ale i európskej, ba i svetovej. Aby zo školy vyšlo mnoho tých, ktorí naplno zasvätia svoj život Bohu pre dobro ľudí. Na príhovor patrónky školy sv. Moniky, nech sa tak deje po každý čas!

+ Mons. STANISLAV STOLÁRIK
košický pomocný biskup

Dvere otvorené pre každého

AKÁ JE TO ŠKOLA? NO PREDSA NAŠA!

Čas tak rýchlo letí, že ani si neuvedomujeme mnohé veci okolo nás. Zdá sa mi, akoby to bolo len nedávno, keď som ako 15-ročná spoznala p. učiteľku Hermanovskú počas letných prázdnin v tábore, kde sme prežili krásne chvíle, na ktoré nikdy nezaбудnem. V tom čase sme ani nepomysleli, že niekedy budú cirkevné školy.

Po ťažkých rokoch totality som s radosťou privítala možnosť štúdia už mojich detí na cirkevnom gymnáziu, a to na Gymnázium sv. Moniky v Prešove. Mám štyri deti a dve z nich sú študentami tohto gymnázia. Skutočne píšem, že sú, lebo hoci syn už úspešne zmaturoval a pokračuje v štúdiu na vysokej škole, stále je to jeho škola. Pri každom príchode do Prešova jeho kroky viedli aj do školy.

Aká je to škola? No predsa naša! To hovoria nielen žiaci, ale aj my rodičia, pretože tu sú dvere otvorené pre každého z nás, pre naše spoločné problémy a formovanie, ale aj pre rady a usmernenia pri výchove našich detí a často aj pre nás.

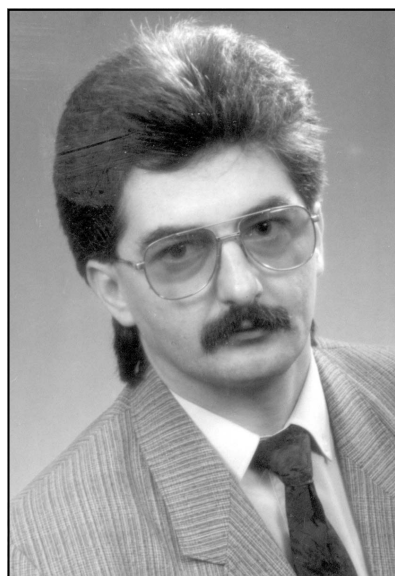
**Je to naša škola!
To hovoria
nielen žiaci, ale
aj my rodičia,
pretože tu sú
dvere otvorené
pre každého
z nás.**

Vďaka Vám pani riaditeľka a učiteľka, tiež celý pedagogický zbor! Našu školu nám mnohí závidia a prosím za mládež aj rodičov, vytrvajte v budovaní tohto diela, ktoré už teraz prináša svoje ovocie.
MUDr. ANNA KVOKAČKOVÁ

Desiate narodeniny

AKO SOM VYBERAL ŠKOLU PRE SVOJE DIEŤA

Život človeka je neustálym rozhodovaním sa medzi niečím a určovaním priorít niečomu. Vyberáme si medzi dobrým a ešte lepším, medzi zlou a ešte horšou možnosťou. Naše rozhodovanie a výber je intuitívny, inokedy na základe poznania a uvedomovania si súvislosti a mnohokrát nás ovplyvnia známi či priatelia.

Tak ako ja, aj ostatní rodičia pri výbere strednej školy pre svoje dieťa hľadajú to najlepšie, čo môžu svojmu dieťaťu dať. Rozhodnutie v našej rodine, keď nám dcéra oznámila, že chce študovať na gymnáziu, bolo od začiatku

jednoduché a jednoznačné. Rozhodli sme sa na základe poznania ľudských a profesionálnych kvalít pani riaditeľky. Spoznal som ju ako študent gymnázia, keď mi pripravila prvé krásne stretnutia s literatúrou svetovou aj slovenskou. Pod jej vedením som písal svoje prvé práce do školského časopisu a neskôr aj zamilovanú básničku. Tykal som si s Dante Alighierim, velebil som Guy de Maupassanta, spoznal som mnohé romány a ich autorov a chcel som byť jedným z nich. Vďaka mojej učiteľke boli pre mňa hodiny literatúry nekonečne objavné a zároveň veľkou výzvou a motiváciou do ďalšieho štúdia.

Dnes Vám patrí úprimné ďakujem - moja učiteľka. To boli moje skúsenosti a poznanie pani učiteľky a viem, že dnes dobrej riaditeľky, ktorá pred mnohými rokmi vedela upútať a usmerňovať nielen moje cesty. Táto osobná skúsenosť vo mne vyvolala dôveru v školu, ktorú od vzniku úspešne riadi PhDr. A. Hermanovská. Ďakujeme Vám, pani riaditeľka, za prácu a úsilie spojené so vznikom novej školy v Prešove, Gymnázia sv. Moniky, pri vytváraní takých

podmienok na škole, kde žiaci do školy chodia radi, bez zbytočného stresu, rozvíjajú svoje vedomosti a talent. Kde riaditeľka je kamarátkou aj mamou, ktorá prežíva s našimi deťmi ich radosť, ich prvé lásky aj prvé veľké sklamania. Opakovane ukazujete tu správnu cestu našim dievčatám či chlapcom napriek tomu, že ste mnohokrát skúšaná z trpezlivosti a preverovaná zo strany študentov o pravdivosti Vašej pravdy.

V týchto dňoch škola oslavuje svoje 10. výročie založenia – svoje desiate narodeniny. Ako nestranný pozorovateľ môžem konštatovať, že vstup do života je úspešný. Už ste z detských chorôb vyrástli, poučili sa a dnes je to 10 ročné dieťa dostatočne silné a patrí v meste k najživotiaschopnejším. Škola s vyprofilovaným pedagogickým kolektívom, ktorý pripravuje po stránke výchovnej a vzdelávacej naše deti s profesionálnou odbornosťou a entuziazmom má aj iný rozmer – duchovný, ktorý rozdáva našim deťom a možno nielen im. Dnes z nás rodičov už nikto nepochybuje o tom, že výber bol správny a všetky nároky a očakávania kladené na školu sa plnia. Tá významnou mierou ovplyvňuje osobnostný rozvoj našich detí s dôrazom na tie charakterové vlastnosti, ktoré by sme na inej škole márne hľadali.

Za seba a za rodičov, ktorých zastupujem, patrí Vám, pani riaditeľka a celému kolektívu, ktorý riadite od vzniku Vašej teraz aj našej školy úprimné ďakujem. Želám Vám veľa zdravia a šťastia a veľa úspešných dní v osobnom a profesionálnom živote.

Škole z príležitosti osláv prajem do budúcnosti veľa krásnych rokov v spoločnosti dobrých ľudí, ktorí budú naďalej písať históriu rozvoja. Úprimne škole želim, aby bránu školy otvárali každé ráno výborní študenti s chuťou stále objavovať neobjavené a vládni učitelia s trpezlivosťou len im vlastnou pomáhali neobjavené objaviť. Nech láska Božia, ktorá sprevádza školu od jej vzniku pomáha jej aj naďalej.

Ing. IGOR ANDREJČÁK
predseda Rodičovskej rady

Ďakujeme Vám, pani riaditeľka, za vytváranie školy, do ktorej žiaci chodia radi, bez zbytočného stresu, rozvíjajú svoje vedomosti a talent. V ktorej je riaditeľka kamarátkou aj mamou, ktorá prežíva s našimi deťmi ich radosť, ich prvé lásky aj prvé veľké sklamania.

Škola v srdci Šariša

PRÍHOVOR NA STUŽKOVÚ SLÁVNOSŤ

Pred troma rokami, koncom leta práve, čo tým našim dzecom, čo ľitalo v hlave? Pražňiny skončili, hľedať čítanky, bo nastupic treba, teras do meščanky. Ne každý ma dneška rovnaku naturu, treba sebe zrobiec choľem tu maturu. Doma še radzil' možno aj v panike, dobre chyry išli o svatej Monike. V štace česnosť, mravnosť – možno tak napoly, dajme svojo dzeci do cirkevnej školy.

**Dalo jim to
zaklad ďalej do
života, žeby še po
škole ňetrimali
plota. Ale žeby
staľi na svojo
vlastne nohy,
každy v tym ura-
dze, na ktory ma
vlohy. Či pujdzeš
študovac, či ro-
botu najdzeš,
furt ľem s poc-
ľivoscu najďalej
ty zajdzeš. Ňe-
chcice koryta, bo
tote pre šviňe,
ľež robce pre
ľudzi, česne a
neviňe.**

*Bo tam je istota, že še ňezopsuju, šak tam jim istotne hlavy ňegumuju.
Bo tam na tej škole učiteľ jak rodič, s chocijakym problemom môžeš za
ňim skočic.*

*Tak sme rozmysľali vof každej rodziňe, žeby dobre bulo tej našej mladziňe.
Ňemuša mac hňetkaj zavoj či kolarik – ňehutorim dobre pan dekan
Stolárik?*

*Mravnosc, česnosc, važnosc, krescanske zasady, v tym jich tota škola veźme
do parady.*

*Slova bez mysľenky, „bo dňeska sloboda“, nech su našo dzeci obrodou naroda.
S takym odhodlaňim nastupili vjedno, posluchajme ďalej, jak še jim tam vedlo.
Jak še jim tam vedlo, jak tam oni žili, jak jich učitele buli ku nim mili.*

*Co zažili sami možno aj v panike, to vam rozpovedza vof čarnej kroňike.
Jakych učiteľoch tu na škole mali, to vam teras kratko vskutku poodhaľim.
Paňi raditeľka aj sebe poplače z radosci nad vami, že sce jak kolače.*

*Rada še podzeli s radoscou z uspechu, ktory jej do školy nošice vof mechu.
A aj zastupcove furt še z vas cešli, že sce kredit školy ňikda ňezmensili.
Triedna profesorka, jak Richtarka v mlyňe, učila vas laske k našej slovenčine.*

*Pan profesor Kaňuk, s tym nič nezamava, hore na transfuske litre kervi dava.
Šestra Luciana s kaplanom Lojanom v nabožku učili, kto je našim Panom.
Ňemožem tu šicky učiteľoch spomnuc, bo zos veršom na ňich ňemohol
som pohnuc.*

*Šickým učiteľom podzekovac treba, za lasku, za mudrosc i za kuščik chľeba.
To, co som povedal, myšľim važne pani, co vam škola dala, to je chľebik v dlaňi.
Dneska jich tu mame šumne oblečených, v duši, vo vyzore trocha pozmeňených.
Do duši ňevidzim a ked ľem tak spola, ale šicke zname, co jim dala škola.
Ňechodzili oni do žadnej putiky, ľež do gymnazia u svatej Moniky.*

*Dalo jim to zaklad ďalej do života, žeby še po škole ňetrimali plotu.
Ale žeby staľi na svojo vlastne nohy, každý v tym uradze, na ktory ma vlohy.
Ňe každý ma schopnosc vymysľac patenty, ale nech rozvija od Boha talenty.
Dneska jich tu mame jak švicace mušky, nervozne kukaju na želene stušky.
Ta želena stuška pripnuta na hrudi, nech ta vo vas šicky veľke tužby budí.
Ľem sebe povedzme, budzme kamaraci, co dnes nedomyšľiš, život ci to vraci.
Či pujdzeš študovac, či robotu najdzeš, fut ľem s pocľivoscu najďalej ty
zajdzeš.*

*Ked še dostaňece daj Boh aj do vlády, dajce to tam šicko šumne do parady.
Ňechcice koryta, bo tote pre šviňe, ľež robce pre ľudzi, česne a neviňe.
Aj ked ňeuvidziš hňetkaj každe more, Laska je nad vami a byva tam hore
Furt majce na myšli, co vam dala škola, žeby še Monika z teho češic mohla.
Vstupce do života, hlavu majce hore, bo cale Slovensko začina byc chore.
Vy sce tu od neho, nabrali sce šily, žeby še Slovensku nohy ňezlomili.
Žeby sce po čaše zbiraľi uroky, nech žehna Boh vas a i vašo kroky.*

Pochváľený buď Ježiš Kristus.

JANKO KRÚPA

Predseda rodičovského spoločenstva 4.C
v školskom roku 2003/2004

14. januára 1992 Mons. Alojz Tkáč rozhodol, že má v Prešove vzniknúť katolícke gymnázium a poveril Dr. Annu Hermanovskú jeho prípravou. Začal sa ťažký, skoro trojročný zápas o jeho vznik.

Bohu nič nie je nemožné

HISTÓRIA GYMNÁZIA SV. MONIKY

Keď vzniká niečo nové, niečo kvalitné, nikdy to nevznikne ľahko a bez problémov. Tak vznikali cirkevné školy a veľmi ťažko vznikala aj naša škola.

Dňa 14. januára 1992 Mons. Alojz Tkáč rozhodol, že má v Prešove vzniknúť katolícke gymnázium a poveril Dr. Annu Hermanovskú jeho prípravou. Začal sa ťažký, skoro trojročný zápas o jeho vznik. Bolo treba získať budovu, presvedčiť ministerstvo školstva i verejnosť, že v našom meste je takéto gymnázium potrebné, a získať peniaze. Keď sa už zdalo, že celý zápas je zbytočný a všetky snaženia márne – gymnázium vzniklo. Lebo Bohu nič nie je nemožné.

**Návšteva minis-
tra školstva Ľu-
bomíra Haracha
na Gymnáziu
sv. Moniky.**

Stalo sa tak 5. augusta 1994 vďaka vtedajšiemu ministrovi školstva Ľubomírovi Harachovi, ale veľkú zásluhu má aj vtedajší prešovský dekan vdp. Matej Babčák, ktorý sa po celý čas zápasov nevzdával, neľutoval čas ani vlastné peniaze, len aby táto škola vznikla.

Vznikli sme teda 5. augusta a vo chvíli vzniku sme nemali jediného žiaka, jedinú korunu, jedinú učebnú pomôcku okrem škatule kriedy. A ešte sme mali schátranú budovu materskej škôlky, ktorú bolo treba prestavať na gymnázium. Na to všetko sme mali necelý mesiac času, lebo 1. septembra začína školský rok.

V tých dňoch sme si užili najviac posmechu a kritiky. Zo všetkých strán sme počúvali: „Nevzniknete!... Zaniknete! Do roka – dvoch – troch vás zatvorí!... Neexistuje, že otvoríte čo len jednu triedu!... V Prešove sú vysokokvalitné štátne gymnáziá a vy im nedokážete konkurovať!... Toto je váš prvý aj posledný rok...“

Ak som skoro tri roky nepochybovala, že škola vznikne, v tých dňoch som zapochybovala aj ja. Hovorila som si: „To sa asi naozaj nedá zvládnuť, to je asi naozaj nemožné!“

Dňa 5. septembra 1994 sme slávnostne otvorili školský rok 1994/95 a mali sme 48 žiakov z celého východného Slovenska. Prvé peniaze z MŠ sme dostali až 27.9.1994, teda sme vznikli a skoro 2 mesiace existovali bez jedinej koruny... Ale Bohu nič nie je nemožné!

Hoci naším sídlom bola budova na Ul. Matice slovenskej, prvé týždne sme sa učili v SOU stavebnom na Volgogradskej ulici, pretože v našej budove sa intenzívne deň a noc prestavovalo. Až 3. októbra 1994 sme vošli do našej budovy, hoci sa tam stavalo ešte ďalšie tri týždne. Pretože sme nemali dosť peňazí na nové zariadenie a učebné pomôcky, kúpili sme za zostatkovú cenu staré (vyraďené) školské lavice, stoličky a tabule, namaľovali sme ich a tak sme mali oča-rujúce farebné triedy: zelenú, fialovú, oranžovú, okrovú, žltú a mod-

Úprava budovy gymnázia, ktoré spočiatku sídlilo na Ul. Matice Slovenskej. Vo vnútri v tom čase naplno prebiehal vyučovací proces.

rú. Pre učiteľov sme slušne zariadili zborovňu i ekonomické oddelenie. Len v riaditeľni stál požičaný písací stôl a 5 stoličiek, ale aj tak sa tam vytvorila perfektná atmosféra a ľudia sa tam od prvých chvíľ cítili veľmi dobre.

Dňa 26. –27. októbra 1994 sme mali prvú – čiastkovú inšpekciu o splnení podmienok zaradenia do siete stredných škôl. Dr. Mačuga v závere správy napísal: „Riaditeľka školy od 2. 8.1994, kedy bola škola zaradená do siete stredných škôl, urobila so svojimi spolupracovníkmi a v spolupráci so zriaďovateľom veľa práce pri prestavbe budovy, pri personálnom zabezpečení vyučovania i pedagogicko-organizačnom. Súčasný stav je nádejný a dáva záruku ďalšieho rozvoja dobudovania tejto školy.“

Od prvých chvíľ sme sa všetci učители i zamestnanci snažili vysoko nasadiť latku vo vzdelávaní i vo výchove, pracovali sme na sebe, učili sme sa učiť na tomto type školy, veď až na tri výnimky nikto dovtedy na gymnázium neučil. Zároveň sme budovali pekné vzťahy medzi sebou, aby sa u nás každý dobre cítil a chodil do svojej školy rád. Aby sme prekonalí nedôveru až neprajnosť verejnej mienky-veď na základných školách sa priamo viedla kampaň proti nám a učители odhovárali rodičov od našej školy,-otvorili sme školu a ponúkli každému, kto zorganizoval akciu na Božiu slávu a pre dobro ľudí. Otvorila som riaditeľňu a povedala, že z nej nikto neodíde nevypočutý. A tak pomaly začali prichádzať ľudia a u nás schádzať členovia Evanjelizačnej školy Komunity Jána Krstiteľa, ktorí zorganizovali u nás prvý trojdenný kurz FILIP pre animátorov z celého Slovenska, ba i z Čiech a Ukrajiny. Zúčastnili sa na ňom i hostia z Talianska.

Od októbra začal pracovať krúžok umeleckého prednesu pod vedením p. Barlu, ktorý sám recitoval, hral, spieval a písal scenáre

**Vedeli sme, že
latku náročnosti
musíme naďalej
dvíhať, ale vedeli
sme aj to, že
ideme iným
smerom ako
ostatné školy.
Začali sme si
zhmotňovať
a konkretizovať
filozofiu našej
školy: vychovávať
múdra a dobrú
ľudskú bytosť.**

pre vystúpenia. Svojím entuziazmom „nakazil“ žiakov tak, že postupne vzniklo Divadlo poézie LOGOS. Prvý výsledok sa ukázal 8. decembra 1994 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, kedy sme pre Prešov pripravili dovtedy neobyčajný zážitok: pred slávnostnou sv. omšou o 9. hodine bol 10 minútový program o Panne Márii (hovorené slovo, spev, pohybové scénky) a celú sv. omšu v Dóme sv. Mikuláša sme mali pod patronátom. Čítali sme Božie slovo, prednášali prosby, prinášali obetné dary, ministrovali, spievali slovensky a anglicky. Ľudia odchádzali so slzami v očiach. Takúto sv. omšu odvtedy pripravujeme každý rok.

Aj ďalšia akcia Koleda 1994 sa stala tradičnou až dodnes. Posledný deň pre vianočnými prázdninami sme pozvali mládež mesta Prešova k osvetleným a ozdobeným stromčekom na našom dvore, vystúpili koledníci, prihovoriť sa p. dekan Babčák a spoločne sme spievali vianočné koledy po slovensky, anglicky a nemecky. Dnes má Koleda iný charakter, ale plní svoj cieľ: pripravuje nás na oslavu príchodu nášho Pána.

Pomaly sa začal meniť vzťah ľudí k našej škole. Začali prichádzať prvé víťazstvá: Terézia Chlebovcová obsadila v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína 3. miesto. To bol náš prvý diplom.

S veľkým ohlasom sa stretla slávnosť Dňa kresťanských učiteľov k výročiu sv. Jána de la Salle dňa 6. 4. 1995. Najprv sme svojimi príspevkami osviežili Informačný list a pozvali Prešovčanov na sv. omšu. Pred ňou sme v 15 minútovom programe priblížili život tohoto patróna katolíckych učiteľov. Svätého Jána de la Salle zahral brat Gregor z Rehole školských bratov. A znova sme celú sv. omšu mali pod patronátom, za čo patrí poďakovanie Ing. Helene Slivkovej a Mgr. Ivanovi Barlovi.

Už v prvý rok našej existencie sme mali prvých poslucháčov VŠ na súvislú pedagogickú prax a absolvovali sme prvé exkurzie – a) Levoča, Spišská Kapitula, Spišský hrad, b) Košice, c) Viedeň a Inštitút školských bratov.

Napriek tomu, že v novembri 1994 pri zisťovaní predbežného záujmu o našu školu vyšlo číslo 2, (teda len 2 žiaci mali o ňu záujem), otvorili sme v nasledujúcom školskom roku 3 prvé triedy. Bohu nič nie je nemožné. Prečo? Lebo sme si získali dobré meno a hoci sme mali len málo pomôcok, začalo sa o nás hovoriť veľmi pekne. Cenná bola ľudskosť a radosť, ktorá u nás vládla. Ochota vyučujúcich zostávať a doúčať žiakov aj po vyučovaní. Milosrdenstvo s tými žiakmi, ktorí sa dopustili priestupku – každému sme dali možnosť nápravy. V škole sa vytvorilo ovzdušie dôvery, pochopenia a vzájomnej úcty, pomoci a ochoty. Denne sme cítili Božiu lásku a ochranu. Všetko, do čoho sme sa pustili, bolo požehnané a prinieslo úrodu. V októbri 1994 sme mali dlh 1.300.000 Sk za prestavbu budovy - v máji 1995 sme boli bez dlhu, mali sme už najzákladnejšie pomôcky a učebnice. Tešili sme sa z každej

Rakúsko - jeden z mnohých výletov a exkurzií do zahraničia, ktoré sa organizujú už od prvého roku existencie gymnázia.

maličkosti, čo sme kúpili, aj keď sme každú korunku desaťkrát obrátili. Na odmeny a osobné príplatky nikto z nás ani nepomyslel, naopak, často sme použili vlastné peniaze pre potreby školy. Tak sme kúpili gitaru, takže prestávky naši študenti trávili na schodoch školy a Marcel Veselý a ostatní spievali: Upevňovala sa vzájomná súdržnosť. A Pán nám všetko vynahrádzal. Ľady okolo nás sa začali roztápať.

Bolo na čom stavať aj v ďalšom školskom roku 1995/1996. Už sme mali 5 tried a 148 žiakov, 10 interných učiteľov a 10 externých učiteľov. Vedeli sme, že latku náročnosti musíme naďalej dvíhať, ale vedeli sme aj to, že ideme iným smerom ako ostatné školy. Začali sme si zhmotňovať a konkretizovať filozofiu našej školy: vychovávať múdru a dobrú ľudskú bytosť. Cesta, po ktorej sme vykročili, bola neprešliapaná, ale o to krásnejšia. Museli sme si uvedomiť, že dosiahnuť tento cieľ možno len vtedy, keď aj my, učitelia školy, budeme múdri a dobrí, vtedy, keď sa slová a ponaučenia spoja so životom do jedného celku. Uvedomili sme si aj to, že bez spolupráce s rodičmi nedosiahneme svoj cieľ. Od tohoto roku sme veľmi intenzívne začali spolupracovať s rodičmi. Základom nášho vzájomného vzťahu bola dôvera, ktorá trvá dodnes. Rodičia celý čas vedeli a dodnes vedia, že škola je pre nich vždy otvorená a že každému – od riaditeľa po školníka – na ich deťoch záleží.

V tomto roku sa začali naše zahraničné kontakty, najviac s Lycéom Charlesa Péguyho v Paríži. Najprv sa naša žiačka J. Mišková zúčastnila stretnutia francúzsko-nemeckej mládeže v Štrasburgu, potom Dr. Proková stretnutia francúzštinárov v Xavier, v máji 1996 18 študentov pod vedením Dr. Hermanovskej a Dr. Prokovej strávili skoro 2 týždne v Paríži, ale videli sme aj Honfleur, Etrates, Vezelay. V Lisieux začal kňaz niekoľko metrov od sv. Terezy sv. omšu slovami: "Vítam medzi nami skupinu profesorov a študentov zo Slovenska." Podobne v katedrále Saint-Denis v Paríži. Bolo to dojímavé až k slzám. Vysvitlo, že duchovní otcovia pri ceste do

**Hádam ne-
uplynul ani jeden
rok, aby školské
divadielko Logos
a jeho členovia
pod vedením
herca DJZ Ivana
Barlu nežali
diplomy na
celoslovenských
fórach.**

kostola začuli našich študentov rozprávať sa po slovensky, pristavili sa, opýtali sa ich, odkiaľ sú a...

V tomto roku začali u nás pôsobiť prví zahraniční lektori: Janet a Vincent z USA a Paul z Anglicka. Z iného gymnázia k nám prestúpili študenti Jason z USA a Samantha z Anglicka, ktorí u nás študovali a zároveň nám pomáhali pri anglickej konverzácii. Jason nám ešte dlho písal z rodnej Kalifornie a dokonca sa začal učiť ruštinu, lebo k slovenčine doma nemal prístup a ruština mu pripomínala našu reč.

V máji 1996 odišiel plný autobus aj do Talianska. Cieľ: Rím, Benátky, Assisi. Naplnil sa sľub, ktorý som dala našim prvým žiakom v októbri 1994 uprostred rozostavanej budovy, blata, špiny, buchotu a treskotu.: „Ak vydržíte tieto ťažké chvíle, každý rok navštívime niektorý štát, ktorého jazyk sa učíme.“ A tento sľub plníme dodnes.

Na výročie 17. novembra sme usporiadali prvú imatrikuláciu v Chráme Kráľovnej pokoja na Sídlišku III., ktorý sa stal našim „rodinným“ chrámom. Moderátor P. Pavelka rozohral dve hodiny výbornej zábavy a humoru, ktorý pripravili žiaci 2. A a 2. B triedy pre prvákov. Zapojili sa do nej aj učitelia, ba dokonca i Dr. Stolárik, dekan-farár, ktorý sa o nás nasledujúce 2 roky staral. Celá šou sa skončila slzami vďaka tých žiakov, pre ktorých sa naša škola stala záchranou. Na tejto akcii si hmatateľne uvedomili, že naša škola je iná ako ostatné, pretože je naplnená láskou, pohodou a pokojom. Preto sa dokázali zmieriť aj s tým, že nemôže byť diskotéka, keďže je piatok, pôstny deň, cez ktorý sa tisíce ľudí na svete postí, aby vyprosili u Pána lásku pre celý svet. Sľúbená diskotéka sa konala v iný deň a odvtedy až dodnes organizujeme imatrikulácia i diskotéky každý

rok. Podobne lyžiarsky zájazd – 11. 2. 1996 sa náš LZ začal sv. omšou v Chráme KP a požehnaním Dr. Stolárika a po nej odchod na lyžiarsky zájazd. Aj v tejto tradícii pokračujeme až dodnes a možno preto sú naše zájazdy kvalitné, vydarené a bez vážnejších úrazov.

Bol to rok, v ktorom sa začali naše úspechy: 8. mája 1996 sme na okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína obsadili 1. miesto v prednese poézie, 1. miesto v prednese prózy, 1. miesto v divadielkach a ešte 3. miesto v poézii. (T. Chlebovcová, A. Zacharová). Pripravoval ich Mgr. I. Barla. Na krajskom HK sme potom obsadili 2. miesto v poézii (Chlebovcová), 2. miesto v próze (Zacharová) a 2. miesto v divadielkach (LOGOS), pričom 1. cena nebola udelená. Okrem toho A. Zacharová – suverénne zvíťazila (1. miesto) na okresnej súťaži v rétorike v konkurencii 17 účastníkov. Všetkých pripravoval Mgr. Ivan Barla.

V júni 1996 vyšlo prvé číslo nášho školského časopisu Čo dokáže Monika a zásluhu na tom majú Ing. Slivková, Mgr. Richariková a študenti S. Kopuncová a M. Poklemba. Do povedomia ľudí sme vstupovali aj nádhernými sv. omšami, ktoré sme pripravovali pre Sídliisko III. na každý prikázaný sviatok. Pripravovali ich sr. Felícia Felixová a Ing. Slivková.

Ale asi najvýznamnejšou udalosťou tohoto šk. roku bolo to, že sme od nemeckej organizácie RENOVABIS dostali peniaze na nákup počítačov (8 ks), takže sme si zariadili vlastnú počítačovú triedu a mohli začať učiť informatiku a programovanie. Lebo Bohu nič nie je nemožné.

Mohol sa začať tretí rok našej existencie. Začal sa už cez prázdniny, lebo v dňoch 15.7. – 24.7.1996 sme u nás hostili riaditeľstvo Lúcia Ch. Péguyho z Paríža, teda M. T. Abgrall a jej dve zástupkyne i 9 študentov z družobnej školy. Našich hostí i nás prijal kardinál J. E. Ján Chryzostom Korec, Mons. Alojz Tkáč, Mons. Ján Hirka, primátor Prešova Ing. Juraj Kopčák i rektor Aloisianu páter Krapka SJ. Hostom sme ukázali Bratislavu, Nitru, Košice, Bardejov, V. Tatry, Beliansku jaskyňu, Pieniny a Červený Kláštor. Prežili sme spolu krásne chvíle naplnené spevom, láskou a úctou. Svoje zážitky z našej školy i zo Slovenska uverejnili naše francúzske priateľky vo francúzskej tlači, na základe čoho nás francúzsky minister školstva požiadal o informácie o histórii a filozofii školy. Dobré meno našej školy sa tak rozšírilo ďaleko za hranice nášho mesta. Vďaka za to patrí Dr. Proksovej a všetkým rodinám, ktoré boli ochotné prijať a s láskou sa starať o deti z Paríža.

V tomto šk. roku 1996/97 sme mali už 7 tried a 210 žiakov, 7 interných vyučujúcich, 6 externých a troch zahraničných lektorov: Lilian Chabert – francúzsky jazyk. Angelo Lemme – taliansky jazyk a Bryan Dunne – anglický jazyk.

Zodpovednosť na našich pleciach bola čoraz väčšia a my sme si to stále jasnejšie uvedomovali. Vedeli sme, že máme len tri možnosti: ísť dopredu, zastaviť sa a zotrvať v tomto bode, alebo sa

vrátiť a ísť cestou ostatných škôl. Aj vďaka vynikajúcim duchovným obnovám Dr. Stolárika z Chrámu Kráľovnej pokoja, ktorý nás už 2. rok viedol, sme sa rozhodli postupovať dopredu, aj keď to bola cesta plná neistoty a riskovania. Preto sme i v tomto roku pokračovali v práci s rodičmi na plenárkach i osobne. Snažili sme sa s nimi zjednotiť. Máme predsa rovnaký cieľ: vychovať z detí vzdelaných a morálnych ľudí. Výchova pomocou zákazov a nariadení nestačí. Treba zmeniť filozofiu výchovy doma i v škole tak, aby sa rozum a cit dostali do rovnováhy, aby sa z každého dieťaťa stala slobodná bytosť, ktorá sa dobrovoľne rozhodne pre konanie dobra, pre plnenie povinností, aj keď mantinely musia platiť aj u nás. Preto sme celý rok organizovali také akcie, ktoré nenásilne formovali mravnosť a charakternosť: S programom sme vystupovali na klube Kresťanských dôchodcov, Katolíckej charite sme pomáhali organizovať zbierky pre Ukrajinu, vystupovali sme v Charitnom dome, s verbisťami z Nitry sme sa rozprávali o misiách a pod. Veľký úspech mala prednáška dp. Pavla Hudáka o partnerských vzťahoch, v ktorej duchovný otec úprimne, pravdivo, ale veľmi taktne analyzoval vzťah medzi chlapcami a dievčatami, mužmi a ženami. Upozornil na možné následky nepremyslených krokov v období puberty a adolescencie. Asi najúspešnejšou akciou bolo predpoludnie 29.5.1997 na Božie telo. Po sv. omši, ktorú celebrovali bratia Dufkovci, SJ, a koncelebrovali bratia kapucíni, odznali 3 hodiny plné spevu skupiny Kapucíni, teda Ondreja Tkáča, Michala Hirku a ďalších, dopĺňané slovami pátra Petra Dufku z Ružomberka (dnes redaktor Rádia Vatikán), ktorý rozprával o vplyve hudby na myslenie a cítenie človeka. V prednáške sme sa dozvedeli, že hudba sama o sebe nie je ani dobrá, ani zlá. Je neutrálna. Až reklama a servis okolo nej, teda texty, speváci, oblečenie, efekty....robia kladne alebo záporne motivujúcu hudbu.

I naďalej sme venovali veľkú pozornosť vzdelávaniu a reprezentácii školy. Naš žiak Peter KOŠČO obsadil na okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku 2. miesto, od 1. miesta ho delil len 1 bod. Vďaka Dr. Proksovej sme zorganizovali okresné kolo a krajské kolo olympiády vo francúzskom jazyku. Postarali sme sa o pohostenie, darčeky, poroty a vytvorili sme takú atmosféru, že sa všetci prítomní vyjadrovali o našej škole v superlatívoch. Na krajskom kole sa zúčastnila aj mme Lannes, kultúrna ataše francúzskeho veľvyslanectva.

Naši žiaci M. Laššová, J. Millý a J. Zuščinová obsadili na celodiecéznom kole Biblickej olympiády v Bardejove 2. miesto a vyhrali zájazd do Ríma. Pripravovali ich sr. Felícia a dp. I. Degro.

Okresné kolo v umeleckom prednese poézie i v divadlách sme vyhrali, na kraji sme získali 3. miesto v poézii a 2. v divadlách. Naše DP LOGOS vystúpilo potom aj vo Francúzsku v Dijone v rámci XII. svetového stretnutia mládeže so Sv. Ocom s prestavením Absentia animi. Celé predstavenie bolo zamerané na ochranu života,

**Svetové dni
mládeže vo
Francúzsku.
GsM bolo
prítom.**

lásky a milosrdenstva. Hlavná veta predstavenia „Ježišu Kriste, synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou“ bola prednesená v 7 jazykoch. Autor – Mgr. Ivan Barla.

Redakčná rada pod vedením Mgr. Richtárikovej sa pretransformovala na literárny klub, ktorý okrem vydávania časopisu Čo dokáže Monika začal pravidelne prispievať do všetkých literárnych súťaží. Príchodom Mgr. Petrovského sa začala rozbiehať matematická olympiáda.

V novembri sa rozbehol 1. ročník Mikulášskeho turnaja v basketbale chlapcov a stal sa populárnym a tradičným dodnes. Finále: stretnutie žiaci – učitelia sleduje celá škola.

Aj v tomto roku sme mali zahraničnú študentku: Martien Watts z Austrálie, ktorá bola u nás žiačkou 2. ročníka (2. B trieda). O dva roky, keď táto trieda mala stužkovú slávnosť, Martien obletela pol zemegule, aby sa na nej mohla zúčastniť. Vysvitlo, že celý rok pracovala, aby si na túto cestu našetrila.

Po celý rok sme požičiavali budovu všetkým, ktorí organizovali prospešné akcie: Komunita J. Krstiteľ, Hnutie Svetlo-život, sestrám františkánkam, saleziánom, Neokatechumenátu, dôchodcom, birmovancom. U nás sa konali 3 denné manželské rekolekcie pod vedením poľského kňaza J. Mozdžeňa. Boli víkendy, kedy sa od piatku po pondelok konalo u nás 5 akcií s celokrajskou, ba až celoslovenskou pôsobnosťou. A Pán Boh nám všetko vrátil!

V tom čase nám už budova na Ul. M. slovenskej nestačila, už sme učili v každom voľnom priestranstve. Ďalší školský rok, kedy sme zase chceli otvoriť ďalšie 2 triedy, a teda boli by sme mali 9

**Posledná roz-
lúčka so starou
budovou a nové
začiatky.**

tried by sme sa jednoducho do tejto budovy už nezmestili. Celkom vážne som uvažovala, že zlikvidujem riaditeľňu, presťahujem sa na chodbu a tak vznikne nová trieda. S Božou pomocou Kato-
lícka cirkev v Prešove v de-
cembri 1996 vyhrala kraj-
ský súdny proces (koneč-
ný) o budovu na Ul. T. Ševčenka, v ktorej sa nachádzalo št. Gymnázium J. A. Reymanna. Do vedenia školy, ale hlavne odboru školstva KÚ sa dostali ľudia, ktorí nám pomohli (Ing. Emil Blich a RNDr. M. Krajňák) a tak som 16. júla 1997 dostala do rúk dekrét o sťahovaní. Spolu s nami sa museli sťahovať ďalšie 2 školy: Gymnázium J. A. Reymanna a Osobitná škola, ktorá prešla z budovy na Mudroňovej ulici do našej budovy na Ul. M. slovenskej. Dňa 5. augusta 1997, presne na 3. výročie nášho vzniku, sme sa presťahovali do veľkej budovy na Ul. T. Ševčenka. Myslíte si, že to bola náhoda? Nie, to len Bohu nič nie je nemožné!

Tento školský rok sa končil a ďalší začíname sťahovaním a opravou budovy. Museli sme prestavať dievčenské WC, opraviť telocvičňu, v ktorej padali kusy omietky, celú budovu zvnútra vymaľovať, pretože roky dozadu nebola maľovaná. Z troch tried sme vybúraním 2 stien vytvorili priestor pre kaplnku, v ktorom sa dalo aj učiť, veď na zadnej strane je tabuľa. Na tieto a ďalšie úpravy

a opravy sme mali čas 1 mesiac a žiadne peniaze. Nepripomína Vám to niečo?

Celá vnútorná oprava stála 1.300.000 Sk, ktoré sme potom splácali celý rok a museli sme sa teda zase uskromňovať. Treba zdôrazniť, že cirkevné školy v tom čase dostávali len 70 % z tej sumy, ktorú dostávali štátne školy. Ale Božia ruka bola aj v tom čase nad nami. Po roku sme nemali žiadnu dlžobu! Za prvé 4 roky našej existencie sme teda prestavali a opravili 2 budovy! Až potom sme mohli začať konečne kupovať aj pomôcky, lebo dovtedy sme mali len základné. A napriek tomuto faktu nás zase čakal úspešný školský rok 1997/98.

Už začiatok bol impozantný. Z Paríža sa v auguste vrátilo naše Divadielko poézie LOGOS a plný autobus detí, ktorí pod vedením Dr. Proksovej, J. Kaňuka, I. Barlu a vdp. Salanciho úspešne reprezentovali školu i Slovensko na svetovom stretnutí mládeže so Sv. Otcom Jánom Pavlom II. Naše divadielko vystupovalo tak, že diváci vstali a rytmicky tleskali. J. E. kardinál Tomko to v televízii ohodnotil slovami: "Biskup z Dijonu mi hovoril, že slovenská mládež vystupovala vo Francúzsku tak, že strhla za sebou aj francúzsku mládež.. S takouto mládežou nezahynie ani národ, ani Slovensko."

Celý september až do polovice októbra sa u nás ešte búralo, stavalo, maľovalo a potom všetko, čo malo ruky a nohy, upratovalo. Ale konečne sme boli vo svojom, konečne sme boli DOMA!

Mali sme 8 tried a 246 žiakov, 19 interných a 5 externých učiteľov. Zahraničný lektor – Gilles K´ Varec pre francúzsky jazyk. Po duchovnej stránke nás viedli otcovia jezuiti, konkrétne páter Ivan Bunček.

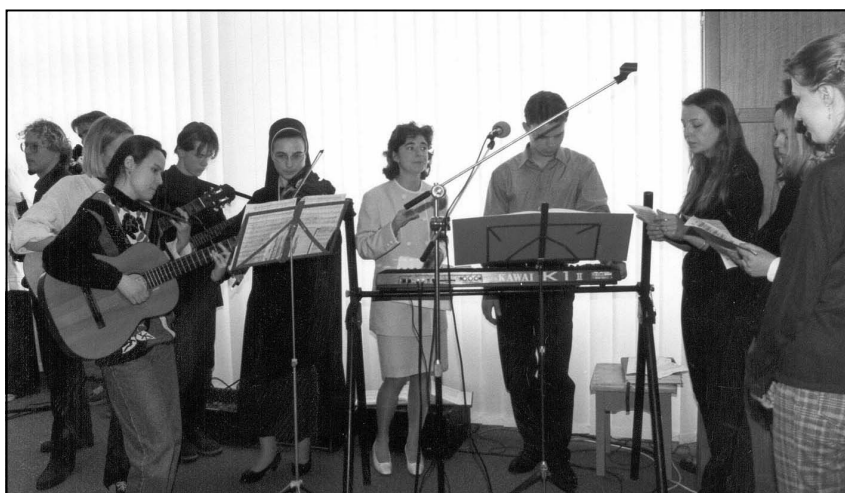
Hneď v septembri na najväčšom prešovskom odpuste na Kalvárii dostalo priestor naše divadielko. Vystúpilo pred polnočnou sv. omšou – veľmi úspešne – s predstavením Absentia animi. Päť minút po našom vystúpení, len čo sme sa stihli zbaliť, sa zablysko, zahrnelo a začala prudká búrka s vetrom, ktorá trvala až do rána. Z obečenstva sa ozvalo: „Pán Boh si svoju školu zase ochránil.“

Hoci sme ešte nemali kaplnku, len prázdny priestor pre ňu, 10. 10. 1997 sa v ňom konala 1. sv. omša. Navštívili nás členovia hnutia FIRE z USA a urobili duchovnú obnovu nielen pre našich žiakov, ale u nás sa konala duchovná obnova pre stredoškolákov z celého Prešova. Po nej bratia kapucíni – brat Leopold – a členovia FIRE odslúžili i historickú svätú omšu.

Aj v tomto roku sa konala imatrikulácia, Mikulášsky basketbalový turnaj, olympiády z jazykov i z matematiky, súťaže v prednese poézie, prózy i v rétorike. Naši žiaci postúpili na okresné kolá a čo sa dalo, to sme vyhrali: 1. a 3. miesto v prednese poézie, 1. miesto LOGOS, ktoré vyhralo aj krajské kolo, 2. a 3. miesto rétorike. Príznačná je veta, ktorú pri otvorení súťaže predniesla členka poroty. To, že vlani sa nekonalo okresné kolo v rétorike odôvodnila takto:

**Spevácky zbor
na gymnáziu od
jeho začiatkov
vedie dr. Eva
Dolinská.**

„Vlani sme nerobili okresné kolo v rétorike, lebo Gymnázium sv. Moniky sa neprihlásilo.“

Na 4. výročie nášho prvého vystúpenia pre mesto Prešov, teda 8.12.1997 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie sme opäť mali v Dóme sv. Mikuláša krásnu sv. omšu. Prvýkrát vystúpil novozaložený Zbor sv. Moniky pod vedením Mgr. Dolinskej a predstavil sa zborovým niekoľkohlasovým spevom slovenských, anglických a latinských piesní počas celej sv. omše i po nej. Zase bola celá sv. omša v našej réžii. V najbližšom informačnom liste vyšiel článok podpísaný LADO, v ktorom sa píše o nás v superlatívoch: Náš zbor vystúpil aj v predvianočnom období na hlavnom námestí, o čo nás už po druhýkrát požiadal Mestský úrad v Prešove. Spievali sme, recitovali žalmy a s úspechom sa prihovárali Prešovčanom. Bol 19. december 1997 a bol taký mráz, že sa rozlaďovali gitary. Ale hlasy našich detí boli silnejšie ako mráz.

V ten istý deň, 19.12., sme sa po prvýkrát stretli spoločne učitelia i zamestnanci pri stromčeku a pohostení. Už 3 týždne predtým si každý z nás vylosoval meno „tichého priateľa“, o ktorého sa mal nenápadne starať, prinášať mu radosť a darovať mu pod stromček darček. Posedenie sa konalo vo vyzdobenej riaditeľni a bolo plné lásky, humoru a porozumenia. Celú akciu – od myšlienky po realizáciu má „na svedomí“ p. zástupkyňa sr. Petra.

V tomto roku sa konali prvé stužkové slávnosti: 10.1.1998 4. A trieda, 16.1.1998 4. B trieda. Obidve stužkové mali vysokú kultúrnu aj ideovú úroveň. Študenti sa prezentovali perfektným programom, výbornou náladou bez alkoholu, spoločnou zábavou. Aj pracovníci zariadení, kde sa stužkové konali, vyslovovali obdiv nad tým, že sa na nich nepoužíval alkohol a napriek tomu bola výborná nálada.

Ako každý rok aj v tomto roku sa konala vizitácia otca biskupa B. Bobera a riaditeľa DŠU dr. Macáka. Po krásnej sv. omši otec

biskup posvätil všetky priestory školy (okrem suterénu, kde sídli ZUŠ), navštívil všetky triedy, porozprával sa s humorom a srdečnosťou so žiakmi školy, posedel si učiteľmi v riaditeľni školy. Stretnutie bolo plné humoru a lásky, sám otec biskup od smiechu skoro plakal. Pri odchode povedal: "S tak hlboko ľudským prístupom sa nedá stretnúť na žiadnej inej škole: ani na štátnej, ale ani na cirkevnej. Zachovajte si to."

**My fair Lady
alebo 20 minút
v angličtine**

Cenné bolo víťazstvo v diecéznom kole súťaže Biblia – kniha kníh. Pod vedením sr. Felície nás reprezentovali dve družstvá: 1. družstvo Ľašová, Zuščinová, Millý skončilo na 1. mieste, 2. družstvo Amrichová, Šebejová, Kaňuk na 5. mieste.

V tomto roku sme sa po prvýkrát zúčastnili na krajskom kole SOČ. Naše výsledky:

Odbor: 18 – Teória kultúry, umenia a umeleckej tvorby (3. miesto S. Kopuncová, práca: Mlčanie a spoveď; M. Lešková, práca: Modlitba za dieťa)

Odbor: 04 – Biológia (3. miesto J. Balúnová, práca: Interrupcie)

Odbor: 06 – Zdravotníctvo (3. miesto S. Samseliová: Patologické hráčstvo; J. Juščáková: Zdravie a zdravý životný štýl)

Vďaka za prípravu a vedenie študentov patrí Dr. Dandárovej, Mgr. Richtarikovej a Ing. Slivkovej za prepisovanie prác.

Dňa 2.4.1998 sa v Prešove konal dramatický festival v anglickom jazyku, ktorého organizátorom bola Prešovská univerzita. Našu školu reprezentoval súbor, ktorý pod vedením Mgr. Kronovej nacvičil *My fair Lady*, teda 20 minút hrali v angličtine. Boli sme jediní z prešovských stredných škôl.

V apríli sa konali prvé písomné maturitné skúšky zo SJ a v máji sa konali prvé ústne maturitné skúšky v histórii našej školy – previerka našej štvorročnej práce.

Pre študentov 4. ročníka sme posledné 2. týždne zriadili konzultačný dvojtyždeň, teda študenti namiesto vyučovania chodili na posledné konzultácie. Po akademickom týždni sa 25.5.1998 začali ústne maturitné skúšky. Začali sa sv. omšou v „kaplnke školy“ a asi preto vládol na maturitách pokoj. Hneď v 1. deň sme mali inšpekciu, dr. Hlubovičová a otca dekana Babčáka. Na druhý deň sa prišiel pozrieť riaditeľ ABSÚ dr. Macák a prefekt Teologického inštitútu v Košiciach dp. Degro. Tvorivá a uvoľnená atmosféra trvala až do posledného dňa, takže aj p. inšpektorka aj p. predsedníčky hodnotili maturity ako výborné.

Hneď po maturitách Dr. Proková a sr. Petra, zástupkyňa riaditeľky so skupinou žiakov odcestovali na družobnú návštevu do Paríža. Opäť vyšli 2 čísla školského časopisu Čo dokáže Monika, šéfredaktorkou ktorého je Mgr. Richtariková. Pre skvalitnenie práce po celý rok pracoval klub triednych učiteľov, v ktorom sa pružne, pohotovo a v zárodku mapovali problémy tried a spoločne sa hľadalo riešenie. Ako ukazuje vývoj, filozofia, ktorú má naša škola – teda filozofia lásky, trpezlivosti a milosrdenstva – prináša svoje ovocie. Poradili sme si aj so žiakmi, ktorí by boli na iných školách odpísaní. Len vo výnimočných prípadoch, zvlášť tam, kde nebol súlad medzi školou a rodičmi (rodičia kryli podvody detí a nútili k tomu aj nás), bola naša námaha neúspešná a zbytočná.

Po celý rok chodili do riaditeľne ľudia, ktorí hľadali radu a pomoc (alebo sa len potrebovali vyhovoriť) vo svojich problémoch, napr. pri výchove detí, vnúcat a pod. Po celý rok bola naša škola otvorená pre všetkých dobrých ľudí. A Pán Boh nás celý čas viedol.

Nasledujúci školský rok 1998/99 sme zase začali už cez prázdniny. Dňa 13.7.1998 pricestovali na Slovensko naši priatelia z družobnej školy Ch. Péguyho z Paríža; a to dve zástupkyne riaditeľky školy a 12 študentov. Pripravili sme pre nich bohatý program: návšteva Vysokých Tatier, Dobšinskej ľadovej jaskyne, Ochtinskej aragonitovej jaskyne, Starej Haliče, sériu drevených kostolíkov v najvýchodnejšej časti Slovenska, návšteva Levoče, Košíc, Spišského Podhradia a Kapituly. Prijali nás také osobnosti cirkevného života, ako otec biskup Bober, o. b. Imrich, o. dekan Dráb z Košíc. Vydaranou bola slovensko-francúzska sv. omša v Chráme Krista Kráľa a následná večera u vdp. B. Salanciho. Keď skoro ráno odchádzali z Košíc do Prahy plakali sme všetci – Francúzi v oknách rýchlika, naše deti a ich rodičia na peróne.

V tomto roku sme mali 8 tried, 265 žiakov, 19 interných a 3 externých učiteľov. Pre nedostatok financií dostali sme o 1.000.000 Sk menej, ako sme potrebovali a museli sme museli obmedziť počet voliteľných a nepovinných predmetov a teda aj externých učiteľov. Pravidelne pracovali krúžky: Zbor sv. Moniky – Mgr. Dolinská, LOGOS – Mgr. Barla, gitarovo-spevácky - Ing. Slivková, športové krúžky: Mgr. Kaňuk. Časopis Čo dokáže Monika – Mgr. Palčíková.

Od 21. 9. 1998 začali v našej škole pôsobiť členovia rehole Legionári Krista, Regnum Christi – p. Michael Duffy a John Simoneau. V tento deň sa konala prvá sv. omša v anglickom jazyku a odvtedy každý týždeň. Hoci sme ešte nemali kaplnku, len kaplnkový priestor, BÚ v Košiciach nám dal súhlas k tomu, aby sme takého sv. omše mohli mať. Krásne kázne pátra Michaela, ktoré naši študenti prekladali do slovenčiny, pritiahli nielen našich študentov, ale aj cudzích ľudí, dokonca vysokoškolákov.

Okrem už tradičných akcií, ako imatrikulácia, HK, Mikulášsky turnaj, súťaže a olympiády, tichý priateľ a Koleda 1998, lyžiarsky

**Vzájomné
obdarúvanie
mikulášskou
nádielkou sa
stalo neodmys-
liteľnou tradi-
ciou GsM.**

kurz, KOČAP sme sa prezentovali aj ako dobrí hostitelia. V spolupráci s KKP v Prešove sme v našich priestoroch v novembri zorganizovali celovýchodoslovenské stretnutie kresťanských pedagógov a pedagógov z cirkevných škôl so vzácnou návštevou – sestrou Marie, rehoľnou sestrou, vysokoškolskou učiteľkou z Anglicka, ktorá robí duchovné cvičenia pre učiteľov na celom svete. Hovorila o autorite učiteľa, o poslaní školy v súčasnosti, o problémoch dnešnej mládeže. Teoretické úvahy dopĺňala príkladmi z celého sveta.

Vzápätí navštívili našu školu hostia z Medžugoria – Oľga Merkovičová a dvaja bývalí narkomani, ktorí sa vďaka Panne Márii a spoločenstva v Medžugorí vyliečili. Hovorili s našimi žiakmi o tom, čo sú drogy a ako z toho von. Žiaci mali veľa otázok, ukázalo sa, že viacerí z nich tápu a hľadajú pevnú zem pod nohami.

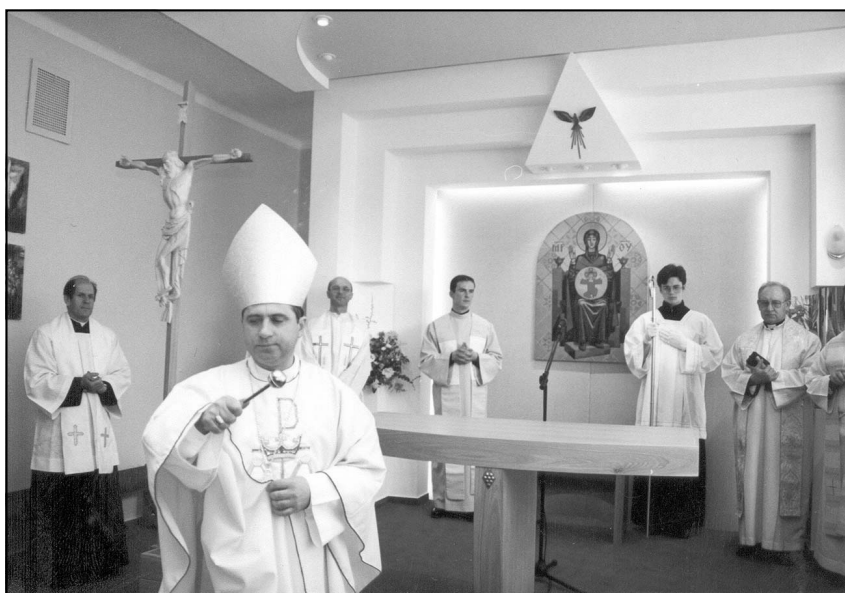
K najkrajším akciám patrila akcia „Mikuláš“ dňa 4. 12. 1998. Už niekoľko dní predtým sme vyložili veľkú škatuľu, do ktorej študenti dávali darčeky pre iných spolužiakov. V deň sv. Mikuláša chodil z triedy do triedy Mikuláš a obdarúval. Všade vládla radosť, humor a dobrá zábava.

Na 5. výročie nášho 1. vystúpenia pre Prešov sme zase pozvali Prešovčanov na krásnu sv. omšu dňa 8. 12. 1998. Tak ako pred 5 rokmi sme spievali v cudzích jazykoch, miništrovali, čítali Božie slovo, niesli obetné dary, mali svoje prosby... Celebrant vdp. Matej Babčák v homílii povedal: „Pre každého človeka je zázrakom niečo iné. Pre mňa je zázrakom táto škola, to, že vôbec vznikla a dodnes existuje. Sám som neveril, že táto škola vznikne.“ Otec dekan vedel, o čom hovorí...

Túto sv. omšu sme vopred spropagovali na nástenke v Dóme sv. Mikuláša týmito slovami: Drahí Prešovčania! Pozývame Vás na slávnostnú sv. omšu dňa 8. decembra o 9.00 hod. do Dómu sv. Mikuláš. Touto sv. omšou sa chceme poďakovať Panne Márii za jej lásku

Cez vianočné prázdniny 1998/99 sme sa veľmi modlili pred naším krížom, a prosili sme Pána, aby nám pomohol s kaplnkou. Keby nám v tom momente bol niekto povedal, že o tri mesiace bude posviacka krásnej kaplnky, neverili by sme.

a ochranu našej školy a zároveň Vám i sebe pripomenúť, že pre 5 rokmi sme sa Vám prvýkrát predstavili, hoci sme existovali len 3 mesiace. Teraz sa Vám chceme poďakovať za Vašu morálnu podporu, pretože i vďaka Vám sme sa vlani mohli veľmi kultúrne presťahovať do novej budovy. 8.12.1998 o 9.00 hod. sa na Vás tešíme. Riaditeľstvo, učitelia a študenti Gymnázia sv. Moniky.“

I naďalej sme navštevovali detské domovy s darčekom, na Deň narcisov sme rozdávali narcisy (48 študentov) pre Ligu proti rakovine a Pán nás za to požehnával. Najvýznamnejšou akciou roka bola posviacka našej kaplnky 12. 4. 1999. Za tri mesiace sa nám podarilo vybudovať krásnu kaplnku, hoci sme viac ako 2 roky mali vytvorený priestor pre jej vznik. Cez vianočné prázdniny 1998/99 sme sa veľmi modlili pred naším krížom, (A. Hermanovská a M. Straková), ktorý sme dostali od spoločenstva Obnovy v Duchu Svätom, a prosili sme Pána, aby nám pomohol s kaplnkou a aby to zrýchlil. Keby nám v tom momente bol niekto povedal, že o tri mesiace bude posviacka krásnej kaplnky – ani M. Straková ani ja by sme neuverili. Ale Bohu nič nie je nemožné.

Na slávnostnej sv. omši v kaplnke školy, ktorú celebroval Mons. B. Bober a koncelebrovali 7 kňazi (ďalší 3 boli medzi veriacimi v pléne), otec biskup povedal: “Na túto školu prúdi veľká Božia milosť... Táto škola je dôkazom, že tam, kde je Pán Boh a kde sú dobrí ľudia, tam sa môže dariť len dobrej veci“. Po sv. omši sa predstavilo Divadielko LOGOS s predstavením, Basa alebo Evanjelium podľa Barabáša. Toto predstavenie malo takú silu, že v očiach prítomných boli slzy.

V tomto roku sme maturovali druhýkrát v histórii. Spolu maturovalo 92 žiakov a úroveň, či atmosférou to boli už zrelé maturitné skúšky na zrelej škole. Potvrdilo to aj prijímanie na vysoké

školy: 90 % našich detí bol prijatých od Prahy po Košice, niektorí aj na 3 – 4 vysoké školy.

Z príležitosti osláv 700. výročia udelenia mestských práv mestu Prešov usporiadal primátor mesta Ing. Kopčák kvízovú súťaž Historia – Magistra vitae, ktorú naša žiačka L. Miháľová – suverénne vyhrala. P. prof. Barlová pripravila aj ďalšiu reprezentantku J. Zuščinovú na celoslovenskú literárnu súťaž o A. Hlinkovi a aj v tejto súťaži sme zabodovali – jej práca patrila medzi 10 najlepších prác na Slovensku a dostala dar od amerických krajanov.

Rozbehli sme sa aj v matematike – vďaka p. Pavlovi Petrovskému, ktorý zapája našich žiakov do súťaží MAKS a KLOKAN. V tomto roku sa zapojilo 124 žiakov účastníkov a v rámci kraja sme sa umiestnili na 6. , 10., 13....miestach.

Začína sa nám dariť aj v športe: náš stolný tenista Paľko Vrzdák, na majstrovstvách sveta saleziánskej mládeže v Španielsku obsadil 1. a 4. miesto (v dvojke a štvorke). Na okresnej súťaži v basketbale chlapci obsadili 4. a dievčatá 5. miesto.

Zo Spojených štátov sa vrátili naši študenti, ktorí tam na katolíckych školách študovali: S. Kopuncová a P. Semančík. S. Kopuncová tam aj maturovala a dosiahla diplom so zlatou pečatou. P. Semančík okrem štúdia aj hral hokej a veľmi úspešne. Písalo sa o ňom aj v amerických novinách ako o hokejistovi – rytierovi, ktorý si svoju etiku priniesol na ľad. Dostal diplom ako 3. najúspešnejší športovec – hokejista štátu Indiana. Obidvom našim „reprezentantom“ patrí za takúto reprezentáciu vďaka.

K najvýznamnejším návštevám patrila návšteva kňaza - exorcistu z Veľkej Británie Ciarana Mc Donnella, ktorý pre učiteľov urobil neobyčajnú duchovnú obnovu. Bol to deň plný modlitieb, krásnych piesní, pokoja, radosti a Božej lásky.

Na 3 dni k nám prišla Liisa, učiteľka švédčiny a angličtiny na gymnáziu vo Fínsku. Chodila do tried, besedovala so žiakmi a tieto stretnutia obohatili ju i nás.

Počas celého roka sme sa všetci, teda riaditeľstvo, učitelia i zamestnanci snažili čo najlepšie a najkvalitnejšie plniť svoje úlohy a svoje poslanie – vzdelávať a vychovávať. Snažili sme sa dávať do rovnováhy rozum a srdce, lebo to je jediná cesta k premene človeka a života podľa Evanjelia. Pochopili sme, že musíme začať od seba – najprv musíme my začať žiť „na hlbocine“ a až potom to môžeme začať vyžadovať od iných. Preto sme zmenili postoj k súťažiam, a k duchovnej obnove. Ak sme sa predtým potrebovali zviditeľniť, išli sme do šírky a zúčastňovali sa na všetkom, čo sa nám ponúkalo, v tomto šk. roku sme sa chceli prehĺbiť, skvalitniť, zažiť osobný kontakt s Pánom, prijať ho do seba – a potom dosiahneme zmenu všetkého okolo nás. Skončil sa 5. rok našej existencie.

Začal sa nový školský rok 1999/2000, 6. rok našej existencie, ktorý nám opäť priniesol veľa Božej lásky. Mali sme 8 tried, 208

žiakov, 19 interných učiteľov, 2 externých a 2 zahraničných lektorov: sl. Prisca Mornaghini na taliansky jazyk, neskôr pribudol Marco Mottai na nemecký jazyk, obidvaja zo Švajčiarska. Mali sme celodenné duchovné obnovy raz za štvrtrok pod vedením Ciarána Mc Donnella a vdp. J. Leščinského. Aj duchovné obnovy (DO) pre žiakov sme prehĺbili. Ak doteraz bola DO vždy na poslednej vyučovacej hodiny náboženstva v mesiaci, v tomto školskom roku bola pre každú triedu celodenná duchovná obnova raz za polrok v kaplnke školy. A prinieslo to svoje ovocie v štúdiu i v správaní žiakov. Viedli ich členovia rehole Regnum Christi.

Už september znamenal krásne naštartovanie: naše Divadlo LOGOS na celoštátnej súťaži Hviezdoslavov Kubín v Dolnom Kubíne sa umiestnilo na 2. mieste a získalo Cenu Národného osvetového centra v Bratislave za predstavenie Basa alebo Evanjelium podľa Barabáša. U publika – ako svedčí nielen reakcia publika, ale aj list, ktorý prišiel dodatočne – boli slzy v očiach prítomných. Ľudia v sále dokázali vystúpiť na našu obranu a odmietnuť ironické poznámky členov poroty, znevažujúce náboženské zameranie nášho predstavenia („Cítim sa ako v Amerike na omši“). Najväčšiu zásluhu na existencii a úrovni nášho divadielka má pán I. Barla.

V októbri sa 40 žiakov našej školy pod vedením sr. Petry, V. Kronovej a E. Frohmannovej, S. Ferčáka a M. Bajusa zúčastnilo na 10 dňovom zájazde do Anglicka, kam nás pozval priateľ našej školy Ciáran Mc Donnell. Žiaci bývali v rodinách Angličanov, takže si mohli prehľbiť nielen svoje vedomosti z jazyka, ale aj poznatky o Anglicku. Naše deti v Anglicku vysoko bodovali – zaujali svojím kultúrnym, milým a srdečným vystupovaním v rodinách, ktoré ich prijali. Dôkazom je fax, ktorý prišiel skôr ako naše deti. Bolo v ňom napísané, že naši žiaci môžu prísť do Anglicka aj kedykoľvek v budúcnosti a budú vždy vítaní. O celom zájazde vysielala regionálna televízia VEGA hodinovú reláciu.

Popri už tradičných akciách – prax poslucháčov VŠ, imatrikulácia, Vianočný turnaj v basketbale, Mikuláš na sv. Monike, lyžiarsky zájazd, školské kolá olympiád z cudzích jazykov a z matematiky, stužkové slávnosti, písomné a ústne maturitné skúšky, prijímacie skúšky, KOČAP, MAKS, KLOKAN, znova začal vychádzať školský časopis. Čo dokáže Monika pod vedením Mgr. Palčíkovej. Zmenil sa však systém práce: Mgr. Palčíková dokázala spojiť skupinku študentov pod vedením Z. Mačovej z II. B triedy a ona sama už pôsobila len ako metodička a poradkyňa. A práve vďaka tomuto časopisu sa začalo o našej škole hovoriť v médiách viac ako o iných školách. Rádio Regina so sídlom Košiciach odvysielalo 21. 1. 2000 v relácii Puberták polhodinový rozhovor s redaktormi časopisu o časopise samom, ale i o škole. V tejto relácii vždy predstavujú nejaký študentský časopis. My sme boli prvou školou z Prešovského kraja, ktorá dostala takúto príležitosť. Poslucháči,

Od Rehole sv. Augustína dostali relikviu sv. Moniky – kúsok kostičky aj s certifikátom o pravosti relikvie. Stali sme sa asi jedinou cirkevnou školou na Slovensku, ktorá má relikviu svojho patróna

ktorí túto reláciu pravidelne počúvajú, hovorili, že naši študenti boli doteraz najlepši, najuvoľnenejší, najslobodnejší. Nehanbili sa zdôrazňovať, že sme cirkevná škola a hovorili o nej s nadšením.

Dňa 21. februára 2000 sme v spolupráci so Šarišským osvetovým strediskom zorganizovali tvorivú dielňu pre tých, ktorí sa chcú venovať umeleckému prednesu, divadielku a práci s talentovanými žiakmi. Zišlo sa asi 40 učiteľov slovenčiny z Košického i Prešovského kraja. P. I. Barla na konkrétnych vystúpeniach našich „divadielkárov“ ukázal, ako treba pracovať nielen s textom, ale aj so študentom a jeho osobnosťou. Prišla aj Televízia Vega, Slovenský rozhlas, Prešovský denník. Všetci priniesli podrobné reportáže, ktoré mali taký úspech, že Slovenský rozhlas túto reláciu niekoľkokrát celoštátne reprízoval.

V dňoch 14. a 15. marca sa u nás konali krajské kolá olympiády z anglického jazyka pre základné školy, pre stredné školy a olympiády z francúzskeho jazyka pre stredné školy. Vystriedalo sa u nás asi 200 ľudí, pre ktorých sme pripravili výborné podmienky, kvalitné prostredie a odmenenie. Boli na takej úrovni, že Dr. Kvetoslava Komanická, vedúca OŠM a TK Prešovského kraja na záverečnej porade riaditeľov stredných škôl povedala: „Ako vždy prebehli aj v tomto roku olympiády. Dve školy by som chcela verejne pochváliť: Gymnázium sv. Moniky v Prešove za bravúrne zvládnutý priebeh olympiád z AJ a FJ...“ Poďakovanie patrí Mgr. Balúnovej, Dr. Gézovej, Mgr. Kronovej, Mgr. Karabinošovej a Ing. Slivkovej, ktoré odvedli najväčší kus práce.

Začiatkom apríla dostala naša škola veľké uznanie a vyznamenanie: dostali sme od Sv. otca Jána Pavla II. osobný dar: cibórium, kalich, paténu a štyri kňazské ornáty v základných liturgických farbách. K nim sme dostali darovaciu listinu, ktorú podpísal

**Začiatkom apríla
dostala naša
škola veľké
uznanie a vyzna-
menanie: dostali
sme od Sv. otca
Jána Pavla II.
osobný dar:
cibórium, kalich,
paténu a štyri
kňazské ornáty
v základných
liturgických
farbách.**

Antonio Baldoni, hlavný sakristiár Sv. Otca. Okrem toho sme od Rehole sv. Augustína dostali relikviu sv. Moniky – kúsok kostičky aj s certifikátom o pravosti relikvie. V noci 6. apríla 2000 tieto dary pri- niesol z Vatikánu fr. Milan Hermanovský. Povedal: V pondelok 3. apríla si telefonicky pozvali M. Hermanovského do Vati- kánu, do sakristie Sv. Otca, dali mu dva zapečatené balíky a povedali: Toto daj mame! Je to osobný dar Sv. Otca Jána Pavla II. pre kaplnku sv. Moniky v Pre- šove!“

Stali sme sa asi jedinou cirkevnou školou na Slovensku, ktorá má relikviu svojho patróna a ktorá dostala takýto vzácny a neobyčajný dar. Bolo to pre nás veľké vyznamenanie, ale aj veľký záväzok. Uvedomili sme si, že nesmieme sklamať dôveru Sv. Otca a sv. Cirkvi. Vďaka tejto udalosti sme sa zase dostali do pozornosti médií: Rádio Východ, Rádio Lumen, Večerník, Prešovský denník, Televízia Vega nám venovali veľa priestoru.

V apríli sa v našej škole uskutočnili pokusné maturitné testy MONITOR 2000, žiaci boli testovaní zo 4 predmetov: SJL, D, AJ, Mat. Školský koordinátor Mgr. Petrovský veľmi seriózne v spolupráci s inými učiteľmi zabezpečil celý priebeh a objektivitu.

Divadielko LOGOS pripravilo nové predstavenie Ručník a vystúpilo k 10. výročiu vzniku Klubu kresťanských pedagógov a k 100. výročiu príchodu Rehole školských bratov na Slovensko. Medzi prítomnými boli aj zahraniční hostia z Viedne a z Poľska a boli prekvapení vysoko umeleckým predstavením, ktoré vyvolávalo u divákov chvíle dojatia a tichej meditácie.

K divadielku sa viaže aj ďalší úspech: 1. miesto na krajskom kole HK. Po našom vystúpení s predstavením Ručník nastalo v sále v Starej Ľubovni ticho, len jeden hlas povedal: aleluja. Až po dlhšej chvíli sa ozval potlesk. Dňa 11. júna sa o našom divadielku hovorilo v celoštátnom vysielaní STV v relácii Dobrá zvesť a autorom príspevku bol p. Vladimír Seman.

Od 12. – 16. júna sme boli na návšteve Gymnázia sv. Kingy v Novom Sonči v Poľsku. Naši žiaci sa tam zapojili do súťaží v basketbale, plávaní, divadielko vystúpilo v gala programe, ale okrem toho uvideli kus Poľska: Krakov, Vieličku, Vadovice, Čenstochová, ale hlavne Osvienčim. Vedúcou zájazdu bola Ing. Slivková, Mgr. Kaňuk, manželia Lazorovci a dp. Dvorový.

Na konci školského roka sme mohli konštatovať, že skoro každý učiteľ či zamestnanec sa snažil splniť svoje úlohy. Tento školský rok a jeho udalosti nám umožnili prekročiť hranice mesta a kraja a dostať sa do povedomia celého Slovenska. Náš Pán sa staral o naše zviditeľnenie, o rast popularity, ale s krížami, ktoré sme museli niesť, nám zabránil spyšnieť. Preto sme ho i naďalej prosili: Prosíme Ťa, Pane, zostaň s nami....

Tak sa mohol začať 7. rok našej existencie, teda šk. rok 2000/2001 ako vždy slávnostnou sv. omšou v Dóme sv. Mikuláša. Ostatné školy začínali školský rok spoločným stretnutím s ministrom školstva Milanom Ftáčnikom a v prednom bloku sme mali stáť aj my. Pre našu školu boli určené 1. až 5. rad teda tesne pod p. ministrom. Ale my sme poďakovali za česť, lebo sme dali prednosť slávnostnej sv. omši, ktorú celebraval vdp. Matej Babčák. Celé stretnutie s p. ministrom moderovali naši žiaci Gabriela Halická a Lukáš Maťufka tak, že sme dostali z KÚ v Prešove ďakovný list.

V tomto roku sme mali 10 tried a 259 žiakov, teda začíname narastať. Mali sme 21 interných a 4 externých učiteľov. Zahraniční lektori: Jennifer Coffey – anglický jazyk a Enrico da Luca - taliansky jazyk. Novou zástupkyňou riaditeľky sa od 1.9.2000 stala Ing. Slivková, pretože sr. Petru Evu Sičákovú potrebovala jej rehoľa pre vlastné potreby. Výchovnou poradkyňou aj naďalej zostala Mgr. Mária Suchá, ktorá si svoju funkciu zastávala už 6 rokov k veľkej spokojnosti žiakov, rodičov i vedenia školy.

Učiteľský kolektív sa neustále rozrastal.

V mesiaci septembri sa skončila hĺbková inšpekcia, ktorá trvala skoro rok. Potešilo nás, keď na záver vedúci inšpekcie Dr. Ernest povedal: „Vzdelávacie výsledky vašej školy sú na takej istej úrovni ako vzdelávacie výsledky štátnych škôl. Ale vo výchovnej časti procesu stojíte vyššie, ste lepší.“

I naďalej sme mali jednodňové duchovné obnovy pre žiakov (Regnum Christi), každý týždeň mala pod patronátom iná trieda sv. omšu v anglickom, slovenskom jazyku či latinskom jazyku v kaplnke školy. Duchovné obnovy pre učiteľov viedol PhDr., ThDr. Stanislav Stolárik, Phd. – nový prešovský dekan.

Už v septembri sa u nás, v našej kaplnke, konali zaujímavé akcie: celovýchodoslovenská duchovná obnova pre členov charizmatických spoločenstiev, ktorú viedol vdp. Imrich Degro, prefekt Teologického inštitútu z Košíc. Aj vďaka takýmto akciám sa naša škola dostala do povedomia celého východného Slovenska a nepotrebuje si robiť inú reklamu.

Aj v tomto roku bol názor na naše vystúpenie na HK v Dolnom Kubíne – Divadlo Logos s predstavením Ručník – dvojaký: u obecnstva sme súťaž vyhrali, Dolnokubínčania si dokonca vopred zisťovali čas nášho vystúpenia a potom nám so slzami ďakovali, u poroty sme boli hodnotení až s posmechom. No potvrdenie správnosti nášho smerovania nedalo na seba dlho čakať: organizátori Akademického Prešova (prof. Karol Horák) nás pozvali vystúpiť dňa 23.11. pre vysokoškolskú verejnosť ako jediný stredoškolský súbor a vystupovali sme mimosúťažne. Naše predstavenie bolo hodnotené najvyššie spomedzi všetkých a to renomovanými režisérmi a kritikmi zo Slovenska i zahraničia. Kvôli nám bola vymyslená cena Pro futura, ktorej prvými držiteľmi sme sa stali práve my.

V oficiálnom bulletine z podujatia, v ktorom boli hodnotené všetky predstavenia, bolo publikované toto hodnotenie:

Divák, ktorý sa prišiel tlačiť na malú scénu AP-čkového DADu sa stal obeťou študentského divadelného súboru Logos, ktorý sa predstavil s Ručník-om. Bola to svojrázna interpretácia ľudských dejín cez mnohoraké symboly minulého ľudského života a jeho niektorých predstaviteľov nám známych prevažne z historických filmov a dejepisných knížiek. Na čo však divák asi nezabudne sú pohybové prejavy, ktoré prechádzali z usporiadanosti staroveku až k chaotickosti našich čias. Preto azda môžeme konštatovať, že medzi nami bol pohyblivý Logos, ktorý hľadá ešte aj v dobe božej neprítomnosti mravnú čistotu, čistý ručník. (Vinjar)

V tomto roku sme zareagovali na ponuku Spolku sv. Vojtecha a pod ich patronátom sme zorganizovali školské kolo biblickej olympiády ako celoškolskú akciu v Katolíckom kruhu hneď po výročnej sv. omši 8. decembra. Prítomný bol pán. Dr. Hanakovič, predseda SSV z Trnavy, ktorý odmenil víťazov BO. Naši študenti ukázali nielen bohaté vedomosti, ale aj morálne kvality, keď sa druhé družstvo z 2.A triedy vzdalo bodov v prospech prvého družstva z 2. A triedy. Táto udalosť tak dojala p. Hanakoviča, že dodatočne poslal ďalšie knihy – odmeny pre morálnych chlapcov. Celá akcia sa konala na počesť 130. výročia vzniku SSV a stane sa jednou z tradičných akcií našej školy. Celú akciu pripravila sr. Felícia.

V tom istom čase sa riaditeľka školy Dr. Hermanovská zúčastnila na celoeurópskom kolokviu riaditeľov katolíckych škôl v Paríži ako jediná zástupkyňa zo Slovenska. V dňoch 7. a 8. 12. 2000 sa radili riaditelia katolíckych škôl –vysokých i stredných – ako vychovávať. Téma stretnutia „Výchova k hodnotám a medzikultúrny dialóg“. Vystupovali najlepší pedagógovia, teológovia a psychológovia z európskych katolíckych univerzít a vyzývali, aby sa na školách prestalo len vzdelávať a začalo sa aj vychovávať. Výchova musí byť postavená na vzájomnej úcte, láske a tolerancii, ale to sa dá dosiahnuť len vtedy, ak sa navzájom poznáme. Boli uvádzané teoretické poznatky o tom, čo by sa na školách malo robiť. Pre nás bolo potešujúce, že mnoho z toho už v našej škole robíme. Pán tak zase potvrdil správnosť nášho smerovania.

I v tomto roku nás čakala imatrikulácia, stužkové slávnosti, Vianočný turnaj v basketbale olympiády, školské súťaže, mimoškolské súťaže, lyžiarsky zájazd, MONITOR, Maks, Klokan, KOČAP, písomné a ústne maturitné skúšky, prijímacie skúšky, školské výlety. Všetky boli zorganizované na veľmi dobrej úrovni a zodvihli našu latku náročnosti zase o čosi vyššie.

K nezabudnuteľným akciám patrila návšteva Dr. Daniela Lipšica, štátneho tajomníka ministerstva spravodlivosti. Počas 2 hodín besedoval so žiakmi 3. a 4. ročníka. V uvoľnenej atmosfére, plnej vzájomných sympatií a humoru, sa rozprávalo o našom vstupe

**O raste kvality
svedčia aj výsled-
ky na maturitách
a úspešnosť pri-
jatia na vysoké
školy - 93 % na-
ších detí je na
vysokých ško-
lách! Zaradili
sme sa na po-
predné miesto
medzi gymnázia-
mi Prešovského
kraja, lebo z 28
gymnázií sme
štvrtí!**

do EÚ, do NATO, o domácej i zahraničnej politike, mravnosti, o trestaní viny a pod. Naši študenti sa ukázali ako múdre, vtipné, ale hlavne smelé osobnosti, takže p. Lipšic ich začal oslovovať „moja mladá kolegyňa“, „môj mladý kolega.“ Po skončení p. Lipšic skonštatoval, že sme naozaj iná škola ako ostatné a podrobne sa vypytoval na filozofiu školy.

V rámci Global Outreach boli na ročný študijný pobyt v USA vybrané dve naše študentky: Janka Halická ide do Wisconsinu a Mária Janičová do Nebrasky.

Pred Vianocami sme po prvýkrát dostali vianočný pozdrav od otca biskupa Stanislava Dziwisza, osobného tajomníka sv. Otca a ním (sv. Otcom) požehnanú vianočnú oblatku. Od tejto chvíle každé Vianoce a Veľkú noc až dodnes nám z Vatikánu prišlo takého požehnanie.

Dňa 13.3. a 14.3. sme zase organizovali krajské kolá olympiád z anglického a francúzskeho jazyka. Ako vždy dokázali sme vytvoriť výbornú atmosféru, zabezpečiť veľmi dobré pohostenie, odmeny, diplomy... Vďaka za to patrí Mgr. Balúnovej, Mgr. Kronovej, Kozákovej, Karabinošovej, Dr. Gézovej a Ing. Slivkovej, ktoré už tradične urobili veľkú prácu. Dr. Gézová okrem toho pripravila aj našu študentku Janku Dzurišovú na súťaž v speve francúzskych piesní tak, že už po druhýkrát v krajskom kole v Košiciach zvíťazila. Vďaka patrí aj Martinovi Husovskému, ktorý pomohol ako klavirista i hudobný poradca.

V mesiacoch máj – jún sme mali dve vzácne návštevy: najprv nás navštívil Ján Figeľ, štátny tajomník MZV a hlavný vyjednávač EÚ, neskôr p. Slavomír Pjatak, letec švajčiarskej spoločnosti pôvodom zo Slovenska. Obidvaja sú hlboko veriaci ľudia, ktorí dokážu

Vďaka tomu, že sme od Renova-bisu dostali peniaze, mohli sme zmodernizovať našu počítačovú učebňu, zapojiť sa na internet a zriadiť internetový klub. Máme vlastnú www stránku, ktorá sa stále inovuje a dopĺňa.

hovoriť nielen o svojom povolání a poslaní, ale aj o svojej viere v Boha. Hoci majú rozdielne povolanie, žijú na rôznych miestach, rovnako vyhlásili, že máme výborných žiakov a krásnu atmosféru. P. Figeľ to potvrdil aj na iných miestach.

O tom, ako z roka na rok rastieme a zlepšujeme sa svedčia tieto fakty: ešte nikdy sme nemali toľko prihlásených do 1. ročníka (168), preto od septembra otvárame 4 prvé triedy a ešte nikdy sme nemali takú úspešnosť v prijímaní na vysoké školy - 93 % našich detí je na vysokých školách! Zaradili sme sa na popredné miesto medzi gymnáziami Prešovského kraja, lebo z 28 gymnázií v kraji sme sa dostali na 4. miesto. Vďaka Ti, Pane!

Divadielko LOGOS pripravilo nové predstavenie Smetisko, urobili niekoľko tvorivých dielní pre slovenčinárov z celého východného Slovenska a ich poznámky po predstavení boli: „Až mi mráz behal po chrbte“, „Bolo to úžasné“, „Niečo také som ešte nevidela.“

V súťaži História – magistra vitea v celoslovenskom kole sme mali 10 prác zásluhou Mgr. Barlovej. Práce Š. Ivanca a L. Kvokačku sa umiestnili na 4. – 10. mieste podľa abecedy.

Konečne sa nám začalo dariť na matematickej olympiáde, naša študentka Z. Švédová úspešne zvládla krajské kolo. Pod vedením Dr. Hudákovej a Mgr. Kronovej sme sa úspešne po prvýkrát zúčastnili na okresnom kole súťaže mladých zdravotníkov. Prvá pomoc a umiestnili sme sa na 4. mieste zo 16 zúčastnených.

V tomto roku sa začali rodiť naše úspechy v basketbale, ktorý sa stal naším školským športom č. 1: na okresnej súťaži stredných škôl sme obsadili 4. miesto a v okresnej lige tiež 4. miesto. Zásluhu na tom majú Mgr. Kaňuk a Mgr. Petrovský.

V tomto roku vyšli 2 čísla školského časopisu Cesta do hlbín GsM, teda nový názov i nový obal. Redakčná rada z radov študentov pracovala za tichej pomoci Mgr. Murajdovej, neskôr Mgr. Turáka. Obidve čísla boli vydarené a nápadité. Druhé, reprezentačné číslo malo úspech aj na Pedagogickom fóre v Bratislave.

Vďaka tomu, že sme od Renovabisu dostali peniaze, mohli sme zmodernizovať našu počítačovú učebňu, zapojiť sa na internet a zriadiť internetový klub. Asi by sa ani nedalo vyčíslieť, koľko času strávili Ing. Slivková a Mgr. Lazor pri tejto činnosti. Vďaka ich obetavosti máme dnes dobre vybavenú odbornú učebňu informatiky a kvalitné vyučovanie programovania. Máme vlastnú www stránku, ktorá sa stále inovuje a dopĺňa.

I naďalej sa u nás po celý rok schádzali Komunita J. Krstiteľ, Hnutie Svetlo-Život, Neokatechumenát, pracovali tu saleziáni, Sociálna akadémia pri KBS... Naša škola sa pre celé okolie stala kvasom, miestom, kde sa ľudia telesne i duševne uzdravujú. Otec biskup Bober svojho času povedal: „Táto škola je iná ako všetky ostatné. Na túto školu prúdi veľká Božia milosť a na tejto škole nám mimoriadne záleží.“

Myslím si, že táto Božia láska prúdi na našu školu práve pre našu otvorenosť. Je to hlavne Božia zásluha, že sa našej škole tak darí. Preto nemôžeme spýšniť, lebo Boh sa pyšným protiví.

Na konci tohoto školského roka sme si uvedomili práve tieto veci. Zhodnotili sme celý šk. rok a povedali si, kde máme rezervy – tie rezervy sú v nás. Musíme sa naučiť prijímať iného človeka aj vtedy, keď nemá dobrú náladu, dajme mu najavo, že ho máme radi. To platí o našich medziučiteľských vzťahoch i o vzťahoch k žiakom. Ďalšia rezerva je v schopnosti obetovať sa, alebo obetovať niečo pre myšlienku, pre Boha, pre školu, pre iného človeka a tak sa zbavovať sebeckva.

Mohol sa začať 8. rok našej existencie, šk. rok 2001/2002. V tomto roku sme už mali 12 tried a 357 žiakov, 26 interných učiteľov, 4 externých učiteľov. Zahraničný lektor Oscar Mauricio Rosales – španielsky jazyk. Pretože sa rozrastáme, už pracovali 4 predmetové komisie: PK humanitných predmetov, predsedníčka Mgr. Barlová; PK cudzích jazykov, predsedníčka Mgr. Balúnová; PK prírodovedeckých predmetov, predsedníčka Dr. Frohmannová; PK telesnej výchovy, predsedníčka Mgr. Tuhinská

Duchovné obnovy pre učiteľov viedol po celý rok Doc. Dr. S. Stolárik, dekan-farár, ktorý postupne previedol pedagógov cez záporné ľudské vlastnosti a správanie, ako sú pýcha, neschopnosť pokoriť sa a prijať iného človeka... k ideálnej podobe človeka, teda k Ježišovi Kristovi.

Duchovné obnovy pre žiakov sme preorganizovali takto: 1. Žiaci 1. ročníka sa po triedach zúčastňovali na trojdňových DO v chate v Ruských Pekľanoch pod vedením animátorov z Hnutia Svetlo-

Výlety do zahraničia (rakúsky Gaming, Viedeň). Vo Viedni sme boli v čase, kedy sú voľné vstupenky do múzeí a galérií, takže účastníci videli aj také veci, ktoré inak nemali šancu uvidieť.

Život. Okrem samotnej DO sa upravili aj kolektívy tried, žiaci sa spoznali a učili sa žiť v prírode. 2. Pre žiakov ostatných tried boli DO jednodňové v kaplnke školy a viedli ich otcovia saleziáni, konkrétne don Jozef Beličák.

Popri už tradičných akciách sa rozbehli aj akcie nové. Od októbra 2001 začal pracovať Klub mladých autorov pri GsM, ktorý viedol Mgr. Matúš Bartko. Jedna z jeho členiek D. Babilová už mala publikované básne vo viacerých periodikách, ďalší člen M. Husovský obsadil na celoslovenskej literárnej súťaži Bakalárske brká 3. miesto. Na prácu M. Bartka nadviazala Mgr. A. Richtariková a začala vydávať školský časopis pod novým názvom CESTA.

V októbri sa uskutočnil autobusový zájazd do Rakúska, konkrétne do Gamingu a Viedne. Vo Viedni sme boli v čase, kedy sú voľné vstupenky do múzeí a galérií, takže účastníci videli aj také veci, ktoré inak nemali šancu uvidieť. Vedúcimi zájazdu boli Mgr. Kronová, Mgr. Adam a J. Coffey.

Neobyčajným spôsobom sme oslávili sviatok sv. Mikuláša. Už tradične sa vo vestibule objavila škatuľa na darčeky, ktoré potom Mikuláš nosil po triedach. Netradičné bolo darovanie krvi skupinkou študentov 4. ročníka pod vedením Mgr. Kronovej a dp. Petra Vojtku. Vďaka patrí aj Mgr. Turákovi, ktorý o celej akcii napísal článok do Katolíckych novín pod názvom „Krvavý Mikuláš na Gymnáziu sv. Moniky.“

Sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie sme si už tradične pripomenuli slávnostnou sv. omšou v Dóme sv. Mikuláša a po nej nasledovalo školské kolo biblickej olympiády, na ktoré prišiel z Trnavy aj Dr. Hanakovič, predseda SSV a víťazom venoval hodnotné ceny.

**“Jeden robí, jak
še patri. Dvaja
patra, jak še
robi.” V súčas-
nosti už k te-
locvični pribudla
aj posilňovňa.**

Posledný deň pred vianočnými prázdninami sa už tradične koná Koleda. V tomto roku na nej vystúpili aj hostia, folklórny súbor Čipečka zo ZŠ sv. Gorazda v Prešove Solivare, ktorý predviedol pásmo piesní, scénok a slovenského múdroslovía na vianočnú tému. Potom sa predstavila svojím programom každá trieda našej školy, takže sa vytvorila krásna vianočná atmosféra a ešte viac sa stmelil kolektív školy.

Okrem basketbalu začali sme sa venovať aj volejbalu. Dňa 8.2. zažila škola veľa smiechu a fandaní, pretože sa hral volejbalový zápas učitelia - bývalí žiaci. Ešte viac sa stmelil kolektív školy a potvrdilo sa, ako radi chodia bývalí žiaci do „svojej školy.“

V tomto roku a po dlhom čase, teda po niekoľkých desaťročiach konali sa v Prešove Katolícke misie, v ktorých nesmela absentovať ani naša škola, lebo misijný tím zavítal aj medzi nás, rozospieval a prehlbil nás, ale aj preto, lebo sme umožnili realizačným tímom stretávať sa u nás. Na návrh Ing. Slivkovej sme pomáhali ľuďom, ktorí sa nemohli zúčastniť na misiách pre chorobu, a vytvorili sme dvojice žiakov, ktoré ich navštevovali a na kazetách im púšťali jednotlivé prednášky. Naši žiaci veľmi ochotne vylepovali plagáty a aj oni sami sa zúčastnili na misiách na iných školách.

Dňa 12. marca naša škola z poverenia KÚ opäť organizovala krajské kolo olympiády z francúzskeho jazyka a opäť veľmi úspešne. Dobré meno našej školy sa zase upevnilo. Zásľuhu na tom má hlavne organizátorka Dr. Gondová.

Posledný deň pred veľkonočnými prázdninami predviedlo Divadielko LOGOS premiéru krížovej cesty pod názvom Poď za mnou podľa Tomislava Ivančiča. Predstavenie sa začalo v suteréne, postupne prešli herci cez prízemie, 1. poschodie až na 2. poschodie (Golgota), kde bolo ukrižovanie i zostúpenie z kríža. Celá krížová cesta je vlastne vnútorným Kristovým monológom (Lukáš Maťufka),

jednotlivé zastavenia sú doplnené scénkami, piesňami, pohybovými efektami a pod. Predstavenie videla celá škola – na 2 smeny – a zážitok bol taký hlboký, že učitelia i študenti sledovali toto vystúpenie so slzami v očiach. Takto pripravení sme odchádzali na Veľkú noc. Predstavenie snímala aj Televízia Vega a na Veľký piatok podstatné časti z neho vysielala pre Prešov a okolie.

Autorom scenára, režisérom, spevákom, hercom bol Mgr. Ivan Barla, ktorému sa podaril aj ďalší úspech: už 2 členky divadielka sú na VŠMU (Ryníková, Knapíková) v Bratislave.

Hneď po veľkonočných prázdninách navštívili našu školu 13 Bratia augustiniáni, teda členovia Rehole sv. Augustína. Pôvodne chceli byť medzi nami 20 minút, nako-

niec ich návšteva trvala 2 hodiny. Prečo? Lebo sa vytvorila taká srdečná a úprimná atmosféra plná spevu, smiechu, radosti a oslavy Pána, že páter Massimo, magister rehole, v závere našim študentom povedal: "Aj ja som sa tu niečo naučil: Že Bohu nič nie je nemožné. Rozmýšľam, ako dostať 360 detí do Talianska, aby ste našim deťom ukázali, že v škole sa dá smiať a radovať sa!" Najcennejšie bolo pozvanie pre naše divadielko, aby prišlo vystúpiť do Talianska a mohli by vystupovať v známych pútnických mestách.

K najkrajším chvíľam našej osemročnej histórie patrili chvíle zo dňa 25.4.2002, chvíle vizitácie a posviacky relikviára. Počas slávnostnej sv. omše v kaplnke školy otec biskup posvätil relikviár, v ktorom boli tri relikvie: (dar Rehole sv. Augustína) relikvia sv. Moniky, relikvia sv. Mikuláša Tolentínskeho a relikvia sv. Kláry z Kríža, prvej stigmatizovanej ženy – svätice. Relikvie – kostičky sú uložené každá v sklenej slzičke, pretože sv. Monika je patrónkou slz. V tej chvíli sme len verili, že pribudne aj relikvia najvzácnejšia – sv. Augustína. Počas sv. omše dostala škola nečakaný dar: v rámci akcie Infovek sme dostali 6 počítačov do ďalšej počítačovej triedy, hoci sme ich mali dostať až v auguste – septembri. Sám otec biskup

Relikviár v tvare slzičiek je v súčasnosti už plný. Nachádzajú sa v ňom (zhora nadol) relikvie sv. Augustína, sv. Moniky, sv. Mikuláša Tolentínskeho a sv. Kláry z Kríža, prvej stigmatizovanej ženy (dary Rehole sv. Augustína).

po skončení sv. omše, keď sa dozvedel, čo sa stalo, to komentoval slovami: Svätá Monika robí veľké zázraky.

O našom relikviári sa písalo v miestnej tlači, v Katolíckych novinách, v Zrne, celú sv. omšu snímala Televízia Vega a rozhovor s pátrom Angelom Lemmem bol niekoľkokrát reprízovaný.

Darilo sa nám aj v súťažiach: v prednese poézie (1. miesto), prózy (1. miesto), rétorike 3. miesto; vo fyzike Čo vieš o hviezdach 6. miesto, v olympiáde z AJ 2. miesto, z NJ 1. miesto. Darinka Káňová v nemeckom jazyku vyhrala aj krajské kolo a na celoštátnom sa umiestnila na 10 mieste. Pripravoval ju Mgr. Milan Adam. Jemu patrí poďakovanie aj za to, že sme sa zapojili do súťaže, ktorú vyhlásilo Ministerstvo školstva a kultúry v Bavorsku, od ktorého sme potom dostali ďakovný list.

V rámci Global Outreach ďalší naši študenti – Marcinová a Mráz – dostanú možnosť jeden rok študovať v USA. Janka Dzurišová vyhrala celovýchodoslovenskú súťaž v speve francúzskych piesní a dostala poďakovanie za esej v anglickom jazyku. Darilo sa nám aj v športe. Popri tradičných úspechoch v basketbale dobre nás reprezentovali aj jednotlivci: Danko Straka obsadil na majstrovstvách Slovenska v tenise 14. miesto, Tomáš Bulík sa stal kapitánom slovenského hokejového reprezentačného družstva do 18 rokov a je najefektívnejším strelcom.

Bohatá bola aj publikačná činnosť učiteľov našej školy: Dr. Dolinská prispela do zborníka Acta pedagogicae, Bibiana, Vnútrotextové priestory textov literatúry pre deti a mládež. Mgr. Richtáriková prispieva do Informačného listu, do Knížnej revue, Mgr. Rastó Turák prispieva do Informačného listu, Zrna, Rádia Lumen, Katolíckych novín, Dr. Hermanovská do Zrna.

Po celý rok sa u nás schádzali komunity a spoločenstvá; a každému, kto potreboval pomoc, sme pomohli. Možno preto nás Pán tak ochraňoval a požehnával po celý rok.

Pod Jeho ochranou sa začal mimoriadne požehnaný 9. rok našej existencie, šk. rok 2002/2003. Mali sme 13 tried a 421 žiakov, 29 interných učiteľov a 5 externých. Náš nárast bol taký veľký, že nám už budova na Ul. T. Ševčenka nestačila, preto nám otec dekan Doc. Dr. Stolárik uvoľnil a dal prestavať ďalšie priestory v budove Katolíckeho kruhu na Jarkovej ulici. Dve triedy 3. ročníka sa učili mimo hlavnej budovy, čo bolo náročné pre učiteľov aj pre žiakov, ale hlavne celú organizáciu vyučovania. Preto bolo posilnené vedenie školy o ďalšieho zástupcu riaditeľky: Mgr. Ján Kaňuk sa stal pedagogickým a Ing. Helena Slivková ekonomickou zástupkyňou riaditeľky školy. Zahraniční lektori: Javier Bafalluy Gestí - španielsky jazyk, páter Angelo Lemme - taliansky jazyk.

Pracovali 4 predmetové komisie: PK spoločensko-vedných predmetov - Mgr. Barlová; PK cudzích jazykov Mgr. Balúnová; PK

prírodných predmetov RNDr. Frohmannová; PK telesnej výchovy Mgr. Tuhrinská

Hneď od septembra sa v našej kaplnke začali pravidelne slúžiť sv. omše striedavo v anglickom, talianskom a slovenskom jazyku, neskôr pribudli sv. omše vo francúzskom jazyku a nemeckom jazyku. Slovenské sv. omše celebraval dp. Onderko, anglické dp. Lojan, francúzske dp. Varga, kaplán z Bardejova, talianske sv. omše páter Angelo Lemme z Košíc a nemecké dp. Juhás. Na sv. omše sme prostredníctvom IL pozývali všetkých, ktorí ovládajú cudzie jazyky alebo sa ich učia a chcú sa v nich zdokonaľiť. V tomto roku sme pokračovali v duchovných obnovách podľa vlašajších skúseností. I naďalej ich viedol Doc. Dr. Stolárik pre učiteľov, don Jozef Beličák pre 2. – 4. ročník a trojdňové pre 1. ročník OÁZA.

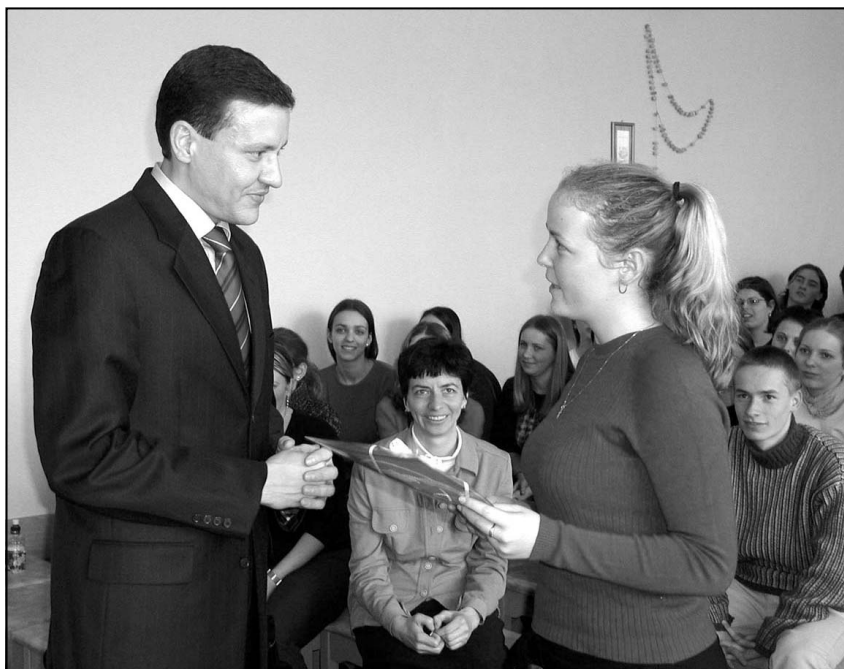
Ešte skôr ako vznikla naša škola zrodila sa myšlienka na vznik spoločného časopisu pre viacero stredných škôl (p. Hermanovská, p. Michal Vaško). Z rôznych dôvodov táto myšlienka na pár rokov zapadla, až v tomto roku ju oživila Mgr. Richtariková, ktorá sa podujala vydávať spolu s Mgr. Turákom časopis CESTA. Keď sme rozmýšľali nad koncepciou časopisu, uvedomili sme si - poznajúc mnohé časopisy štátnych škôl – že ešte nemôžeme s nimi ísť do „koalície“, pretože sa v nich obhajoval liberalizmus, posmešne sa útočilo na Boha i na Cirkev. Preto sme oslovili cirkevné školy: Gymnázium sv. Františka v Levoči, Gymnázium sv. Františka vo Vranove, Gymnázium sv. Mikuláša v Prešove, Evanjelické kolegiálne gymnázium v Prešove a CZŠ sv. Bazila v Prešove. Ešte v decembri 2002 uzrelo svetlo 1. číslo, ktoré sa stretlo s mimoriadnym ohlasom. Až takým, že Sv. Otec Ján Pavol II. poslal svoje Apoštolské požehnania pre všetkých, ktorí do neho prispievajú i ktorí ho čítajú. V máji 2003 vyšlo ďalšie, už 2. číslo, do ktorého sa zapojili ďalšie 3 školy: GTA Košice, GsKM Košice a CZŠ sv. Alžbety v Košiciach. Gymnázium sv. Mikuláša a EKG Prešov od projektu ustúpilo. Poslaním tohoto časopisu je spojiť cirkevné školy, ukázať ich silu a dať mladým talentom možnosť, aby sa rozvíjali.

**Do Cesty
vydávanej na
Gymnáziu sv.
Moniky sa
zapojilo už
jedenásť cirkev-
ných škôl.
Poslaním tohto
časopisu je spo-
jiť cirkevné ško-
ly, ukázať ich
silu a dať mla-
dým talentom
možnosť, aby
sa rozvíjali.**

**Daniel Lipšic
navštívili našu
školu už dva-
krát. Raz ako
štátny tajomník
a druhýkrát ako
minister spra-
vodlivosti.**

Mesiac október bol pre nás mimoriadne dôležitý. Vďaka Reholi sv. Augustína a dp. ThDr. Cyrila Hišema sme dostali veľký dar: relikviu sv. Augustína, V našej kaplnke sa stretli matka so synom. 21. 10. 2002 Mons. B. Bober posvätil nový relikviár a pri slávnostnej sv. omši sme si pripomenuli životné jubileum riaditeľky školy.

V októbri sa opäť konal zájazd do Rakúska do Gmingu, kde pôsobí naša bývalá lektorka J. Coffery na katolíckej vysokej škole. Naši študenti sa pred americkými študentmi aj z iných krajín prezentovali úspešným programom o našej krajine a našej škole. Zvlášť vynikal M. Baloga v hre na husliach. Všetci účastníci sa o zájazde vyjadrovali v superlatívoch, za čo patrí úcta organizátorom - Mgr. Kronovej, Ing. Slivkovej a Mgr. Adamovi.

V novembri sa konal v mestskej športovej hale 1. ročník spevákov a skupín: Prešovský Liverpool. Naše tri speváčky A. Bilašová, J. Dzurišová a Z. Voľanská patrili k najúspešnejším sólistom a celý niekoľkohodinový program sa končil ich spoločným triom. Porotu aj publikum očarili, o čom svedčia príspevky v tlači, ponuky ísť spievať do iných programov, ale hlavne vyjadrenia typu: Kde ste zoberali také krásne hlasy?

Jeseň tohoto roku bola excelentným obdobím Dr. Dolinskej, ktorá v rozpätí niekoľkých týždňov vystupovala na akademickej pôde viacerých univerzít - Prešov, B. Bystrica, Ostrava, a jej práce o farebnosti a zvukovosti literárneho textu, o hre vo vyučovaní, o spojení hudby a literatúry vyšli v zborníkoch týchto univerzít. Svojou prácou a publikačnou činnosťou v odbornej tlači zviditeľnila Dr. Dolinská nielen seba, ale Gymnázium sv. Moniky v Prešove.

9.12.2002 sme opäť pripravili krásnu svätú omšu v Dóme sv. Mikuláša pre celý Prešov. Po nej nasledovalo školské kolo biblickej olympiády, ktoré pripravili vyučujúci náboženstva - sr. Luciana, dp. Lojan a dp. Onderko. Predsedom poroty bol opäť pán Dr. Hanakovič, predseda SSV Trnavy, ktorý odmenil víťazov knižnými odmenami. Zároveň sa s nami rozlúčil, lebo odchádza na zaslúžený dôchodok. Naše kolo BO malo neobyčajne vysokú úroveň, o čom svedčí aj víťazstvo v okresnom kole a 2. miesto v arcidiecéze.

Prebohatý bol 16. december 2002. Paralelne sa konala tvorivá dielňa pre prácu s mladými talentami, ktorú viedol Mgr. Ivan Barla v spolupráci zo Šarišským osvetovým strediskom a Metodickým centrom v Prešove a olympiády z cudzích jazykov AJ, NJ, FJ. Ukázalo sa, že sme sa už v kvalite výuky cudzích jazykov viditeľne zlepšili, čo sa ukázalo aj na výsledkoch: Víťazi školských kôl bodovali aj vo vyšších kolách: na okresných kolách v NJ – 1. miesto D. Káňová (pripravoval Mgr. Adam), vo FJ – 1. miesto J. Dzurišová (pripravila Dr. Proksová), v AJ – 3. miesto Z. Brešťanská (pripravila Mgr. Danišková). Na krajskom kole 1. miesto v NJ – D. Káňová a 1. miesto vo FJ – J. Dzurišová. Úspešne reprezentovali aj na celoštátnom kole, na ktorom obidve obsadili 5. miesto.

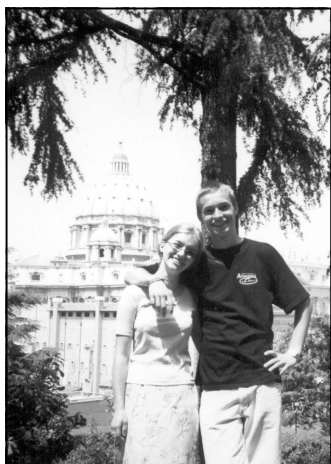
V decembri navštívil našu školu prodekan a tajomník Ekonomickej fakulty UMB v Banskej Bystrici, rozprávali sa so študentami o možnosti štúdia, ale aj v dlhom rozhovore s riaditeľkou školy chceli bližšie poznať filozofiu školy. Odôvodnili to slovami: „Na vašu školu sme boli veľmi zvedaví, lebo máme od vás 5 študentov a sú to veľmi zaujímavé osobnosti. Nielen že sú sami výborní študenti, ale ešte aj iných študentov nám ťahajú a to správnym smerom.“

V apríli sa na pôde našej školy uskutočnilo aj ďalšie milé stretnutie – zavítal medzi nás minister spravodlivosti p. Daniel Lipšic. Stretol sa so študentami 3. a 4. ročníka v úžasnej atmosfére plnej múdrosti a láskavého humoru. Miesto plánovanej hodiny bol u nás viac ako 2 hodiny. Študenti vystupovali smelo a uvoľnene, pekne formulovali otázky aj svoje názory, dokázali rozosmiať seba i pána ministra. Vytvoril sa pekný most, takže p. Lipšic na záver povedal: „Decká, sľubujem vám, že ešte medzi vás prídem.“ Študenti vstali a poďakovali mu potleskom i pekným darom zo soľnobanskej čipky. Do kroniky školy napísal: Veľmi rád sa vraciam na Gymnázium sv. Moniky, pretože diskusia s učiteľmi i študentami je pre mňa dôležitým povzbudením a obohatením. Prajem učiteľom a študentom veľa úspechov a inšpirácii.

V piatok 11. apríla 2003 sa v našej škole konal písomný vedomostný a osobnostný test PISA 2003. Naša škola sa stala pilotnou školou tohoto programu OECD, ktorý je dôležitý pre celé Slovensko, pretože na základe jeho výsledkov sa bude hodnotiť kultúrna a vedomostná úroveň Slovenska. Vo svete organizuje celý

**Gymnaziálne
divadielko Logos
žne úspechy
nielen na Sloven-
sku, ale aj na
medzinárodných
fórach.**

program Austrália, u nás Štátny pedagogický ústav v Bratislave, ktorý nás vybral. Je to pre nás veľké vyznamenanie a ocenenie, ale aj potvrdenie, že ideme správnou cestou.

V utorok večer 15.

apríla naše Divadlo poézie LOGOS odcestovalo na „umelecké turné“ do Prahy na pozvanie Rehole sv. Augustína s križovou cestou pod názvom „Pod' za mnou.“ V réžii Ivana Barlu vystúpilo v Chráme sv. Tomáša, v Chráme Pražského Jezuliatka a v Mládežníckom centre Nazaret. Po každom predstavení odznel spevácky koncert našich „školských slávikov“, ktorý trval asi hodinu. Naše vystúpenia sa stretli s takým ohlasom a so záujmom, že po koncertoch prichádzali dojatí ľudia a nešetrili chválou a nadšením. Brat Peter, karmelitán z Chrámu Pražského Jezuliatka pre plač nevládal normálne hovoriť a ďakovať za vystúpenie, verejne do mikrofónu s plačom povedal: „Vidíte, já se ještě pořád z toho nemůžu vzpamatoval, já ještě pořád nemůžu mluvit.“ Naše predstavenia si mnohí ľudia fotografovali, filmovali, dokonca aj zahraniční návštevníci v Chráme Pražského Jezuliatka. Po nejakom čase dokonca Český rozhlas dával reláciu o kvalitách nášho vystúpenia.

Nedeľu 4. mája 2003 sme mohli nazvať cestovným dňom. V ten deň ráno po sv. omši v kaplnke školy odišiel zájazd do Talianska a o 15. hod. takisto po sv. omši vo francúzskom jazyku zájazd do Francúzska. „Francúzi“ navštívili Paríž a francúzsku Riviéru, „Taliani“ to mali zložitejšie. Základom ich zájazdu bolo vystupovanie Divadla poézie LOGOS v Ríme a v pútnických mestách. Divadielkári i ďalší žiaci, celkom 42, bývali skoro 2 týždne v talianskych rodinách videli pamiatky Ríma, Ostie, San Marína, Tolentína, Cascie, kde sa práve konala celonárodná púť k azda najuctievanejšej

talianskej svätici sv. Rite. Naše divadielko vystupovalo v Ríme v Chráme sv. Rity v Tor bella Monaca, v Bazilike sv. Augustína v Chráme Santa Maria del Popolo.

Práve tam sme večer po vystúpení na jednom z najväčších rímskych námestí koncertovali skoro až do polnoci a podarilo sa nám roztancovať a rozospievať aj Talianov, ktorí sa k nám pridali. Najväčší úspech sme mali v Cascii, kde ľudia v preplnenom Chráme sv. Rity vstali a rytmicky nám tleskali. Zazneli pozvania aj nabudúce. Hrali sme v slovenčine, ale časť textu – vnútorný monológ Ježiša Krista – bola preložená do taliančiny a nahovoril ju brat Milan, rehoľník – augustinián.

Všetci účastníci hovorili o zájazde v superlatívoch. Dôležité je, že aj druhá strana, teda Taliani, u ktorých sme bývali, vysoko hodnotili naše kultúrne správanie a mravnosť našich detí. Keď som sa opýtala augustiniánov z Ríma, aký dojem sme tam zanechali, odpoveď znela: „Ten najlepší.“ Ďakujeme Reholi sv. Augustína v Prahe i v Ríme za ich pozvanie, starostlivosť, za ich srdečnosť, ktorú sme cítili na každom kroku. O zájazde do Prahy i do Talianska sa hovorilo i vo vysielaní Rádia Lumen.

Najväčším prejavom Božej lásky boli prijímacie skúšky na našu školu v dňoch 5. a 9. mája 2003. Bez toho, že by sme robili akúkoľvek priamu reklamu, ba dokonca nábor žiakov, mali sme prihlásených do 1. ročníka 389 žiakov z celého východného Slovenska. Denník Sme uviedol prehľad všetkých gymnázií na Slovensku podľa krajov a z toho vyplynulo, že sme v počte prihlásených boli na 2. mieste na Slovensku a na 1. v Prešovskom kraji. Na opravu testov sme museli pozvať učiteľov z cirkevných základných škôl v Solivare, Kendiciach, Sabinove a Radaticiach, ako aj učiteľov – dôchodcov. Možno aj preto Rádio Lumen urobilo s riaditeľkou A. Hermanovskou hodinový rozhovor pre nedeľnú reláciu o našej škole, jej filozofii, úspechoch, ale aj o cirkevnom školstve vôbec. Reláciu na žiadosť poslucháčov o 3 dni reprízovali (streda večer), ale upútavky na ňu boli vysielané už od stredy rána.

V tomto roku sa nám darilo už aj v prírodovedných súťažiach – vo fyzike a v matematike. Naša žiačka Angelovičová obsadila 1. miesto na okresnom kole fyzikálnej olympiády a 7. miesto na krajskom kole, M. Masliš v korešpondenčnom seminári FYZIQ 1. miesto v kraji, M. Jurašeková 4. miesto v kraji, D. Fialková 3. miesto v kraji. Na krajskom kole olympiády z matematiky M. Masliš obsadil 12 miesto a v 9. ročníku MAKŠ 3. a 4. miesto v kraji.

V športových súťažiach vysoko bodovali naši basketbalisti. V juniorskej basketbalovej lige sa umiestnili na 2. mieste a naše plavkyne sestry Novotné, zvíťazili na okresných i krajských plaveckých súťažiach (1. a 2. miesta). náš študent Tomáš Bulík bol členom strieborného hokejového mužstva z majstrovstiev sveta a písalo sa o ňom v bežnej tlači i v Katolíckych novinách o Zrne.

**Náš študent
Tomáš Bulík bol
kapitánom
striebrného
hokejového
mužstva z maj-
strovstiev sveta
juniorov.**

Boli sme hrdí na to, že sa všade hlási k svojej viere v Boha a v reprezentačnej šatni vždy zavesí na stenu ruženec. Pred každým zápasom sa verejne prežehná - to všetko sú znaky jeho kvality, kvality jeho rodičov i našej školy.

Uplynulý školský rok 20002/2003 bol doteraz v celej krátkej histórii školy najúspešnejší. Prekročili sme rámec mesta, kraja i Slovenska a pozbierali úrodu toho, čo sme 9 rokov sadili: lásky, trpezlivosti, milosrdenstva, sebaobetovania. Denne sme poci-

tovali ochrannú Božiu ruku, ktorá nám ukazovala, kade a ako máme ísť. Stačilo počúvať...

Začal sa 10. rok našej existencie. Rok výročný. Oslavy budú 3. 6. 2004. V tomto roku sme mali už 16 tried a 528 žiakov. V katolíckom kruhu sa učil celý 3. ročník, teda štyri triedy, za čo patrí poďakovanie Mons. Stanislavovi Stolárikovi, ktorý dal prestavať ďalšie priestory, hygienické zariadenia a vybudovať novú kotolňu, takže kvalita priestorov nezaostáva za priestorami na U. T. Ševčenka. Novým pedagogickým zástupcom riaditeľky školy sa stal RNDr. Pavol Petrovský, ktorý nahradil Mgr. J. Kaňuka - odišiel z funkcie zo zdravotných dôvodov.

Vo výchovno-vzdelávacom procese pôsobilo 31 interných učiteľov a 5 externých, mali sme 3 zahraničných učiteľov: JUDr. Daniel El Helou z Libanonu (AJ, FJ), Javier Baffaluy Gesti (ŠJ), páter Angelo Lemme (TJ). Pracovalo 7 predmetových komisií: PK spoločensko-vedných predmetov, predsedníčka Mgr. Barlová; PK anglického jazyka, predsedníčka Mgr. Balúnová; PK cudzích jazykov, predsedníčka Mgr. Suchá; PK Náb. a NOS, predsedníčka Mgr. Mišenčíková; PK Mat., Fyz., Inf., predseda Mgr. Bakajsa; PK Bio., Ch, Geo., predsedníčka Dr. Frohmannová; PK telesnej výchovy, predsedníčka Mgr. Tuhrinská.

Školský rok sme začali úžasnou dvojdnovou duchovnou obnovou pre učiteľov a zamestnancov školy, ktorú viedol dp. Jozef Gnip, spirituál Kňazského seminára v Košiciach. Po tejto duchovnej obnove zostali v nás nezabudnuteľné spomienky a pocit veľkého pokoja, vyplývajúci z istoty, že Božia ruka je nad nami. A tento pocit - pocit istoty a bezpečia - sme potrebovali, lebo nás čakal náročný

**Sväté omše
v rozličných
jazykoch sa
v kaplnke
gymnázia
konajú každý
týždeň.**

školský rok. V uplynulých rokoch sme sa zaradili medzi najvyššie hodnotené gymnáziá v kraji a aj najvyhľadávanejšie a tento fakt pôsobí veľmi zaväzujúco a zväzujúco: nesmieme zastať, zaostať, musíme ísť stále dopredu.

Už v septembri 2003 sa nám dostalo vyznamenania: ja ako riaditeľka školy som bola pozvaná na inauguráciu rektora PU a dekanov jednotlivých fakúlt, bola som spolu s ďalšími 4 riaditeľmi SŠ z celého kraja pozvaná aj k slávnostnému stolu a tak som na vlastnej koži zažila, ako si nás na vysokých školách vážia. Mala som možnosť stretnúť sa s najvýznamnejšími osobnosťami Cirkvi, kraja, okresu, mesta.

V septembri sme dodržali sľub, ktorý sme si dali pred rokom, že každý školský rok navštívime Divadlo J. Záborského a tak sme videli úspešný muzikál Fidlikant na streche. Naše deti sviatočne oblečené majú nielen umelecký a estetický zážitok, ale učia sa aj kultúrnosti v správaní.

Počas školského roka sme každý týždeň mali sv. omšu tak, že raz do mesiaca bola v anglickom jazyku (dp. Lojan), dvakrát v slovenskom jazyku (dp. Šinaľ, E. Onderko) a raz do mesiaca v talianskom jazyku (páter Angelo Lemme, OSA). I naďalej sme sa každé ráno stretávali v kaplnke pri modlitbách za školu, za neprítomných, chorých učiteľov i žiakov. spoločne ruženec. Duchovné obnovy žiakov sa realizovali tak ako vlani, lebo odozvy po vlašskej boli veľmi silné.

V októbri 2003 sme sa zúčastnili po prvýkrát na 10. ročníku Stretnutia katolíckych gymnázií v Trnave a súťažili sme v AJ – 1. miesto, v NJ – 1. miesto, v Mat. – 3. miesto. Celkove sme skončili na 4. mieste s počtom bodov 25, od 3. miesta nás delil len 1 bod. Umiestnenie je o to cennejšie, že sme súťažili len v 3 disciplínach,

**Exkurzia v ko-
šickej zoologickej
záhrade zaujala
študentov.**

hoci sme mali minimálne v 4. Keby sme boli poslali ešte 1 družstvo v ďalšej súťažnej disciplíne, tak....

Od októbra sa dvakrát do týždňa u nás schádzali birmovanci z celého Prešova pod vedením Neokatechumenátneho spoločenstva a Hnutia Svetlo-Život. Bolo to asi 250 mladých ľudí, ktorí mali možnosť spoznať Pána, Jeho učenie, ale aj našu školu. Vždy v nedeľu sa u nás konala pre nich sv. omša. Stalo sa, že sa v našich priestoroch stretlo niekoľko akcií, napr. birmovanci a skauti. Napriek tomu nedošlo k nedorozumeniam.

V novembri náš žiak Ján Krupa obsadil 1. miesto na XXVII. ročníku súťaže v umeleckom prednese poézie Horovov Zemplín a naše plavkyne, sestry Novotné, vyhrali (1. a 2. miesto) okresné kolo v plávaní.

Pretože sa blížila oslava 10. výročia vzniku našej školy, Divadlo LOGOS začalo pripravovať muzikál Svätá Monika, autorom scenára, hudby i režisérom v jednej osobe je opäť pán Ivan Barla. Už na prvých stretnutiach sa ukázalo, že to bude výborné predstavenie, ktoré zase posunulo dopredu úroveň divadielka.

Arcidiecézna charita v Košiciach požiadala našu školu o pomoc v projekte Otvor svoje srdce a tak v dňoch 8. – 26.12 2003 naši študenti pred Dómom sv. Mikuláša predávali za symbolickú cenu 7 Sk kahančeky s logom srdca, ktoré sa mali zapáliť na Štedrý večer v celej Európe a spojiť ju svetlom. Naši študenti v mraze, vo vetre, v snehovej metelici dokázali oslovovať ľudí a vyzbierať 29 163 Sk, teda druhý najvyšší obnos v celej diecéze. Pred nami boli len Košice – Urbanova veža.

A Pán nám to vrátil: 8. decembra 2003 španielska vláda vybrala a zverejnila na internete zoznam škôl, ktorým prideliť v rámci programu Don Quijote poukaz na intenzívny jazykový kurz a pobyt

v Španielsku s úplnou úhradou pobytu, cesty, školného. Každý rok takto rozdeľuje 100 poukazov pre celý svet. V tomto roku prišiel pre Slovensko len 1 poukaz. V zozname pridelených poukazov bolo uvedené: Slovakia – Gymnasium Santa Monica Presov.

Náš 8. december...

V novembri vyšlo 3. číslo študentského časopisu CESTA, do ktorého prispelo už 11 cirk. škôl z celého Slovenska a pridávajú sa ďalšie. Na porade riaditeľov ČŠ 25. – 26. 12. 2003 som spolu s p. Turákom rozdala toto posledné číslo každému riaditeľovi – riaditeľke a tak sa prihlasujú ďalšie školy. Napĺňa sa ďalší náš sen. Toto číslo zaujalo aj otca nuncia Mons. Nowackého, ktorý si ho hneď veľmi pozorne prečítal a dal najavo, že sa mu páči.

Z tradičných akcií, ako sú imatrikulácia, stužkové, rôzne súťaže, olympiády, Mikuláš, tvorivé dielne pre učiteľov SJ, lyžiarsky kurz, KOČAP sa v tomto roku vymyká Koleda 2003. Po prvýkrát sme ju organizovali v športovej hale, takže celá škola videla najprv finále basketbalového turnaja, stretnutie učiteľa – žiaci (žiaci vyhrali) a potom sa každá trieda predstavila krátkym programom. Upevnil sa duch školy, všetci zažili radosť, povzbudenie, pekný spev, pekné príhovory, a na záver... na záver všetci spoločne vstali a zaspievali Tichú noc, svätú noc. Mnohí dodnes hovoria, že v tom okamihu plakali... Tak sme odišli na Vianoce.

Január bol mesiacom učenia, teda pokoja. Ale už február a ďalšie sa stali mesiacom rôznych súťaží. Tak na olympiádach v NJ obsadila D. Káňová 1. miesto, v AJ Števo Binder 2. miesto a M. Harajda 3. miesto, v rétorike L. Pribulová 1. miesto, M. Stankovičová 1. miesto, v speve ľudových piesní J. Lazurová 1. miesto a Z. Lazurová 2. miesto, vo vlastnej tvorbe V. Kupcová v speve moderných piesní 1. miesto, v stolnotenisovom turnaji 2. miesto, vo FYZIQ M. Masliš 1. miesto a 8.-11. miesto na Slovensku, V. Feková 1.-2. miesto v kraji a 11.-12. miesto na Slovensku, Z. Šinaľová na okresnom SOČ 3. miesto v geografii.

Ani učitelia nezaháľali. Tak Dr. Dolinská reprezentovala Slovensko a teda aj školu na medzinárodnom seminári na Univerzite Palackého v Olomouci, kde predniesla prednášku a na PU v Prešove, kde predniesla 2 prednášky. Jej prednášky vyšli v zborníkoch univerzít a v odbornej tlači. Mgr. Richtariková na VI. ročníku celoslovenskej literárnej súťaže o Cenu Slovenského učeného tovaríšťa v Trnave v kategórii poézie získala 3. miesto a ponuku vydať vlastnú zbierku básní.

Na krajskom kole olympiády v španielskom jazyku sme obsadili tri prvé miesta – J. Fignár v kategórii A, M. Harajda v kategórii B, K. Gajovská v kategórii C. V krajskom kole v plávaní obsadila Z. Novotná dve 1. miesta – 50 m voľný spôsob a 400 m voľný spôsob a Mária Novotná 2. miesto – 100 m voľný spôsob. Na krajskom kole olympiády z francúzskeho jazyka získala M. Zelenáková 1.

Pozdravy od Svätého Otca Jána Pavla II. prichádzajú na GsM každé Vianoce a Veľkú noc.

*Resurrexit,
alleluja!*

Jan Pavlus II

*z biskupstva v Bratislave
na Veľkú noc
2004.*

miesto a na okresnom kole biblickej olympiády naše družstvo Dvorščáková, Kormaníková a Sokolová pod vedením Mgr. Rúrovej obsadilo 1. miesto.

Počas celého roka sa u nás stretávali spoločensť, konali akcie nad rámec školy, celý rok sme požičiavali telocvičňu Katolíckej charite, ktorá tu umožňovala bezdomovcom získať kúsok sebaistoty. Pod záštitou Metodického centra v Bratislave (p. Hubáč) sme učili katechéty, riaditeľov i zamestnancov školstva z celého Slovenska práci s počítačmi v našej počítačovej miestnosti (Ing. Slivková, Mgr. Lazor).

Na celovýchodoslovenskej súťaži v dejepise Pribinove poklady v Bardejove, na ktorej sme sa zúčastnili prvýkrát, sme mali 83 % úspešnosť, obsadili sme 1. miesto v gymnáziách (Olejňáková, Dopiráková, Danková), a v jednotlivcoch 1. miesto (Olejňáková), 2. miesto (Danková), 3. miesto (Dopiráková). Všetkých pripravovala Mgr. Barlová. Súťaže sa zúčastnilo 21 stredných škôl.

ANNA HERMANOVSKÁ
riaditeľka gymnázia

Otvorená kniha i srdce

KDE HĽADAŤ KORENE FILOZOFIE ŠKOLY

V čase, keď píšem tieto riadky, je marec 2004 a plynúci školský rok nie je uzavretý a zhodnotený. Ale je to vhodný čas na zhodnotenie doterajšieho vývoja školy, teda uplynulých 10 rokov.

Aké to boli roky? Podarilo sa nám dosiahnuť plnosť našich predsavzatí, ktoré sme si povedali na začiatku? Dokázali sme vložiť deťom do srdca radosť a lásku, do myslenia múdrosť? Boli sme tu

Gymnázium sv. Moniky? Bolo pre mňa domovom? Je to zvláštne, že keď počujem GsM, vybavím si dlhú chodbu, na ktorej konci je malá, svetlá, nežná kaplnka s drevenými dverami a krásnou ikonou. A v nej moja stála istota – Ježiš so svojou matkou.

šťastní? Hľadala som odpovede v rozhovoroch so žiakmi, učiteľmi i bývalými žiakmi. Za všetkých uvediem citát z listu bývalej žiačky M. Olejníkovéj:

Domov bol pre mňa vždy miestom, kde som nebola človekom bez mena, ale kde si ľudia pamätali moje meno, deň môjho narodenia, miestom, kde každý počúval moje myšlienky (aj tie nevyslovené). Domov je rodina, čo mi dáva kúsky neba poskladané z obláčikov lásky. Domov je miesto, kde nijaký deň nie je zatláčaný minulosťou či budúcnosťou, ba naopak, spomienky a sny sú jeho živnou pôdou. Domov je pre mňa rozlúštená filozofia, presná konštanta, nemenná pulzácia prítokov ľudského tepla. A teraz, ako to všetko súvisí s Gymnáziom sv. Moniky? Bolo pre mňa domovom? Je to zvláštne, že keď počujem GsM, vybavím si dlhú chodbu, na ktorej konci je malá, svetlá, nežná kaplnka s drevenými dverami a krásnou ikonou. A v nej moja stála istota – Ježiš so svojou matkou. Spomínam si na pokoj a veselé sväté omše, množstvo mladých ľudí ... (a otcov legionárov)... Súčasťou týchto spomienok sú aj naši profesori a profesorky, ktorí do nás vkladali toľkú energiu a silu. Za všetky sprístupnené vedomosti a poznatky im ďakujem. Ale aj tak si myslím, že celým hybným princípom našej starej dobrej školy, ale i môjho života je láska. Láska, čo vychováva ku vzdelaniu. Do ďalších rokov našej školy želim veľa tvorivosti, zaujímavých vzdelávacích procesov, super študentov, trpezlivých profesorov, nehasnúci optimizmus a vedomie, že je dobré byť Alma Mater, na ktorú sa nezabúda. M. Olejníková

Desať rokov sme sa všetci, teda riaditeľstvo, učitelia i zamestnanci snažili čo najlepšie a najkvalitnejšie plniť svoje úlohy

**Priestory školy
zívajú prázdno-
tou iba skoro
ráno a neskoro
večer.**

a svoje poslanie – vzdelávať a vychovávať slobodného mladého človeka tak, aby bol nielen múdry a vzdelaný, ale aj dobrý, spravodlivý a milosrdný. Snažili sme sa dávať do rovnováhy rozum a srdce, lebo to je jediná cesta k premene človeka a života podľa Evanjelia.

Takto bola zameraná činnosť predmetových komisií, pedagogických porád i klubov triednych učiteľov, ktoré sa pravidelne schádzali. Spoločne sme zvažovali skoro každý krok urobený k triedam i jednotlivým žiakom tak, aby sme neublížili, ale aby sme pomohli. Snažili sme sa nájsť hranicu medzi toleranciou a benevolenciou. Hranicu medzi pomáhajúcim a škodiacim dobrom. Snažili sme sa nájsť hranicu odpúšťania, aby sme dodržali zásady milosrdenstva: nie sedemkrát, ale sedemdesiatšedemkrát. Koľko ešte ďalej?

Spoločne sme sa snažili sklbiť náročnosť – teda prinútiť učiť sa – a toleranciu. Sklbiť perfektnú atmosféru v triedach i v zbore a náročnosť na plnenie povinností, lebo práve toto je základ pedagogického majstrovstva: dosiahnuť, aby sa žiaci učili a chodili do školy, ale pritom byť k nim láskavý, vládny a odpúšťajúci.

Učili sme sa plniť nielen svoje povinnosti, ale pridať ešte niečo navyše aj bez sústavnej kontroly z riaditeľstva školy, bez toho, aby nám niekto dýchal na krk. Chceli sme dosiahnuť, aby každý učiteľ či zamestnanec dostal do seba pocit: pracujem preto, lebo toto je moja škola, moje poslanie, môj Pán a ja pre nich musím vydať zo seba všetko, čo Pán do mňa vložil. Len učiteľ, ktorý sám takto pracuje, dosiahne niečo podobné u žiakov: musím sa učiť a chodiť do školy a nepodvádzať, lebo toto je moja škola, moji učelia, moji spolužiaci a môj Pán, ktorý chce, aby to, čo do mňa vložil, sa rozvilo a prinieslo osoh na Jeho slávu a pre dobro ľudí.

Naša škola vykročila touto ešte nevyšliapanou cestou, a preto sme spočiatku nemali skúsenosti. Mali sme len sny a predstavy, mali sme veľkú odvalu a chuť ísť do rizika a nevedeli sme, či neskončíme s posmechom v priekope... Veľa sme sa modlili ako naša patrónka - sv. Monika. Aj preto sme si ju vybrali za patrónku, lebo nás dojímala jej vytrvalosť a pokora, s akou prosila Pána za obrátenie svojho syna Augustína - a Pán ju vyslyšal. Svojimi modlitbami zachránila jedného z najväčších mysliteľov ľudstva, ktorého myšlienky platia dodnes. Aj my sme chceli verejnosti povedať: budeme k vašim deťom pristupovať s láskou a modliť sa za nich s pokorou a vytrvalosťou svätej Moniky.

Prežitie roky boli rokmi hľadania, tápania, ale aj roky šťastia a radosti. Začínali sme úplne bez peňazí, dokonca s mínusom - mali sme dlh 1.300.000 Sk a možno preto sme sa naučili tešiť z každej maličkosti, ktorú sme dostali alebo mohli kúpiť. Naučilo nás to skromnosti, vďaka ktorej sme sa nikdy neznížili k snobstvu a malomeštiactvu. Naučili sme sa s vďakou prijímať a s radosťou dávať, obdarúvať, prinášať iným ľuďom pokoj, pomoc pri riešení ich problémov a oporu v núdzi. Možno preto k nám prichádzali so svojimi problémami ľudia z celého východného Slovenska.

A možno preto sa nám podarilo zachrániť mnoho detí pred pádom do morálnej stoky. Vďaka Božej láske a nášmu pôsobeniu dnes sú z nich kvalitní, plnohodnotní ľudia, ktorí vydávajú svedectvo o veľkosti Pána...

Verím, že aj ďalšie roky, ktoré budú nasledovať, budú plodné a bohaté. A v tom nám, Pane, pomáhaj. O to Ťa prosíme....

ANNA HERMANOVSKÁ
riaditeľka školy

Neviem, kto presne bude čítať toto moje vyjadrenie, ale nech si to prečíta ktokoľvek z učiteľov tohto gymnázia, chcem, aby vedeli, že práve oni urobili sv. Moniku tou, ktorou je, a ktorú som mala veľmi rada. Ja som sem prišla až v treťom ročníku, ale bol to najkrajší rok a pol, ktorý som počas môjho študentovania zažila. Dostali ste ma z toho najhoršieho.

Denisa
Rozmanová

Zo spomienok študentov

PRIJAŤ DOBRÚ PONUKU

Za štyri roky sa toho dá zažiť a naučiť naozaj veľa. Dá sa, pretože ak človek nechce, nezažije a nenaučí sa nič. Aby sa však pravdou stal opak, musí prijať ponuku tých, ktorí to s ním myslia dobre.

Ja z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že prijatie ktorejkoľvek z ponúk Gymnázia sv. Moniky človek neoľutuje. Ponuku vzdelania, viery alebo vedomosti o tom, ktoré z ponúk života je lepšie odmietnuť. Všetci to tam s človekom totiž myslia dobre.

LUKÁŠ KVOKAČKA

Musím sa vyjadriť aj trochu kriticky. Usilovala som sa skúmať nároky kladené na študentov a v mojich časoch patrilo GsM medzi tie menej náročné. Veľmi by som si želala, aby toto gymnázium vychovávalo nielen „osobnosti“, ale aj čo najviac kvalitných absolventov schopných bez problémov konkurovať a kráčať s dobou.

Diana Mašlárová

RODINNÁ ATMOSFÉRA

Gymnázium sv. Moniky, ktorého absolventkou som aj ja, tohto roku oslávi svoje desiate narodeniny. Myslím, že medzi tými, ktorým budú adresované blahoželania, by určite nemalo chýbať vedenie školy spolu s vyučujúcimi a všetkými pracovníkmi, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k jej rozkvetu. Avšak tým hlavným adresátom by mala byť sv. Monika, ktorá tomuto gymnáziu vyprosila veľa milostí. Jej patrí obrovská vďaka za to, že škola napokon prekonala ťažké začiatky, a tak sa nepriaznivé predpovede o jej skorom zániku nenaplnili.

Ku mne sa tieto nepriaznivé predpovede našťastie nedostali, a tak ma nemohli odradiť od toho, aby som si v roku 1997 podala prihlášku práve na „Moniku“. Pamätám si, že to bolo v období, kedy som sa mala už viac menej definitívne rozhodnúť, na akej strednej škole by som chcela študovať. Bola nedeľa a otec sa vrátil z kostola. Prvá veta, ktorú povedal, keď stál vo dverách znela: „Mám pre teba školu.“ V rámci oznamov totiž predstavovali isté cirkevné gymnázium z rozšíreným vyučovaním cudzích jazykov. A bolo rozhodnuté.

Musím sa priznať, že prvé dni mi nebolo všetko jedno. Ale takéto pocity máva asi každý, kto sa ocitne v novom, neznámom prostredí. Noví učitelia, noví spolužiaci... Počiatkový stres však akosi prirodzene pominul a ja som si zvykla. Určite to bolo aj tým, že v škole vládla rodinná atmosféra. Študenti v rámci jednotlivých ročníkov sa medzi sebou poznali a pomáhali si odovzdávaním cenných rád a skúseností. Rovnako učitelia boli veľmi priateľskí a to, k čomu nás viedli a čomu sa nás snažili naučiť, neboli len vedomosti a poučky z učebníc.

Ja osobne si najradšej spomínam na spoločné sväté omše. Chvilu, keď sa pri modlitbe stretla celá škola, boli pre mňa veľmi silné a povzbudzujúce. Musím sa priznať, že mi to chýba.

Tie štyri roky na Gymnáziu sv. Moniky mi dali veľmi veľa. Spoznala som tam skvelých ľudí, jednak v podobe mojich spolužiakov, ale aj učiteľov, ktorých si veľmi vážim a ktorým chcem aj touto cestou za všetko poďakovať a popriať všetko najlepšie.

Neviem, či je desať rokov veľa alebo málo. V živote človeka sa za takéto obdobie udeje množstvo vecí. Ale čo znamená desať rokov pre nejakú školu? Na Monike sa toho za ten čas udialo dosť, no aj tak si myslím, že toto Božie dieťa má život ešte len pred sebou.

MARIANA BALUCHOVÁ

ZRNKO SVÄTOSTI

Zistila som, že správna stredná škola zohráva dôležitú úlohu v duševnom a duchovnom vzraste mladých ľudí. Hodení do nového prostredia, či už pracovného alebo vysokoškolského sme vystavovaní novým situáciám. Z vlastných skúseností môžeme povedať, že práve ony otrasú našimi základmi. Môj základ vďaka vám, milý učiteľský kolektív, bol pevný a vydržal. Na ňom môžem spokojne budovať svoj „dom“ bez obáv, že sa mi zrúti. Popravde môžem povedať, že nech stretnem ktoréhokoľvek bývalého študenta nášho gymnázia, cítim, že v každom z nás je jedinečné zrnko „svätosti“, ktoré ste do nás zasiali.

DIANA MAŠLÁROVÁ

DÔVERA, KTORÚ STE V NÁS MALI

Neviem ako iní, ale ja viem porovnať pomery na gymnáziách, keďže som rok strávil aj na inej strednej škole. Ten rok síce nepovažujem za zabitý, lebo skúsenosti sa vždy hodia, ale nebolo to čo som našiel na našej škole. Na gymnáziu sme boli kolektív kamarátov a to nielen v skupinkách v triede, či trieda samotná, ale všetky triedy navzájom. Ten pocit, keď som sa prechádzal po škole a zdravil sa prvákovi, druhákovi, tretiakovi, či štvrtákovi je nezabudnuteľný. Neboli rozdiely medzi štvrtákmi a prvákmi, a preto častý pohľad na rozhovor na chodbe medzi nimi nie je zriedkavý. Často sa stávalo, že po hodinách sme ešte nejaký čas pobudli v škole. Bolo nám tu dobre, hrali sme basketbal či počítali matiku, alebo pozerali film v relaxačke. Bolo to pekné, akú dôveru ste v nás mali. Keď sme potrebovali kľúče od telocvične, či relaxačky zverili ste nám ich... Vy ste v škole vytvorili túto atmosféru, ktorá je taká zvláštna, a preto taká krásna. Samozrejme, že počas štvorročného štúdia boli aj

Veľmi rád spomínam na krásne štyri roky strávené na gymnáziu. S odstupom času si uvedomujem, čo všetko som tu dostal. Aké vedomosti, ale hlavne duchovnú formáciu, o ktorej možno povedať, že z nej čerpám až dodnes.

Peter Dujava

Myslím si, že málokde sa decká tešia do školy, skôr majú strach, obavy, či úzkosť. Ja som sa však vždy do školy tešila a v lete som chcela, aby sa prázdniny už čím skôr skončili, aby som znovu mohla stretávať spolužiakov, kamarátov i učiteľov. Páčilo sa mi, že nás nebolo až tak veľa a takmer všetci sme sa poznali. Učitelia sa snažili vytvoriť si s nami osobnejší vzťah.

Martina Dudová

slabšie chvíľky, či už zo známok či z iných dôvodov, ale hlavné je, že teraz si na žiadne nespomeniem.

S bývalými spolužiakmi často spomíname na zážitky, ktoré nám štyri roky priniesli. Spomíname na super učiteľský zbor, ktorý sa okrem učenia zaujímal aj o naše starosti. Som rád, že táto škola okrem vzdelania poskytuje svojim žiakom aj pochopenie, priateľstvá a nádej, že život je krásny. Poznám mnoho ľudí, ktorí na škole spoznali pravú tvár Cirkvi a jej služobníkov.

Som šťastný, že Pán ma po kľukatej ceste zaviedol práve na túto školu a dal mi možnosť spoznať toľko výnimočných ľudí. Kiežby takýchto škôl bolo na svete čo najviac. MAREK SEMANČÍK

KREŠŤANSTVO NIE JE LEN MÓDA

Stredná škola – to bolo obdobie, počas ktorého som nadobudla kvalitné vzdelanie. Vďaka obetavosti a zodpovednosti všetkých pedagógov som pochopila, že kresťanstvo nie je akýmsi módnym trendom, ale predstavuje životný štýl človeka, ktorý chce žiť v slobode Božieho stvorenia. Za všetko toto, ako aj za mnoho iného, som vďačná Gymnáziumu sv. Moniky, jeho patrónke a dobrotivému Bohu, že mi dal milosť byť štyri požehnané roky súčasťou vzácneho spoločenstva. Zvlášť by som sa chcela poďakovať Pavlovi Petrovskému, môjmu triednemu. Dodnes si ho nesmierne vážim nielen ako učiteľa, ktorý mi je svojou vzdelanosťou vzorom, ale aj ako človeka zásadového, charakterného, obetavého a chápaného, ktorý bol vždy pre mňa oporou. MICHAELA MAŠLEJOVÁ

Ako pracujú predmetové komisie?

CUDZIE JAZYKY

Od vzniku školy boli zriadené dve predmetové komisie – humanitných a prírodovedných predmetov. V rámci humanitných predmetov boli zaradené všetky cudzie jazyky, ktoré sa učia na tejto škole – anglický, nemecký, francúzsky, taliansky, španielsky. Študenti si mohli vybrať ešte navyše latinský a ruský jazyk.

Každoročne škola organizuje olympiády v anglickom, nemeckom a francúzskom jazyku a tohto roku aj v španielskom jazyku. Zo strany študentov bol najväčší záujem o olympiádu v anglickom jazyku, ktorý študuje najväčší počet študentov.

Okrem hlavných cieľov, ktoré sa týkajú obsahu učebných osnov, sa zameriavame aj na organizáciu mimoriadnych aktivít (olympiád, súťaží, exkurzií) smerujúcich k tomu, aby sa mohli prejavíť talentovaní a nadaní študenti. Tohto roku vyhrali v angličtine v rámci celoslovenskej súťaže katolíckych gymnázií – Štefan Binder a Mária Tkačíková 1.miesto. Veľmi dobrý výsledok dosiahli naši žiaci v súťaži 10. ročník Stretnutia katolíckych gymnázií v Trnave, kde obsadili 1. miesto v nemeckom jazyku.

Od 2003/2004 existuje samostatné PK anglických jazykov a cudzích jazykov

ANGLICKÝ JAZYK

Global Outreach – od roku 1997 sa sústavne zapájame do výberového konkurzného konania organizácie Global Outreach a naši študenti získavajú 10-mesačný študijný a štipendijný pobyt na americkej katolíckej strednej škole. Doterajší účastníci výmenného programu boli Silvia Kopuncová, Jana Halická, Mária Janičová, Daniela Marcinová, Marián Mráz. V tomto školskom roku v Nebraske študuje Veronika Mesarčová.

Omše v cudzom jazyku – každý týždeň prichádzali odslúžiť svätú omšu v angličtine kňazi Legionári Krista. Kázne tlmočili spočiatku učitelia angličtiny, neskôr dostali príležitosť aj študenti.

Od vzniku školy sa uskutočnilo niekoľko veľmi vydarených výletov do zahraničia. Vďaka stretnutiu s írskym kňazom pôsobiacim v Anglicku sa uskutočnil výlet do Bishop Auckland a Londýna. Po ročnom pôsobení lektorky z USA Jennifer Coffey sme ostali v kontakte a vďaka jej spolupráci sa 2 krát uskutočnil výlet do Rakúska – Viedne a Gmingu, kde sídlia 3 pobočky amerických univerzít. Školské výlety – Anglicko, Francúzsko, Taliansko, Rakúsko.

Od začiatku fungovania gymnázia pôsobili na škole títo zahraniční lektori: manželia z USA, Paul z Anglicka, páter Angelo Lemme, Lilian z Francúzska, Bryan Dunne, absolvent Oxfordskej univerzity, zo Švajčiarska a Jennifer Coffey, absolventka Steubenvillej univerzity, USA, Daniel Helou z Libanonu.

FRANCÚZSKY JAZYK

Medzi našou školou a Lycéom Ch. Pégyyho v Paríži jestvuje dlhoročná družba. Toto lýceum je spravované Komunitou sv. Františka Xaverského. Komunita má svoje školy nielen vo Francúzsku, ale i v Afrike v Čade a na Pobreží slonoviny. V máji 1996, 1998 a tohto roku 2004 sa zúčastnili naši žiaci výmenného pobytu v rodinách v Paríži. V júli 1996 a 1998 sa uskutočnil výmenný pobyt na Slovensku. V auguste 1997 sa naši žiaci zúčastnili na Svetovom

Najradšej spomínam na prvé dva roky, keď sa ešte gymnázium nachádzalo na Ul. Matice Slovenskej. Zažili sme tam veľa zábavy a slobody. Spomínam si, ako sme spievali počas prestávok, ako sme sa v lete učili vonku i na to, ako sme si všetci nažívali ako jedna rodina, lebo sme sa všetci poznali. Toto všetko viem oceniť až teraz, keď mám za sebou skúsenosť zo štúdia na vysokej škole.

Andrea Kapcová

stretnutí mladých s pápežom Jánom Pavolom II v Paríži. Každoročne od roku 1995 naša škola organizuje krajské kolá olympiády vo francúzskom jazyku. V šk.roku 2002/2003 sa na 1.mieste v kategórii 2C umiestnila naša žiačka Janka Dzurišová a na celoslovenskom kole získala 5.miesto. V júni 2003 Janka Dzu-rišová získala 3.miesto a zároveň cenu kritiky v speváckej súťaži Francúzska pieseň, ktorá bola organizovaná Francúzskym inštitútom v Bratislave.

NEMECKÝ JAZYK

Darina Kaňová (3.A) postúpila do celoslovenského kola a získala v roku 2002 10.miesto a v 2003 5. miesto na celoslovenskom kole olympiády v nemeckom jazyku v kategórii germanofónnych. Tohto školského roku 2003/2004 dosiahla na celoslovenskom kole olympiády v nemeckom na zlato.

ŠPANIELSKY JAZYK

Španielsky jazyk, ktorý sa vyučuje našej škole, je veľmi zaujímavý a má veľkú budúcnosť, pretože mladí sa neučia iba jazyk, ale aj kultúru a spôsob života. A preto začína byť na Slovensku známy. Myslím, že o pár rokov sa zmení na jazyk rovnako zaujímavý ako angličtina.

Tento rok bola naša škola ocenená štipendiom, ktoré získal víťaz olympiády v španielskom jazyku. Taktiež si tento jazyk vybralo 11 študentov ako svoj maturitný predmet. Dúfame, že v najbližšom čase sa upevní jeho pozícia na našom gymnáziu. Tohto školského roku 2003/2004 dosiahli naši študenti prvé miesta na celoslovenskom kole olympiády v španielskom jazyku.

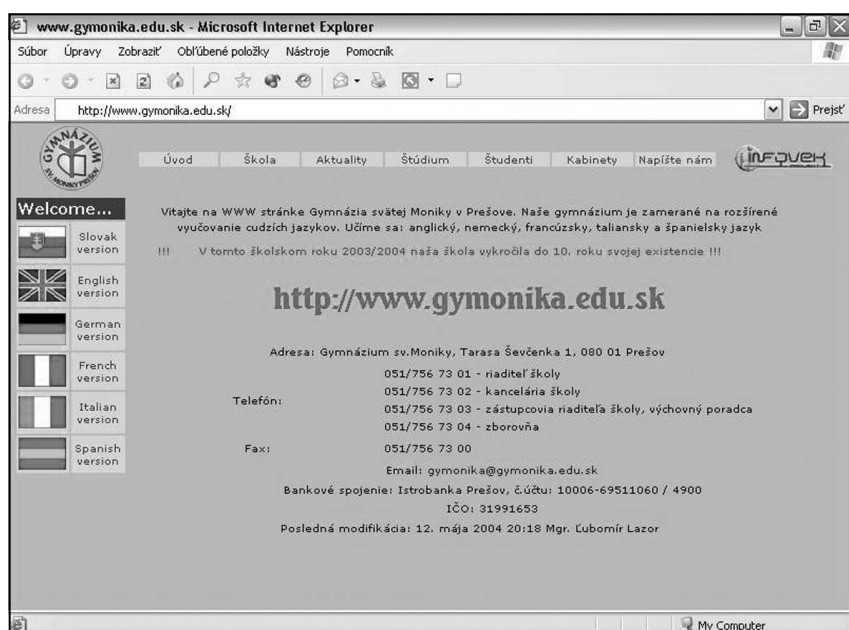
PK HUMANITNÝCH PREDMETOV

Úlohou PK je koordinovať prácu vo vyučovacom procese jednotlivých predmetov tak, aby to bolo v súlade s kresťanskou etikou, osnovami MŠ SR, pedagogicko - organizačnými pokynmi a plánom hlavných úloh školy, rešpektujúc individuálne osobitosti študentov. Členovia PK navzájom spolupracujú, spolupracujú i s vedením školy pri riešení hlavných úloh i prípadných problémov.

PK humanitných predmetov prešla od vzniku školy niekoľkými zmenami, spočiatku bola súčasťou PK cudzích jazykov, neskôr náboženskej výchovy a náuky o spoločnosti, ale keďže počty žiakov v škole, a teda aj počet vyučujúcich sa zvyšovali, osamostatnila sa.

Vyučujúci jednotlivých predmetov sa stretávajú na svojich zasadaniach 4x ročne a prípadné úlohy či problémy riešia vždy, keď

Podrobné informácie o gymnáziu sa môžete dozvedieť vďaka obetavej práci nášho informatika Ľubomíra Lazora aj na internete.

je to potrebné a aktuálne. Na týchto stretnutiach si vymieňajú skúsenosti a poznatky, informujú sa navzájom o prípadných školeniach, ktoré usporadúva MC v Prešove pre pedagógov. Striedajú rôzne formy vyučovacieho procesu i rôzne druhy hodín. Ak je to možné a aktuálne, navštevujú so študentmi galériu, knižnice, múzeum a rôzne výstavy.

Okrem svojej výchovno-vzdelávacej práce na hodinách sa venujú i talentovaným žiakom, ktorí reprezentujú našu školu na rôznych súťažiach. Študenti tak pracujú pri príprave školského časopisu, pravidelne posielajú svoje literárne príspevky do rôznych súťaží, kde získali i pekné umiestnenia.

Tí, ktorých zaujíma dejepis, sa stali stálymi účastníkmi celoslovenskej súťaže HISTORIA MAGISTRA VITAE, kde sa umiestnili vždy v prvej desiatke na Slovensku (J. Zuščinová, L. Kvokačka, E. Semanco, K. Jacková). Na súťaži, ktorú usporiadal Mestský úrad v Prešove pri príležitosti 750. výročia 1. písomnej zmienky o Prešove sa naša škola zásluhou študentky L. Mihaľovej umiestnila na 1. mieste. Mnohí naši študenti sa pod vedením pedagógov zúčastnili speváckych súťaží, kde takisto získali popredné miesta na okresných, krajských, či celoslovenských súťažiach.

MATEMATICKO-FYZIKÁLNO-INFORMATICKÁ PK

Komisia zložená z učiteľov matematiky, fyziky a informatiky pracuje od začiatku školského roka 2003/2004. Predtým vyučujúci spomínaných predmetov tvorili súčasť spoločnej prírodovednej

Výuka odborných predmetov prebieha v chemickom, biologickom a fyzikálnom laboratóriu.

predmetovej komisie spolu s učiteľmi biológie, geografie, chémie a telesnej výchovy.

Popri príprave a schvaľovaní základných dokumentov pre prácu učiteľov – predmetové plány, príprava maturitných okruhov a otázok, bola tohto roku pozornosť venovaná zosúladeniu obsahu vyučovania jednotlivých predmetov s cieľovými požiadavkami v rámci novej koncepcie maturitných skúšok. Členovia komisie sa starajú o aktualizáciu jednotlivých školských násteniek. V matematike vyučujúci zapájajú žiakov do riešenia úloh MAKS, v ktorej obsadili naši študenti tretie a štvrté miesta v kraji. Žiaci riešia úlohy medzinárodnej súťaže KLOKAN, kde pracuje okolo sto študentov. Traja žiaci boli UR MO. V tomto školskom roku žiaci riešili úlohy MATBOJ – súťaže, ktorú organizuje Prírodovedecká fakulta UPJŠ v Košiciach. V súťaži cirkevných škôl sa naše družstvo umiestnilo na treťom mieste.

V školskom roku 2002/03 a 2003/04 žiaci v rámci predmetu fyzika riešili úlohy korešpondenčného seminára FYZIQ. V tomto roku je zapojených osem žiakov našej školy. Tohto roku v zimnej časti súťaže žiak druhého ročníka obsadil prvé miesto v kraji, dvaja žiaci 1. ročníka obsadili 1-2 miesto v kraji. V predchádzajúcom školskom roku sme mali jedného žiaka na prvom mieste, jedného na treťom a jedného na štvrtom mieste v kraji. Jedna študentka získala prvé miesto v okresnom kole FO a 7. miesto v kraji.

Práca učiteľov informatiky sa nevyčerpáva len vo výuke, ale vďaka nim funguje komplexne spracovaná internetová stránka školy

(www.gymonika.edu.sk), ako aj v internetový klub otvorený bezplatne pre študentov školy aj po vyučovaní.

PK PRÍRODOVEDNÝCH PREDMETOV

Do PK prírodovedných predmetov patrí chémia, biológia a geografia. Komisia pripravuje a schvaľuje základné dokumenty pre prácu učiteľov a študentov – predmetové plány, príprava maturitných okruhov a otázok. Posledné roky venujeme zvýšenú pozornosť zosúladeniu obsahu vyučovania s cieľovými požiadavkami v rámci novej koncepcie maturitných skúšok. Členovia komisie sa starajú o aktualizáciu jednotlivých školských násteniek, pripravujú študentov na rôzne druhy súťaží.

PK – NÁBOŽENSKÁ VÝCHOVA A NÁUKA O SPOLOČNOSTI

Táto predmetová komisia vznikla v školskom roku 2003/2004 odčlenením z komisie humanitných predmetov. Činnosť PK sa sústreďuje hlavne na zodpovedné odovzdávanie vedomostí študentom. Vyučovací proces je rozšírený o starostlivosť o duchovnú stránku študentov. Jeden deň v týždni prichádzajú páni kapláni z farnosti sv. Mikuláša slúžiť sv. omšu v anglickom a slovenskom jazyku, po sv. omši je vyložená Sviatosť Oltárna na osobnú poklonu. Každú stredu majú študenti pred vyučovaním možnosť zapojiť sa do modlitby sv. ruženca (v máji namiesto ruženca loretánske litánie). Prvú stredu v mesiaci má naša škola službu pri modlitbe sv. ruženca v Dóme sv. Mikuláša, kde sa študenti striedajú podľa tried. Prítomnosť kňaza v škole dáva možnosť prísť k sviatosti zmierenia, ktorú využívajú nielen študenti, ale aj učitelia. V decembri organizujeme každoročne školské kolo biblickej súťaže. V tomto školskom roku 2003/2004 obsadili prvé miesto študentky prvej B triedy, ktoré reprezentovali našu školu na okresnom kole, kde uspeli rovnako prvým miestom (na celodiecéznom kole 3. miesto). V pôstnom období sme zorganizovali zbierku pre Pápežské misijné diela.

Učitelia náuky o spoločnosti venovali v plynúcom školskom roku 2003/2004 najviac energie príprave na novú koncepciu maturity. Táto príprava sa odráža v zmene testových foriem pre študentov, ako aj istým úpravám učebných osnov.

Učitelia komisie pripravili pre študentov komplexné študijné materiály (učebnice) z filozofie, práva, politológie, psychológie, sociológie a ekonómie (možno ich nájsť na internete na webovskej stránke www.gymonika.edu.sk). Cieľom týchto materiálov bolo priblížiť študentom spoločenskovednú problematiku prístupnou

**Minuloročná
exkurzia v TV
Markíza.**

formou s hlavnou ambíciou nesprostredkovať teoretické poznatky, ale pripravovať na život. Vďaka učebnici/pracovnému zošitu sa na vyučovacích hodinách otvára viac priestoru pre vlastnú angažovanosť študentov, diskusiu a tvorivú atmosféru. K hlbšiemu osobnému rozvoju sú študenti podnecovaní pri tvorbe samostatných prác, projektov, ktorých vplyv na celkové hodnotenie výslednej známky na vysvedčení sa od budúceho školského roku významne zvýši.

Na náuke o spoločnosti bol zavedený kreditný systém. Po dvoch rokoch testovania možno konštatovať, že sa osvedčil. Vďaka nemu študenti vždy vedia, aká známka im vychádza, nie sú stresovaní možnosťou jednorazového zlyhania, ktoré sa premietne do záverečnej známky. Zároveň sú motivovaní zúčastňovať sa na všetkých komplexných testoch, ak nechcú, aby im v záverečnom hodnotení chýbali body.

Náš vstup do Európskej únie sa premietol aj v obsahovej náplni vyučovacieho predmetu. V poslednej vedomostnej súťaži o EÚ na úrovni Prešovského kraja získali reprezentanti GsM spomedzi širokej konkurencie pekné štvrté miesto. Európska únia poskytla priestor pre uchádzanie sa o granty. Predmetová komisia požiadala o grantovú pomoc Európsky sociálny fond pri tvorbe učebnice kľúčových kompetencií, vďaka ktorej by sa študenti všetkých typov stredných škôl mohli lepšie pripraviť na praktický život v oblastiach ako ekonómia a ekonomika, právo, práca s PC, ekonomická angličtina, tvorba a grafická úprava dokumentov.

V rámci predmetu sme spolu so študentmi uskutočnili v minulom školskom roku 2002/2003 exkurziu v Národnej rade SR a v televízii Markíza.

**Budúce poslan-
kyne a poslanci?
Z exkurzie
v centre záko-
nodárnej moci.
Národná rada
Slovenskej
republiky.**

Okrem spoločensko-vedného seminára, ktorý vytvára predpoklady pre úspešné zvládnutie budúcich študentov práva, filozofie či sociálnych vied, v budúcich školských rokoch plánujeme otvoriť pre našich tretiačov a štvrtákov ďalšie dva semináre z ekonómie a psychológie, z ktorých podľa novej koncepcie maturitných skúšok bude možné taktiež zložiť „skúšku dospelosti“.

Divadlo LOGOS

LIAHŇA TALENTOV

Vzniklo spolu so vznikom školy v roku 1994, kedy sa prezentovalo prešovskej katolíckej verejnosti dvomi sakrálnymi literárno-dramatickými pásmami o Panne Márii a o svätom Jánovi de la Salle. V rokoch 1994–2001 LOGOS inscenoval výlučne autorské divadlo poézie, pričom nadväzoval na avantgardný bio-mechanický princíp obohatený o divadelnú poetiku profesora Karola Horáka.

V roku 2001 LOGOS upúšťa od divadla poézie a hľadá nové inscenačné postupy. Výsledkom tohto hľadania je pohybovo-vokálno-slovná kreácia KRÍŽOVÁ CESTA podľa profesora Ivančiča.

Od roku 2003 nachádzajú mladí herci svoju identitu v muzikáli Svätá Monika, ktorý im poskytuje možnosť naplno rozohrať všetky výrazivá moderného syntetického umenia a zároveň ostať verný svojmu krédu: evanjelizácia umením.

V posledných rokoch divadielko Logos prezentovalo v zahraničí dobré meno Slovenska niekoľkokrát.

Divadlo LOGOS dosiahlo tieto výsledky:

Je mnohonásobným víťazom na okresných i krajských kolách Hviezdoslavovho Kubína (HK) v kategórii divadiel poézie - v r. 1996, 1997, 1998, 1999, 2000. V roku 1999 získalo druhé miesto na celoslovenskom kole HK.

V roku 1997 vystupovalo vo Francúzsku na celosvetovom stretnutí mládeže s pápežom Jánom Pavlom II.

V roku 2000 Slovenská televízia odvyšielala umelecký dokument o tvorbe divadla Logos.

V roku 2000 získalo cenu poroty PRO

FUTÚRA na medzinárodnom vysokoškolskom divadelnom festivale AKADEMICKÝ PREŠOV.

2000 vystúpenie v Poľsku na medzinárodnom fóre mladých.

2000 spoluúčinkuje v hudobných klipoch relácie Gospel.

2003 vystupuje v Prahe a v Taliansku.

VÍŤAZSTVÁ

Viaceri herci súboru Logos patria k popredným slovenským interpretom poézie, prózy a rétoriky:

1995 T. Chlebovcová 3. miesto na okresnom kole HK v umeleckom prednese poézie,

1996 A. Zacharová 1. miesto na okresnom kole HK v próze, T. Chlebovcová 1. miesto na okresnom kole HK v poézii, M. Michalcová 3. miesto na okresnom kole HK v poézii, A. Zacharová 1. miesto na okresnom kole v rétorike, A. Zacharová 2. miesto na krajskom kole HK v próze, T. Chlebovcová 2. miesto na krajskom kole HK v poézii

1997 T. Chlebovcová 1. miesto na okresnom kole HK v poézii, 3. miesto na krajskom kole HK v poézii, L. Maťufka 2. miesto na okresnom kole v rétorike, I. Sirotňáková 3. miesto na okresnom kole v rétorike

1998 L. Maľufka 1. miesto na okresnom kole HK v poézii, 1. miesto na krajskom kole HK v poézii, I. Sirotnáková 3. miesto na okresnom kole HK v poézii, T. Chlebovcová 1. miesto na krajskom kole v prednese poézie- súťaž „Moja pieseň“,

1999 I. Sirotnáková 2. miesto na okresnom kole HK v próze, G. Halická 1. miesto na okresnom kole v rétorike, V. Rabadová 2. miesto na okresnom kole v rétorike,

2000 G. Halická 2. miesto na okresnom kole HK v próze, 1. miesto na okresnom kole súťaže „Za krásu slova“, M. Kováč 1. miesto na okresnom kole v rétorike, 1. miesto na okresnom kole „Za krásu slova“

2001 M. Kováč 1. miesto v okresnom kole HK v poézii, 2. miesto na krajskom kole HK v poézii, L. Pribulová 2. miesto v okresnom kole rétoriky,

2002 J. Roháľová 1. miesto na okresnom kole HK v poézii, 2. miesto na okresnom kole HK v poézii, J. Dzurišová 1. miesto na okresnom kole v próze, L. Pribulová 1. miesto v okresnom kole v rétorike,

2003 J. Gajdošová 1. miesto v okresnom kole v rétorike, J. Krupa 1. miesto v okresnom kole HK v poézii, 1. miesto na krajskom kole HK v poézii, 1. miesto na súťaži „Horovov Zemplín“, J. Roháľová 1. miesto na okresnom kole HK v próze, 3. miesto na krajskom kole HK v próze, 1. miesto na súťaži „Sabinovský literárny máj“, L. Pribulová 2. miesto na okresnom kole HK v próze,

Scenáristom a režisérom v jednej osobe je sólista spevohry DJZ Prešov Mgr. Ivan Barla. Mgr. BEÁTA BARLOVÁ

Časopis Cesta

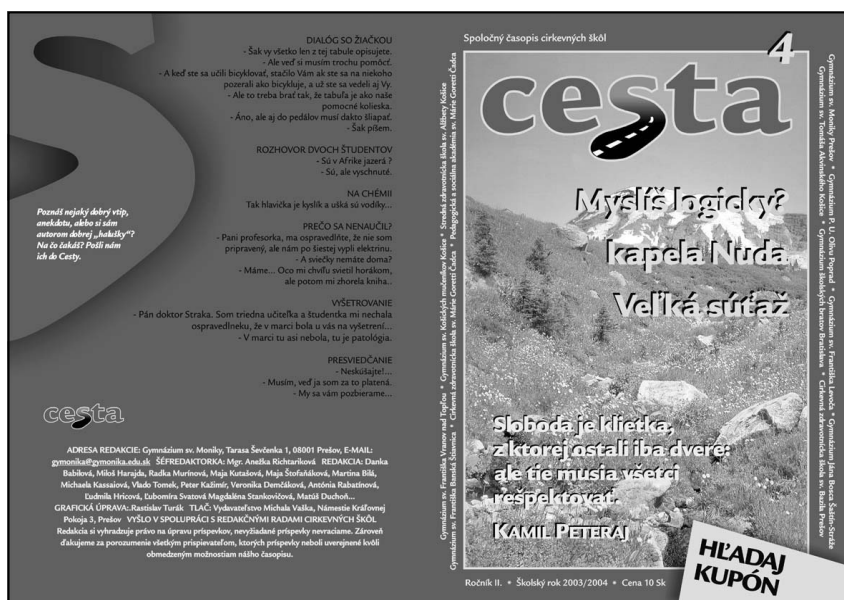
AKO PROJEKT SPOLUPRÁCE, KOMUNIKÁCIE,
POROZUMENIA A JEDNOTY CIRKEVNÝCH ŠKÔL

Každá dobrá škola (nielen cirkevná) a každý dobrý učiteľ (nielen učiteľ cirkevnej školy) sa snaží mladej generácii odovzdať okrem množstva informácií, ktorými nás dnešný svet zaplavuje a ohlušuje, aj akési posolstvo, orintáciu, hodnoty, ktoré ho budú nielen motivovať v ďalšom živote, ale predovšetkým utvárať ho v zrelú osobnosť, ktorá bude pripravená riešiť aj závažné problémy života, pred ktorými sa raz ocitne.

V súvislosti so zhoršujúcimi sa spoločenskými, ekonomickými i kultúrnymi podmienkami mnohí učelia a teda aj školy už v tejto úlohe rezignovali, nie sú ochotní prebrať úlohu rodiny a stále

V časopise Cesta môžete nájsť okrem pôvodnej poézie študentov aj fejtóny, reportáže, rozhovory, recenzie, humor zo školských lavíc a mnoho ďalšieho. Obľúbený je kupón, ktorým sa študent môže ospravedlniť z ústneho skúšania.

zložitejšia výchova sa stáva iba poslaním jednotlivcov, ktorí sa nevedia zbaviť zodpovednosti za hoci vzdelanú, ale na život stále menej pripravenú generáciu mladých ľudí.

Vzniku vízie študentského časopisu predchádzali mnohé rozhovory so študentmi. Jednoznačne prevažuje názor, že školský časopis je výborná a potrebná vec. Nie je však také jednoduché jeho existenciu realizovať. Žiadna škola nemá dostatok financií na vydávanie školského časopisu, pretože v takom malom náklade hrozí veľká stratovosť. Niektorí to riešia pomocou dočasných sponzorov, najčastejšie z radov rodičov, iní kopírovaním strán, avšak celkový estetický efekt je zlý, navyše časopis sa dostane do rúk dvom – trom študentom za triedu, niektorí ho nikdy neuvidia, nehovoriac, žeby si ho mohli odložiť na pamiatku.

A tak sme sa rozhodli osloviť školy s podobnou orientáciou a myslením. Do projektu sa zatiaľ zapojilo jedenásť cirkevných škôl (prevažne gymnázií). Kvalita nášho spoločného časopisu však bude závisieť nielen od výšky nákladu a finančných možností, ale predovšetkým od ďalšej spolupráce, obetavosti a úsilia jednotlivcov, ktorí budú schopní prehovoriť moderným a zrozumiteľným jazykom, akceptovateľným mladou generáciou, a teda dokážu premeniť víziu na skutočnosť. Bez Božej pomoci a požehnania to však nebude možné.

Verím, že náš časopis sa stane napriek dnešnému postmodernému chaosu šíriteľom a ohlasovateľom RADOSTI, ktorá je „prirodzeným následkom oslobodenia od každej úzkosti, od tej malej, každodennej, i od tej veľkej, existenciálnej.“ (Z. Matějček)

Mgr. ANEŽKA RICHTARIKOVÁ
šéfredaktorka časopisu

Zbor sv. Moniky

Spevacke teleso pôsobiace na Gymnázium sv. Moniky vedie už niekoľko rokov PaedDr. Eva Dolinská. Spreváci reprezentujú GsM na slávnostných sv. omšiach v Dóme sv. Mikuláša ako aj v kaplnke školy, zúčastňujú sa na mestských slávnostiach otvorenia adventného obdobia. Spomedzi úspechov v poslednom roku možno spomenúť nasledovné súťaže:

Pieseň pre Svätého Otca (Stropkov) 1. a 2. miesto – Sedlárová, Stahovcová, Kupcová.

Ľudová pieseň (ABC Prešov) 1. a 2. miesto – J. a Z. Lazurová.

Objav roka (ABC Prešov) 1. a 2. miesto – Kupcová, K. a V. Dúbravská, Šimková. PaedDr. EVA DOLINSKÁ

Barlička ďakuje

S TELESNE POSTIHNUTÝMI MLADÝMI ĽUĎMI POD JEDNOU STRECHOU

Dovoľte sa aj nám z Občianskeho združenia Barlička pripojiť k Vášmu veľkému sviatku pri oslavách 10. výročia založenia Gymnázia sv. Moniky v Prešove. Aj my sa cítime ako súčasť Vašej školy, ako Vaši spolužiaci. Prežili sme vo Vašej prítomnosti a spolu s Vami jeden celý školský rok - možno si poviete, čo to je. Ale pre nás je to nezabudnuteľné!

Aj keď nemáme možnosti ako mnohí z Vás, máme obmedzený pohyb, ale v podstate sme mladí ľudia ako Vy, máme svoje trápenia, radosti a lásky. Spolu s Vami a vo Vašej prítomnosti sme prežili 1. rok po vzniku nášho Centra mládeže Radosť, ktorú vždy chceme rozdávať okolo seba, a to je pre nás zázrak. Chceme sa Vám všetkým poďakovať za to, že ste prijali našu spoločnosť, že ste nás akceptovali, mnohí sú našimi kamarátmi dodnes. No nemôžeme zabudnúť ani na Vašich pedagógov pod vedením pani riaditeľky dr. Hermanovskej, ktorí nás povzbudzovali pri našich stretnutiach.

Dúfame, že sa s mnohými v živote ešte stretneme, naše centrum sa presťahovalo do väčších priestorov, ale na chvíle prežité v Katolíckom kruhu spolu s Vami nikdy nezabudneme. Vám, naši priatelia, za všetko ďakujeme!

ZUZANA MOCHŇACKÁ a PETER LEŠČINSKÝ
študenti Centra mládeže Radosť

**Veľmi ma teší
takáto ukážka
aktivity, tvorivých
schopností,
zdravého seba-
vedomia i štipky
humoru, ktoré
možno nájsť na
stránkach cesty.
Som rád, že cirkevné
školy sa vyznačujú
študentmi i pedagógmi
takéhoto inteligentného
razenia. Prajem
vám, aby vás
odvaha i humor
neopúšťali ani
v budúcnosti,
a takisto vám
želám veľa Bo-
žích milostí.**

Martin Fronc
minister školstva

**Ostatky svätých
sa stávajú zmys-
lami vnímateľ-
ným miestom,
v ktorom sa
prejavuje stvo-
riteľská, obno-
vujúca i uzdra-
vujúca činnosť
Boha. (porov.
KKC 1147-8)**

Len obyčajné kosti?

RELIKVIE V MINULOSTI A DNES

Keď sa povie relikvia, väčšinu ľudí napadne akási vykopávka, starožitnosť, čosi, čo už dnešnej dobe ani nemá čo povedať. Veriaci k tomu dodajú, že ide o ostatky, teda kosti, vlasy, tkanivo svätých. Už to samotné znie pre dnešného pohodlím “zušľachteného” človeka dosť odpudivo. Ešte bizarnejšie vyznieva túžba veriaceho týchto relikvií sa dotýkať, bozkávať, modliť sa k nim - jednoducho si ich uctievať. Prečo im vlastne vzdávať úctu? Nestačí nám Eucharistia, sviatosti? Aký je vlastne význam relikvií? Iste nie väčší ako význam Eucharistie. Napriek tomu úcta k nim nezaniká nielen v ľudovej zbožnosti širokých mäs veriacich, ale ani na najvyšších miestach Cirkvi. Stačí vziať do úvahy Svätého otca Jána Pavla II., ktorý počas svojho pontifikátu vyhlásil viac kanonizovaných svätých, než ktorýkoľvek iný pápež v histórii, viac než predchádzajúci piati pápeži dohromady. Zo strany súčasného pontifexa však nejde iba o formálne gesto. Celá cirkev si spolu s ním uvedomuje, že svätosť jedného člena Božieho ľudu symbolizuje čosi nesmierne dôležité. “Človek ako bytosť telesná a zároveň duchovná vyjadruje a vníma duchovné skutočnosti prostredníctvom hmotných znakov a symbolov. Ako spoločenská bytosť ich človek potrebuje, aby mohol komunikovať s inými pomocou reči. To isté platí aj o jeho vzťahu k Bohu,” vysvetľuje Katechizmus Katolíckej cirkvi čl.1146.

Význam relikvií spočíva iba v tom, že poukazujú na Ježiša... Bez neho nemajú hodnotu, nenaznačujú totiž nič iné ako Krista, ktorý je v nich oslávený (porov. KKC 1161). Tým, že človek dorástol k svätosti, vyzliekol sa z vlastného tela a “obliekol” si Krista. Okrem tohto rozmeru však jestvuje ďalší. Uctievaním svätých si totiž nepripomíname iba ich príklad, ale obnovujeme jednotu celej Cirkvi. “Svätí v nebi tým, že sú dôvernejšie spojení s Kristom, väčšmi upevňujú celú Cirkev vo svätosti,” uvádza Katechizmus Katolíckej cirkvi v čl. 956. “Neprestajne orodujú za nás u Otca a predkladajú mu zásluhu, ktoré získali na zemi. Ich bratská starostlivosť nám teda veľmi pomáha v našej slabosti.”

Táto starostlivosť býva niekedy priam hmatateľná. Nie je núdza o príklady z minulosti i súčasnosti, kde relikvie, či kúsky odevu kanonizovaných či nekanonizovaných svätých vracali nielen duševnú pohodu či telesné zdravie, ale v niektorých prípadoch aj chýbajúce končatiny. Svätí - opravdiví Kristovi nasledovníci, o ktorých Ježiš hovoril, že budú konať väčšie skutky ako on sám (porov. Jn 14, 12), teda môžu a chcú pomáhať aj po svojej smrti.

Biskupské katedrály, v ktorých boli uchovávané relikvie, priťahovali veriacich priam magicky. V neistých časoch, kedy

zlyhávali všetky politické i vojenské autority, kedy sa spoločnosť nachádzala v chaose, duchovná sila ostatkov svätých posilňovala ľudí na duchu. Relikvie sa podľa historika Paula Johnsona stali centrom ľudovej zbožnosti ľudí. “Vlastnenie ostatkov sa kvôli bezhraničnej viere v zázraky, ktoré svätí konajú, stalo tou najdôležitejšou stránkou náboženstva. Ozdobovali oltáre, ľudia na nich prisahali pri súdnych sporoch, králi ich nosili do bitiek. Verilo sa, že svätí komunikujú so svetom skrze kontakt s ich pozemskými pozostatkami. Z toho vyplývalo, že relikvie - celkom ako jadrový reaktor vyžarujú určitý druh energie, ktorá je síce nebezpečná, ale zároveň užitočná. Pre kresťana predstavovali jedinú praktickú ochranu pred nevysvetliteľným utrpením a pred neustálymi neblahými aktivitami diabla.”

Prítomnosť relikvií na určitom mieste rozhodovala, či daná oblasť bude alebo nebude prosperovať. Ostatky svätých sa stali miestami, kde sa nebojovalo, ba čo viac, miestom, kde prúdili davy pútnikov. Je len pochopiteľné, že vďaka tomu aj “diaľnice” stredoveku, medzinárodné cestné trasy neobišli biskupské sídla. Relikvie teda v konečnom dôsledku nepriťahovali len zbožných pútnikov, ale aj obchodníkov. V časoch stredoveku, kedy bolo dôležité prežiť a kedy ľudia na parádu neutrácali veľa peňazí, prežili remeselnícki umelci vlastne iba vďaka tomu, že vyzdobovali schránky, v ktorých sa ostatky svätých uchovávali.

Už na začiatku dvanásteho storočia sa však objavila kritika prehnaneho zháňania sa za ostatkami, na ktorej sa priživovali kadejakí podvodníci. Historik P. Johnson komentuje prípad, kedy sa istý mladý šľachtický syn začal uctievať ako svätý len preto, že skonal na Veľký piatok. Aby sa zamedzilo podobným udalostiam, pápež Alexander III. rozhodol, že celý proces kanonizácie i okolnosti s ním spojené budú pod dohľadom Svätej stolice. V 12. storočí sa zároveň rozhodlo, že všetky autentické relikvie budú kvôli ochrane pred falzifikáciou označované pápežskou pečatou. V tejto dobe však viera v silu relikvií začala pozvoľna upadať - od trinásteho storočia sa v strede záujmu ľudovej zbožnosti ocitla predovšetkým Eucharistia.

RASTISLAV TURÁK

P.S.: Všade, kde sa nachádzajú ostatky svätých, sa dejú podľa tradície Cirkvi skryté či otvorené zázraky. Takýmto miestom uzdravenia, modlitieb príhovoru sa stala kaplnka prešovského Gymnázia sv. Moniky, pod ktorého strechou našli od októbra útočisko štyri relikvie. Tri relikvie sv. Moniky, sv. Mikuláša Tolentínskeho, sv. Kláry z Kríža doplnili ostatky sv. Augustína. Gymnázium sv. Moniky sa tak stalo jediným miestom na zemi, kde sa nachádzajú ostatky jedného z najznámejších svätcov staroveku spolu so svojou matkou. Cesta k tomu však nebola jednoduchá.

V stredoveku boli relikvie cenené viac než drahé kovy. Ich nesmierna hodnota lákala nielen zlodejov, ale aj falšovateľov.

Zamestnanci školy

RIADIACI PRACOVNÍCI

*PhDr. ANNA
HERMANOVSKÁ
riaditeľ školy*

*RNDr. PAVOL
PETROVSKÝ
pedagogický zástupca
riaditeľa školy*

*Ing. HELENA
SLIVKOVÁ
ekonomický zástupca
riaditeľa školy*

PEDAGOGICKÍ PRACOVNÍCI

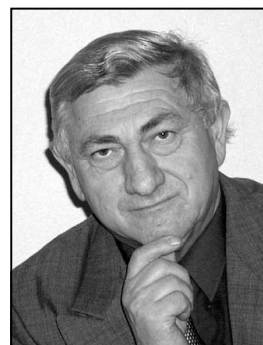
Mgr. Oľga Botková (matematika); Mgr. Ján Goliáš (matematika);
PhDr. Milan Maľar (telesná výchova); Miroslava Magdošková
(nemecký jazyk); Mgr. Ľubica Tuhrinská (telesná výchova).
Materskú a rodičovskú dovolenku v súčasnosti čerpú Mgr.
Ľudmila Blašková (biológia), Mgr. Beáta Danišková (anglický
jazyk), Mgr. Mária Kamenská (biológia), Mgr. Jozefína Lazorová
(nemecký jazyk, náuka o spoločnosti), Mgr. Alena Murajdová
(slovenský jazyk a literatúra, nemecký jazyk).

*Mgr. MÁRIA
SUCHÁ
výchovný poradca*

*Mgr. JAVIER GESTI
BAFALLUY, lektor
španielskeho jazyka*

*Mgr. BARTOLOMEJ
BAKAĴSA
fyzika*

*Mgr. OTÍLIA
BALÚNOVÁ
anglický jazyk*

*Mgr. BEÁTA
BARLOVÁ
dejepis, slovenský
jazyk a literatúra*

*PaedDr. EVA
DOLINSKÁ,
slovenský jazyk,
estetická výchova*

*RNDr. ESTER
FROHMANNOVÁ
chémia*

*JUDr. DANIEL
HELOU, lektor
anglického jazyka*

*RNDr. DANIELA
HUDÁKOVÁ
biológia*

*Mgr. JÁN KAŇUK
geografia,
telesná výchova*

*Mgr. MÁRIA
KOHÚTOVÁ
anglický jazyk*

*Mgr. VIKTÓRIA
KRONOVÁ
anglický jazyk*

*Mgr. LUBOMÍR
LAZOR
informatika, fyzika*

*Mgr. sr. LUCIANA
MIŠENČÍKOVÁ
náboženstvo*

*Mgr. ANDREA
PETROVSKÁ
matematika, fyzika,
telesná výchova*

*PhDr. NATÁLIA
PROKSOVÁ
francúzsky jazyk*

*Mgr. MATÚŠ REPEL
slovenský jazyk
a literatúra, náuka
o spoločnosti*

*Mgr. ANEŽKA
RICHTARIKOVÁ
slovenský jazyk a
literatúra, dejepis*

*Mgr. SLAVOMÍR
ROHÁČ
nemecký jazyk*

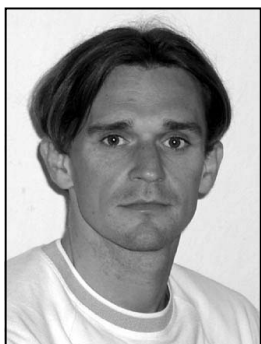

*Mgr. ZUZANA
RÚROVÁ
taliansky jazyk,
náboženstvo*

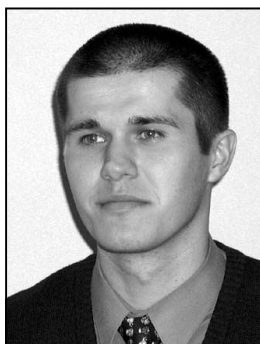

*Mgr. JANKA
SEMANOVÁ
anglický jazyk*

*Mgr. BRANISLAV
ŠIROTNĚK
telesná výchova,
športové hry*

*Mgr. SLAVOMÍR
TALL
matematika,
fyzika*

*Mgr. MONIKA
TALAROVIČOVÁ
biológia*

*Mgr. RASTISLAV
TURÁK
náuka o spoločnosti*

*Mgr. MARTINA
VALLUŠOVÁ
anglický jazyk*

EXTERNÍ PEDAGOGICKÍ ZAMESTNANCI

Mgr. Ivan Barla (umelecký prednes, divadielko Logos); Mgr. Radoslav Lojan (náboženstvo); Mgr. Emil Onderko (náboženstvo); Mgr. Martin Šinal (náboženstvo); ThLic. Angelo Lemme (lektor talianskeho jazyka)

HOSPODÁRSKO-ADMINISTRATÍVNI PRACOVNÍCI

Mária Straková; Magdaléna Adamová; Jana Krivdová

PREVÁDZKOVÍ PRACOVNÍCI

Gejza Sabanoš (údržbár a školník); Ľudmila Kočišková (upratovačka); Anna Gačová (upratovačka); Mária Husovská (upratovačka)

Naše poklady

ABSOLVENTI GYMNÁZIA SV. MONIKY

Hviezdičku pri mene majú vyznačenú tí študenti, ktorí zmaturovali s čistými jednotkami.

1997/1998 4.A

RNDr. Eva Sičáková

Anderková Antónia *
Andraščík Marek
Balážová Bibiána
Baloga Vladimír
Beczová Natália
Čechová Stanislava
Drangová Lucia
Harenčárová Katarína
Hutláková Viktória
Chlebovcová Terézia *
Jendreková Adriana
Jurková Sandra *
Kaduková Jana *
Kiškovský Marek
Komárová Katarína
Krafcíková Monika
Krajčí Štefan *
Kráľová Marta *
Krištofová Jana *
Leláková Martina *
Markvart Václav *
Matej Stanislav *
Mihoková Anita *
Némethová Zuzana *
Pončáková Magdaléna
Trišcová Marcela *

1997/1998 4.B

Ing. Helena Slivková

Hatalová Daniela
Holubová Iveta *
Hricová Mária
Hudáková Zuzana *
Jakubov Štefan
Kočanová Jana
Kolivošková Kamila

Maťufka Lukáš

Michalcová Mária
Miškufová Júlia *
Nemec Vladimír
Peláková Zuzana
Pribula Daniel
Pribula Stanislav
Sabolová Monika
Sasák Štefan
Szkanderová Erika
Šoltýsová Kamila
Tarhaničová Katarína *
Veselý Marcel

1998/1999 4.A

RNDr. Ester Frohmannová
Dolinský Vladimír
Evin Marek *
Farkašová Michaela
Gladičová Stanislava
Grocká Lýdia *
Jakabová Martina *
Kapcová Andrea *
Kollárová Anna
Koščo Peter *
Kozáková Jana *
Kušnírová Daniela
Lešková Katarína *
Liščinský Martin *
Malcovská Erika *
Mikolajová Lucia *
Pavlovičová Ivana
Perecár Dominik
Petrušková Júlia *
Pinteková Mária *
Pisarčíková Zuzana
Potočnáková Zuzana
Samseliová Silvia *

Sedlárová Mária *
 Síváková Miroslava
 Stahovcová Andrea
 Stachoňová Lucia
 Svitová Mariana *
 Škopárová Slavomíra *
 Uhrin Márius *
 Urbanová Jana *

1998/1999 4.B

Mgr. Otília Balúnová

Amrichová Ivana
 Doktorová Henrieta
 Dujava Peter
 Imrichová Katarína *
 Ivanová Ida *
 Jurušová Katarína
 Kaleja Martin *
 Kandráčová Katarína *
 Kaňuková Martina *
 Karafová Lenka
 Kováčová Martina
 Kováčová Miroslava
 Kozáková Katarína
 Krupová Viktória
 Kuhnová Lucia
 Langová Petra
 Maruš Jakub *

Mazáková Katarína *
 Meričko Damián *
 Mihál' Martin
 Murajda Michal *
 Oravcová Mária
 Poklemba Martin *
 Poníková Lenka
 Sitarčíková Anna *
 Sitarčíková Mária *
 Šebejová Júlia *
 Špes Alexander
 Trišč Jozef *
 Urda Jozef
 Vasilišin Ján *
 Virágová Jana *
 Židek Branislav *

1998/1999 4.C

Mgr. Mária Suchá

Balúnová Jarmila *
 Berková Stanislava *
 Billá Jana *
 Bindasová Mária *
 Borčíková Magdaléna *
 Dalliová Eva
 Fides Ľubomír
 Hamborská Svetlana
 Hermanovská Mária

Niektu by radšej zabudol na školu, ale ja si veľmi rada zaspomínam na študentské časy. Až po toľkých rokoch som si uvedomila, ako mi študentský život chýba. Niekedy by som sa veľmi rada vrátila do našich farebných lavíc a zabudla na problémy každodenného života. Cením si Vašu snahu, pani riaditeľka, že ste chceli založiť školu ako rodinu a to sa Vám aj podarilo.

Natália Molnárová, rod. Beczová

Výhodou nášho gymnázia boli družby s cudzími školami a výlety. Príjemnú atmosféru bolo cítiť už pri vstupe do budovy a pri znám sa, že ja som sa do školy tešila a to nielen na profesorov, ale aj perfektný kolektív spolužiakov, s ktorými som doteraz v kontakte. Toto gymnázium bolo pre mňa ako milujúca matka **Monika**. Vy ste nám okrem modlitby vstúpovali aj vedomosti a ducha zdravého rozumu.

Jana Kozáková

Hudáková Lýdia
 Jakubíková Marta *
 Juščáková Júlia *
 Kahanec Martin *
 Kožlejšová Jana *
 Krempaská Júlia
 Krcho Milan *
 Lešková Michaela *
 Magdošková Miroslava *
 Martinák Peter
 Mihaľová Eva *
 Mihaľovová Júlia
 Pčolinská Marianna
 Pigulová Mária *
 Sedláková Mariana *
 Sirotnáková Iveta
 Špišáková Viera *
 Šafranko Jozef
 Šalamonová Monika
 Veselý Maroš
 Žarnayová Mária

1999/2000 4.A

Mgr. Mária Kamenská
Mgr. Jozefína Lazorová
 Bača Matúš
 Bašistová Ivana
 Bicáková Mária

Bulík Vladimír
 Dolinská Monika
 Džupir František
 Gruľová Daniela *
 Homza Jozef *
 Ivanková Macejšová Jaroslava
 Lašová Monika *
 Lipčáková Aneta *
 Mackaninová Anna
 Majerníková Andrea
 Makovický Tomáš
 Maňkošová Zuzana *
 Marcinová Soňa
 Matisová Lívia *
 Millý Jozef
 Nováková Erika *
 Novotný Lukáš
 Pavličková Štefánia *
 Polakevičová Eva *
 Sakalová Zuzana
 Šepitková Martina
 Štenková Izabela
 Šverhová Ľubica
 Trejbal Erik
 Verešová Patrícia
 Wilde Oskár
 Zuščinová Jana *

1999/2000 4.B

Mgr. Ján Kaňuk

Andreková Antónia
 Antolíková Lenka
 Fiľakovská Zuzana
 Halčíšáková Katarína *
 Halická Gabriela *
 Hruška Peter
 Cholastová Tereza *
 Karahutová Anna *
 Kiššová Natália
 Kmec Juraj
 Korinek Vladimír
 Križalkovičová Klaudia *
 Kušniríková Katarína
 Kušnírová Zuzana
 Labunová Eva
 Magdziak Drahoslav
 Maťufka Matúš
 Mižaninová Mária
 Pribulová Svetlana *
 Rošáková Tibora
 Rozmanová Denisa *
 Sabolová Daniela
 Semančík Pavol *
 Semanová Marcela *

Slavíková Zuzana *

Slowiková Zuzana *

Straková Lucia

Struková Sláva

Tomášová Viktória

Turianicová Erika

Uličná Mária *

Vaľková Mária *

Vašková Antónia

Verčimáková Miriama

Zen Al Deen Rami *

Zizičová Daniela

Žarnayová Helena *

2000/2001 4.A

RNDr. Pavol Petrovský

Bartko Anton

Bincová Ingrida *

Čačo Patrik *

Čech Peter *

Dolinská Lucia *

Dudová Martina *

Baluchová Dzivá Lenka *

Galdunová Eva

Grittersová Anna *

Harčariková Zuzana *

Na svoje roky
 štúdia spomí-
 nam vždy rada
 a s láskou.

V prvom rade mi
 táto škola pos-
 kytila kvalitné
 vzdelanie (dos-
 tala som sa bez
 problémov na
 VŠ, nemusela
 som sa nijako
 špeciálne pri-
 pravovať na pri-
 jímačky, stačili
 mi vedomosti zo
 školy). Teda po
 vzdelanostnej
 stránke je GsM
 na vysokej
 úrovni.

Katka

**Na tejto škole
som sa vždy cítila
ako doma. Bolo
to vďaka celému
profesorskému
zboru, ktorý nás
viedol po celé tie
štyri roky nielen
k vzdelanosti, ale
aj ku duchovnej
kráse. Myslím, že
sa im to podarilo.**

**Nikdy som sa
nehanbila za to,
že som navšte-
vovala túto školu,
práve naopak,
stále som na to
veľmi hrdá.**

Viera Pastirová

Jurko Dominik
Kaňuk Ján *
Kuchčáková Vladimíra *
Marci Oto
Mašlejová Michaela *
Miháľová Lívia *
Stašík Ján *
Suchožová Sláva *
Vihonská Žofia
Világi Peter

2000/2001 4.B

RNDr. Pavol Petrovský

Baluchová Mariana *
Benko Martin
Imrich Matúš *
Ivanco Štefan
Kováč Michal *
Mašlarová Diana *
Matejová Katarína
Mydlová Anna
Olejníková Mária *
Pavličková Agáta
Pisarčíková Gabriela *
Proks Andrej
Semaničová Lenka *
Sendek František
Šitarčíková Michaela *
Siváková Martina *
Struková Monika *
Suchý Ondrej *
Šimková Monika *
Šofranková Lea *
Vaško Róbert
Verbovská Marta
Vrždák Pavol
Zachar Marek

2001/2002 4.A

Mgr. Ľubomír Lazor

Cervová Zuzana *
Demeterová Júlia *
Dolhyová Katarína
Dysko Dávid
Dziváková Nikola *
Farkašová Emília *

Fazekašová Daniela *
Fedor Pavol
Harčárová Michaela
Hrušovská Andrea
Jadvišová Zuzana
Kaňuková Katarína
Katica Martin
Kažová Ľudmila
Křemen Peter *
Molčanová Mária *
Repaská Ružena *
Semančík Marek
Štroncerová Dobroslava
Timko Mirón
Vasilišinová Martina *
Verešpejová Jana *
Zbiňovská Barbora *

2001/2002 4.B

Mgr. Rastislav Turák

Bašista Matúš
Čekon Miroslav
Fottová Veronika
Gábor Kamil
Ivanecká Martina *
Karašínský Anton
Kiselačková Lýdia *
Krehel František *
Kundrátová Marcela *
Kušnířiková Tatiana *
Kušnířová Jana
Kvokačka Lukáš *
Loj Karol *
Lukáč Lukáš *
Mačová Zuzana *
Maňkoš Jaroslav *
Mervová Mária *
Novotná Anna
Plšík Rudolf *
Sabolová Júlia *
Šimčík Stanislav
Špesová Natália
Šrutková Martina *
Šuga Peter
Zuščinová Ivana *

2001/2002 4.C

Mgr. Viktória Kronová

Harvanová Jana *
 Kancír Tomáš
 Kopilcová Mária *
 Kovaľová Katarína
 Kušnírová Mária *
 Kytýrová Mária *
 Pastirová Viera
 Pavlík Igor
 Petko Marián
 Petrušková Lenka
 Pribulová Alena *
 Rabadová Veronika
 Ščigulinská Štefánia *
 Štefko František *
 Štefko Miroslav *
 Tomášová Petronela
 Uhrinová Martina *
 Vargová Jana
 Vaško Martin *
 Vašková Jana

2002/2003 4.A

RNDr. Ester Frohmannová

Amrich Michal *
 Béreš Jozef *
 Cicoňová Petronela *

Dzurišová Jana *
 Franková Jana
 Gajdošová Jaroslava *
 Gaľa Peter
 Gášpár Gergely
 Greifová Kristína *
 Halická Jana *
 Haragsin Peter
 Hermanovská Mária *
 Hrušková Jozefa *
 Husovský Martin
 Janičová Mária *
 Kacvinská Mária
 Karahutová Martina *
 Kočanová Beáta *
 Krempaská Katarína
 Lechmanová Alena
 Leško Peter
 Lörincová Jaroslava
 Lukáč Stanislav
 Majerníková Erika
 Majtnerová Marta
 Partlová Zuzana *
 Terkanič Martin *
 Varhoľ Ladislav *
 Vaško Miroslav *
 Zachar Lukáš *

Sväté omše, duchovné obnovy a rôzne iné podujatia mi pomáhali budovať pevnosť viery. Aj vďaka tomu vplyvu môžem šíriť kresťanské hodnoty na mojej vysokej škole. Vážim si prístup učiteľov, ktorí sa vždy snažili o dodržiavanie pravidiel „fair play“ a boli ochotní pomôcť aj v súkromnom živote.

Vladimíra
 Kuchčáková

SÚČASNÍ ŠTUDENTI GYMNÁZIA SV. MONIKY

2003/2004 4.A

Mgr. sr. Luciana Mišenčíková

Blizman Martin
Bulík Tomáš
Cehelská Daniela
Fecková Mariana
Gabošová Katarína
Hlavatá Marta
Jacková Katarína
Jurašek Miroslav
Kochanová Martina
Kolarčík Marek
Kollár Martin
Konevalová Mária
Lichvár Dávid
Lipovská Jana
Magdošková Iveta
Matisová Jozefína
Miškaninová Marta
Mišková Eva
Pauková Zuzana
Pavlík Radovan
Petříčková Anna
Plančárová Jana
Polaček Marek
Ringer Pavol
Tirpáková Štefánia
Voľanská Zuzana
Zmuda Lukáš

2003/2004 4.B

Mgr. Bartolomej Bakajsa

Andrejčáková Lenka
Bachinger Richard
Baloga Michal
Bednárík Dávid
Bilasová Alexandra
Brehová Michaela
Dajčár Matej
Dobrovičová Dominika
Dolíhalová Ivana
Gajovská Kristína
Gamratová Anna

Imriščák Lukáš

Jurčíšinová Mária
Kľučárová Edita
Kmecová Mária
Kočanová Lenka
Kovalčíková Silvia
Majerníková Alena
Matej Ľubomír
Medelský Jozef
Murajdová Katarína
Novotná Mária
Olejňáková Monika
Pecuchová Martina
Píroh Pavol
Sedláková Ivana
Švec Pavol
Tlučková Katarína
Zen Al Deen Richard
Zen Al Deenová Adela
Žembová Ivana

2003/2004 4.C

Mgr. Anežka Richtariková

Baníková Michala
Binder Štefan
Blaščáková Veronika
Bodnárová Jana
Doliňáková Erika
Gabányiová Lenka
Hrbková Lenka
Jenčová Veronika
Jurková Lucia
Kmecová Lucia
Knut Matúš
Krajňák Róbert
Krupa Ján
Křemen Pavol
Lancošová Viktória
Lazor Tadeáš
Marciniová Daniela
Mikolajová Mária
Pankieviczová Zuzana
Pavlíková Katarína

Pistráková Jana
Regrutová Lenka
Rokytová Veronika
Rusnáková Mária
Stašeková Jana
Šoltéssová Zuzana
Švedová Zuzana
Tkačíková Mária
Zborayová Zuzana
Zborovský František
Zeleňáková Mariana

2003/2004 4.D

Mgr. Zuzana Rúrová

Báčová Jana
Bartková Miroslava
Dundová Judita
Dúbravská Katarína
Ďurkáčová Daniela
Fučová Miroslava
Goliasšová Veronika
Halčíšák Pavol
Harenčár Michal
Hlavková Marcela
Hybalová Mária
Ivanecká Katarína
Jurečková Katarína
Jurková Mária
Kiššová Lucia
Klimešová Mária
Klimovská Beáta
Koščová Andrea
Kovaľová Zuzana
Mačejová Gabriela
Mitríková Jana
Namešpetrová
(Krochmaľová) Soňa
Novotný Jaroslav
Ondriš Kamil
Rákošová Veronika
Rohaľová Jana
Straka Daniel
Szirmai Miroslav
Šebejová Terézia
Šimová Lenka
Zeleniaková Silvia

2003/2004 3.A

Mgr. Ján Kaňuk

Bakoš Juraj
Benedicty Gréta
Bocko Gabriel
Fedorová Miroslava
Gabzdilová Juliana
Gašparová Katarína
Gubová Alena
Hanzelyová Lenka
Imrichová Jana
Ivanecká Patrícia
Jančušová Viera
Jašenský Ján
Kahancová Lucia
Kaňová Darina
Kožár Tomáš
Kriš Jakub
Krivánková Zuzana
Kundrátová Miriama
Mačurová Mária
Majoroš Matej
Marcinčin Tomáš
Markušová Simona
Mattová Silvia
Maťufková Zuzana
Nídlová Ingrida
Novotná Mária
Novotná Zuzana
Pavlíková Iveta
Polláková Tatiana
Rečičárová Ivana
Slavíková Miroslava
Spišáková Denisa
Tomková Zuzana
Vyrosteková Ivana
Záhoráková Iva

2003/2004 3.B

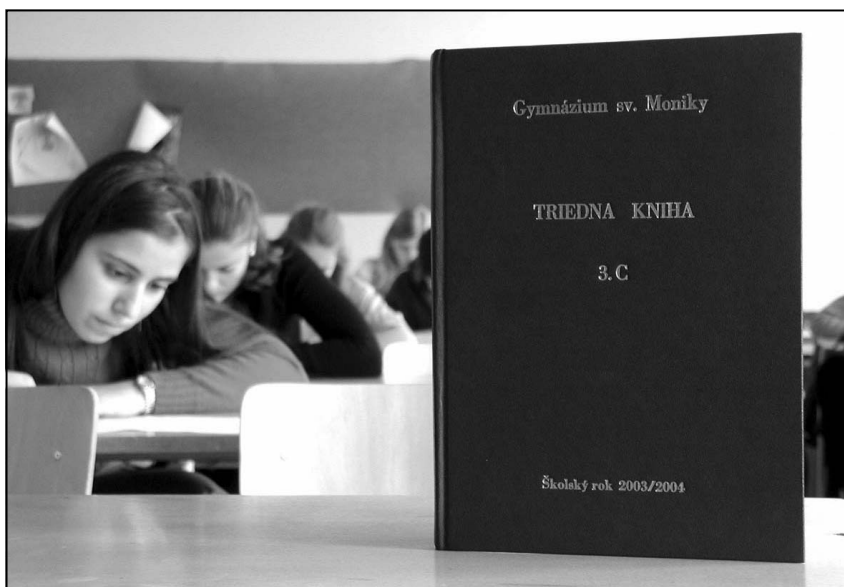
Mgr. Slavomír Roháč

Andraščíková Ľubica
Bílá Martina
Breščanská Zuzana
Bundová Zuzana
Camara Nina
Demeterová Eva

Som veľmi vďačný, že som sa stretol s mnohými dobrými ľuďmi, že som mal práve takých spolužiakov, že sa mi s nimi dobre študovalo a zažili sme veľa humorných situácií, hoci to bolo niekedy na úkor profesorov. Získal som mnoho dobrých priateľov, ktorí mi dali veľa, a ktorým som mohol aj ja niečo dať.

Jakub Maruš

Diheneščiková Martina
 Džubáková Daniela
 Gajdošová Edita
 Hirková Lucia
 Jurašková Vladimíra
 Kislíková Juliána
 Koháni Martin
 Kopuncová Petra
 Kosmačová Mariana
 Koščová Ivana
 Lazorová Viera
 Lukáč Martin
 Mervová Jana
 Michal Erik
 Miženčíková Katarína
 Mráz Marián
 Ondíková Jana
 Paulenová Eva
 Podhajecká Anna
 Poláčková Andrea
 Pribulová Lucia
 Smolej Marián
 Šimková Anna
 Štofaňáková Mária
 Uhrin Lukáš
 Uličná Petronela
 Uličný Peter
 Vargová Daniela

Vojteková Erika
 Žembová Katarína

2003/2004 3.C

Mgr. Slavomír Tall

Adamová Helena
 Adzimová Daniela
 Andrejová Zuzana
 Babilová Daniela
 Balogová Vladimíra
 Bocková Petra
 Brandtová Lucia
 Dadej Matúš
 Dajčárová Veronika
 Doliňáková Andrea
 Dolinský Kamil
 Duždová Lenka
 Ernestová Silvia
 Grejtáková Daniela
 Grusová Júlia
 Hrušovský Michal
 Jursa Matúš
 Kaňuch Pavol
 Karašinský Peter
 Konečná Zuzana
 Kozáková Anna
 Krempaská Veronika
 Kriššová Zuzana

Mesarčová Veronika
Petříková Ľubica
Roháč Tomáš
Sedlačková Terézia
Siváková Mária
Smolaková Monika
Svatová Ľubomíra
Šima Michal
Tverďáková Jana
Urbanová Katarína
Žilková Milena

2003/2004 3.D

PaedDr. Eva Dolinská

Angelovičová Lenka
Brodová Mariana
Bujňáková Anežka
Demko Dominik
Dorková Mária
Frandoferová Darina
Ivanovová Zuzana
Kipikašová Martina
Kunecová Lenka
Kutašová Mária
Kvokačková Andrea
Lazurová Zuzana
Leláková Katarína
Letanovská Mária
Liška Anton
Mačo Lukáš
Majerník Július
Marinicová Bibiána
Matejovský Matúš
Michalíková Monika
Michalská Lucia
Mormáková Gabriela
Novotný Dávid
Olejníková Alžbeta
Plančárová Alena
Režník Vladimír
Sajdák Michal
Sakáč Matúš
Sinayová Veronika
Šebejová Eva
Timura Juraj
Valenčinová Anna

Vojtková Ivona

2003/2004 2.A

Mgr. Andrea Petrovská

Balintová Daniela
Čečková Zuzana
Čuchranová Miroslava
Dragoňová Tatiana
Fábová Eva
Fazekaš Juraj
Fečová Petra
Fertál Gabriel
Fialková Daniela
Floreková Adriána
Gondžúr Radovan
Hasarová Lucia
Hašková Lucia
Hurčík Ján
Imrichová Mária
Jurašeková Monika
Konečná Veronika
Krokker Lukáš
Lucová Marianna
Mačejová Martina
Maníková Lenka
Marcinová Hedviga
Masliš Michal
Olejňáková Katarína
Oravcová Anna
Palenčárová Františka
Petrovčík Gabriel
Stanková Katarína
Straka Dávid
Šingľárová Eva
Šoltysová Mária
Timko Michal
Tkáčová Ľubica
Štefkeová Zuzana

2003/2004 2.B

Mgr. Monika Talarovičová

Balogová Ingrida
Bednarčáková Beáta
Beňová Mária
Brendzová Katarína
Drnovská Jana

Hanobiková Lucia
 Havaj Dávid
 Kapľavka Andrej
 Kardoheľová Helena
 Kohutová Marta
 Kollárová Stanislava
 Kuchár Pavol
 Kulašová Veronika
 Lompartová Veronika
 Maďar Jozef
 Morozová Zuzana
 Mroč Eduard
 Murcko Filip
 Ondrej Matúš
 Rohaľová Zuzana
 Semančíková Zuzana
 Schlosserová Miroslava
 Stachurová Iveta
 Stachurová Miroslava
 Stašik Peter
 Škerlíková Katarína
 Tkáč Vladimír
 Tomaščíková Miroslava
 Tureková Sucharová Júlia
 Vavreková Stanislava
 Vrabec Vladimír
 Zborovjanová Emília
 Zusko Radoslav
 Žgravčáková Martina

2003/2004 2.C
RNDr. Danka Hudáková

Baník Gabriel
 Beliš Marián
 Bidovská Stanislava
 Blich Dušan
 Čurillová Gabriela
 Danková Oľga
 Fignár Ján
 Harajda Miloš
 Haščáková Zuzana
 Hrabovecká Anna
 Hubcejová Ivana
 Kocúrko Ján
 Kozejová Veronika
 Krempaský Matúš

Kupcová Veronika
 Maníková Lenka
 Meňovský Michal
 Michalský Stanislav
 Murinová Radka
 Novotná Alena
 Petrová Daniela
 Rindošová Lucia
 Ripičová Mária
 Sabadošová Viktória
 Sabolová Mária
 Salokyová Martina
 Smolko Peter
 Stašíková Júlia
 Stoláriková Júlia
 Suchodolinská Ľudmila
 Šinaľová Zuzana
 Šoltéssová Elena
 Vasiľová Eva

2003/2004 2.D
Mgr. Rastislav Turák

Angelovičová Jana
 Balogová Andrea
 Dopiráková Michaela
 Fecko Juraj
 Grušková Danuta
 Horváth Stanislav
 Hrečková Anna
 Ivanecká Jana
 Ivanová Mária
 Janičová Lucia
 Kacvinský Jozef
 Köryová Soňa
 Krempaská Zuzana
 Leško Tomáš
 Mačová Mária
 Mačuš Tomáš
 Majirská Magdaléna
 Mazák Peter
 Molnárová Mária
 Palková Veronika
 Repčíková Zuzana
 Sabolová Dorota
 Sedlák Tomáš
 Sopko Lukáš

**Pán profesor,
poďme už
domov...**

Stankovičová Magdaléna
Sušinka Ján
Svatová Mária
Székely Gabriel
Šimková Monika
Šulíková Veronika
Tomková Daniela
Urbanová Laura
Zahatňanská Zuzana

2003/2004 1.A

Mgr. Branislav Širotňák

Andreánska Monika
Babeľa Marek
Bačinská Mária
Brodzáková Jana
Brunner Richard
Dačová Mária
Fuchsová Iveta
Gabzdilová Natália
Galdunová Michaela
Gallová Jana
Grejtáková Ivana
Hanobiková Mária
Huľa Radoslav
Chabadová Mária
Kristinová Alena
Križalkovičová Barbora
Križová Stanislava
Macková Zuzana
Mathiová Denisa
Maťašovská Katarína
Miškuf Martin

Nemcovská Martina
Polačeková Katarína
Potočník Ján
Pramuková Viera
Rusnáková Ivana
Sabol Tomáš
Semešová Lucia
Szántová Dominika
Škvarlová Mária
Šveda Michal
Talarovičová Petra
Težbir Peter
Tverďák Tomáš

2003/2004 1.B

Mgr. Mária Kohútová

Čarná Lucia
Drabová Katarína
Dvorščáková Veronika
Feková Veronika
Gajdošová Eva
Geci Juraj
Germuška Peter
Horváthová Miroslava
Hrehová Mária
Chromá Lenka
Janusová Martina
Jurková Petra
Kapcová Katarína
Karabinošová Miroslava
Karaffa Tomáš
Kollár Jakub
Kormaníková Jana

Krokker Milan
Lendacký Miroslav
Lichvarčíková Klaudia
Majerníková Kristína
Maruš Matej
Maťufková Jana
Mihok Peter
Mokriš Martin
Palková Jana
Perunská Lýdia
Pribulová Bernadeta
Sokolová Katarína
Sovičová Tatiana
Stahovcová Lucia
Stach Peter
Stracenský Tomáš
Tolinová Sláva

2003/2004 1.C

Mgr. Viktória Kronová

Adamčák Pavol
Angelovičová Dominika
Baluchová Marianna
Bošková Dominika
Dugasová Viktória
Duchoň Matúš
Đurica Matúš
Eliašová Júlia
Fecenková Michaela
Gajdošová Gabriela
Hricová Katarína
Hricová Ľudmila
Kassaiová Michaela
Kočíšová Zuzana
Kollarčíková Veronika
Korpášová Zuzana
Kuchárová Jana
Kurejová Marianna
Kvitkovičová Barbora
Makarová Daniela
Martonová Mária
Mesarčová Lenka
Muranská Mária
Onderovská Lýdia
Salokyová Lucia
Sukovská Eva

Šarpatakyová Veronika
Šimko Jozef
Turčan Martin
Varga Jakub
Zajacová Eva
Zákuťanský Peter
Zborovjan Jozef
Zeleniak Marián

2003/2004 1.D

Mgr. Ľubomír Lazor

Amrichová Zuzana
Beňo Ondrej
Brúhová Michaela
Čirčová Lucia
Demčáková Veronika
Duľa Alexander
Fiľarská Eva
Halas Martin
Holinková Júlia
Jurko Michal
Kandráčová Anna
Kaňuch Dominik
Kažimír Peter
Knutová Monika
Kotuľová Monika
Krankotová Monika
Lazurová Juliana
Lešková Lucia
Makovický Juraj
Marinčáková Antónia
Novotná Juliána
Pivovarníková Katarína
Polačková Alžbeta
Prokopová Mária
Puškáš Mário
Rabatínová Antónia
Roguľová Miroslava
Šilanová Danica
Špyrková Monika
Tarcalová Renáta
Tkáč František
Tokarská Katarína
Tomek Vladimír
Vargová Mária

Resumé v cudzích jazykoch

ENGLISH

Our gymnasium was established on August 5, 1994 and resided on 11 The Matice Slovenskej Street in the first three years. In December, 1996 the legal matter, concerning the church building situated on The Tarasa Ševčenka Street was resolved to our advantage and on August 5, 1996 we moved to a more spacious building and started to expand.

The patroness of our school is Saint Monica, Saint Augustin's mother, who with her love, patience but most of all with her heart-felt prayer was able to achieve the conversion of her son Augustin into one of the greatest genia of philosophy and Christian philosophy in particular. That symbolises also the philosophy of our school: love, patience, mercy, heart-felt prayer, openness and the balance between reason and heart.

In this school year, our school has stepped into the 10th year of its existence. During this period of time with our didactic and educational work we managed to justify our existence, which is also proved by the exceptional interest in our school, which lasts despite the fact that there are other seven gymnasiums in our town. Our school is attended by students from The Košice Archdiocese and The Spiš diocese. We do not try to evoke such interest artificially by advertising in primary schools but it results from the attitude of our students and their parents who present the good reputation of our school. That means that in our school we attempt to EDUCATE and BRING UP, thus to balance REASON and HEART.

DEUTSCH

Unser Gymnasium wurde am 5. August 1994 gegründet. Die ersten 3 Jahre siedelten wir in der Matice Slovenskejstraße 11. Im Dezember 1996 gewannen wir den Rechtsstreit über ein Kirchengebäude, in das wir am 5. August umsiedelten. So fangen wir an sich zu verbreiten.

Die Patronin unseres Gymnasiums ist die heilige Monika, Mutter des Heiligen Augustinus, die dank ihrer Liebe, Geduld, aber insbesondere ihres inbrünstigen Betens den Wandel ihres Sohnes Augustinus zu einem der größten Genies der Philosophie und vor allem der christlichen Philosophie erreichte. Sie symbolisiert zugleich Philosophie unserer Schule – Liebe, Geduld, Barmherzigkeit, inbrünstige Gebete, Offenherzigkeit und Gleichgewicht zwischen der Vernunft und dem Herzen.

In diesem Schuljahr feiert unsere Schule das 10. Jubiläum ihrer Existenz. Während dieser Jahre haben wir mit unserer Bildungs- und Erziehungstätigkeit die Begründung unserer Existenz nachgewiesen. Das bezeugt auch ein außergewöhnliches Interesse an unserer Schule, das fortbesteht, obwohl es in unserer Stadt noch 7 weitere Gymnasien gibt. Wir haben Schüler nicht nur aus der ganzen Kaschauer, sondern auch aus der Zipser Diözese. Dieses Interesse wird von uns nicht absichtlich durch Anwerben oder Überzeugen der Schüler an den Grundschulen hervorbracht, sondern geht aus der Stellungnahme unserer Schüler und Eltern hervor, die unseren Ruf in ihrer Umgebung verbreiten. Daraus ergibt sich die Tatsache, dass wir uns in unserer Schule sowohl um eine QUALITÄTSAUSBILDUNG als auch um eine QUALITÄTSERZIEHUNG bemühen, das heißt, VERNUNFT und HERZ ins Gleichgewicht zu bringen.

FRANÇAIS

Cette année notre lycée va célébrer le 10ème anniversaire de sa fondation.. Au long de ces dix années nous pensons avoir montré le bien fondé de notre existence par notre travail tant d'éducation que d'instruction. En effet chaque année nous inscrivons de nombreux élèves, qui ne relèvent pas seulement de notre diocèse, mais aussi de celui de Košice et de Spiš, bien qu' il y ait aussi dans notre ville sept autres lycées. Nous ne faisons pas le recrutement au collège. Le recrutement se fait souvent par nos élèves et leurs parents, ainsi que par nos anciens élèves qui témoignent en faveur de notre lycée.

Notre mission ne s'arrête pas à l'enseignement. Nous attachons une grande importance à l'éducation, dans un esprit de liberté et d'amour, selon les valeurs évangéliques. Nous voulons que soient respectées les valeurs du cœur, autant que celles de l'esprit. Notre but est de former de fortes personnalités, cultivées, libres et ayant un vrai sens moral. Nous essayons de chercher des qualités chez tous les élèves, tous les professeurs et tous les employés du lycée: nous essayons de les encourager à grandir, au plan spirituel et intellectuel, dans le respect de leur personnalité. Dans cet esprit nous voulons réduire au minimum les ordres, les interdictions, tout en maintenant certaines règles, indispensables à la vie commune.

ITALIANO

Benvenuti alla pagina di Liceo di Santa Monica a Prešov. Il nostro liceo è specializzato all'insegnamento delle lingue straniere dunque

gli studenti possono imparare l'inglese, il tedesco, il francese, l'italiano e lo spagnolo.

In questo anno scolastico il liceo ha cominciato il 10° anno della sua esistenza. Durante questo tempo noi siamo riusciti a giustificare la nostra esistenza con il grande successo, del quale parla anche l'interesse eccezionale del nostro liceo nonostante il fatto, che a Prešov ci sono gli altri 7 licei. I nostri studenti provengono dalla diocesi di Košice e di Spiš.

Il nostro liceo no ha mai costretto gli allievi dell'elementare. Delle nostre qualità parla soprattutto il comportamento dei nostri studenti e la soddisfazione dei genitori.

Il nostro liceo cerca di EDUCARE e di FORMARE, dunque mettere in equilibrio fra l'intelletto e il cuore. Precio ci domina l'ambiente pieno di libertà, di spirito dell'amore e del bene secondo il vangelo. La fede deve illuminare le conoscenze del mondo, della vita e della comunità.

EN ESPAÑOL

Bienvenidos a la página web del Instituto de Santa Mónica en Prešov. Nuestro Instituto está especializado en la enseñanza de lenguas extranjeras. Enseñamos: inglés, alemán, francés, italiano y lengua española.

Nuestra escuela cumple en este año escolar el décimo aniversario. Durante este período hemos hecho de la educación la razón de nuestra existencia, lo que indica un gran interés por nuestra escuela, que está ubicada en nuestra ciudad junto a otros 7 Institutos de Secundaria. Tenemos alumnos de toda la diócesis de Košice y de la diócesis de Spišska. Este interés no lo evocamos por el reclutamiento de nuestros estudiantes o los padres de nuestros estudiantes para que hablen bien de nosotros, sino que son ellos mismos, en su entorno en el que viven, los que demuestran dicho interés. Ello demuestra que en nuestra escuela ENSEÑAMOS Y EDUCAMOS con calidad, usando la RAZÓN y el CORAZÓN. En nuestra escuela insuflamos un espíritu lleno de libertad, de amor y de bondad, tomando como ejemplo el Evangelio, con el fin que nuestra fe ilumine nuestros conocimientos sobre el mundo, la vida y la sociedad. La base de nuestro trabajo es la educación de la persona íntegra, es decir, libre, fuerte, inteligente y virtuosa. Por esta razón, cada profesor, estudiante y empleado de nuestra escuela trata de estimular la bondad, las virtudes positivas, fortaleciéndolas y animándolas, eliminando el miedo, el orgullo, el egoísmo, la desesperanza y la soberbia.

1994 – 2004

Desať rokov Gymnázia sv. Moniky

PRE GYMNÁZIUM SV. MONIKY VYDALO
Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov.

NA PUBLIKÁCII SPOLUPRACOVALI
Magdaléna Adamová, Javier Gesti Bafalluy, Bartolomej
Bakajsa, Beáta Barlová, Eva Dolinská, Ester
Frohmannová, Anna Hermanovská, Viktória Kronová,
Ľubomír Lazor, Luciana Mišenčíková, Pavol Petrovský,
Natália Proksová, Matúš Repel', Anežka Richtariková,
Helena Slivková, Mária Suchá, Rastislav Turák.

ZODPOVEDNÝ ZA VYDANIE
PhDr. Anna Hermanovská

GRAFICKÁ ÚPRAVA A OBÁLKA
Mgr. Rastislav Turák

JAZYKOVÉ KOREKTÚRY
Mgr. Matúš Repel'

TLAČ A KNIŽNÉ SPRACOVANIE
Vydavateľstvo Michala Vaška,
Námestie Kráľovnej Pokoja 3, 080 01 Prešov

Pre vnútornú potrebu.

